

๐๒๘.๕๕

๓๘๒๒๔

๖ ๓

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ปริญญานิพนธ์

ของ

เกสสุรางค์ สักกะบูชา

๑๓ ต.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๔๑๐๐

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

บทคัดย่อ
ของ
เกสสุวรรณค์ สักกะบูชา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่าน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2538
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีนิสัยรักการอ่านที่ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน
 16 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุมกลุ่ม 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมได้รับการสอน
 แบบปกติ แบบแผนการทดลองใช้แบบ Randomized Control Pretest - Posttest
 Design เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
 ข้อมูล คือ การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Match Pairs Signed-Ranks
 test) และการทดสอบของแมนวิทนี (The Mann - Whitney U Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
 มีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนที่ได้รับการ
 การใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF MODELING TECHNIQUE ON READING HABBITS
OF PRATHOM SUKSA IV STUDENTS
OF CHUMPHOLBURI SCHOOL IN
CHANGWAT SURIN

AN ABSTRACT

BY

KETSURANG SAKKABUCHA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1997

The purpose of this experimental research was to study the effect of Modeling Technique on Reading Habits of Prathom Suksa IV Students of Chumpholburi School in Changwat Surin of the academic year 1995.

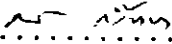
The 16 samples were the students whose scores of reading habits were lower than the rank of 25. Then they were randomly into an experimental group and a control group. Each was consisted of 8. An experimental group was exposed to modeling technique while a control group was given conventional instruction. The experimental design was Randomized Control Group Pretest-Posttest Design. The instrument was reading habits questionnaire. The data was analysed by The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test and The Mann-Whitney U Test.

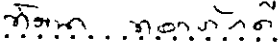
The results were as follows:

1. The reading habits of the students who were exposed to modeling technique were significantly better than those of the others who were given conventional instruction at .01 level.
2. The reading habits of the students who were exposed to modeling technique were significantly better than before the experiment at .01 level.
3. The reading habits of the students who were given conventional instruction were significantly better than before the experiment at .01 level.

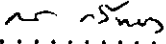
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

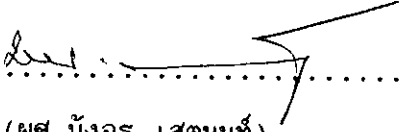
..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ
(อ.ทัศน ท่องภักดี)

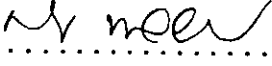
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ
(อ.ทัศน ท่องภักดี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.บังอร เสตนนท์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 1.6. เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้ความสามารถของรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง อาจารย์ทัศนาก ทอณภักดี อาจารย์ควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนต์ คณะกรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติมที่กรุณาแนะนำและให้ข้อคิดเห็นในการทำวิจัย และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจ และให้ความอนุเคราะห์ในการทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร อาจารย์พรพรหมพิศ วาณิชการ และอาจารย์ไพโรจน์ เปาใจ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ คณะจารย์โรงเรียนวัดไตร และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมือในการสร้างเครื่องมือสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในโรงเรียนชุมพลบุรีทุกท่านที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการทดลองไปรแกรมตลอดจนให้กำลังใจเสมอมา และขอบคุณนักเรียนโรงเรียนชุมพลบุรี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา ทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้และอบรมสั่งสอน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาวิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคุณภริยาณัฏฐ์ กิจพัฒน์สมบัติ ที่กรุณาช่วยเหลือและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสมพร สักกะบุชา คุณแม่พยอม สักกะบุชา และขอระลึกถึงนางสาวศิริพร สักกะบุชา ตลอดจนสกุลสักกะบุชาทุกคนที่ให้อิทธิพล และอบรมเลี้ยงดูอย่างดี พร้อมทั้งให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ได้พบความก้าวหน้าในชีวิตและให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้ต่อสู้กับอุปสรรคด้วยดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณคุณอุทิศพงศ์ เห่งกระโทก ที่เป็นกำลังใจและคอยห่วงใยช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา

เกสสุรางค์ สักกะบุชา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
ประชากร.....	45
กลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	45
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	46

บทที่	หน้า
การดำเนินการทดลอง.....	50
แบบแผนการทดลอง.....	50
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
บทย่อ.....	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	59
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	59
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	60
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	66

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	50
2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนนิสัยรักการอ่านของนักเรียนใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและ หลังการได้รับการสอนแบบปกติ.....	56
3 เปรียบเทียบคะแนนนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อน และหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	57
4 เปรียบเทียบคะแนนนิสัยรักการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและ หลังการได้รับการสอนแบบปกติ.....	58
5 คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน.....	165
6 แสดงความแตกต่างของคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและการสอนแบบปกติ.....	166
7 แสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ.	167
8 แสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับ การสอนแบบปกติ.....	168

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ และเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม เพราะการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตลอดจนช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์บางประการที่ผู้อ่านไม่สามารถพบได้ในชีวิตจริง การอ่านจึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับการฝึกฝน และพัฒนามาตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่มีความสามารถในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว ทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา ทักษะ และจริยธรรม ซึ่งหนังสือเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะนำเด็กไปสู่ความเจริญงอกงาม (สวัสดี เรื่องพิเศษ. 2518 : 89-90) คุณค่าของการอ่านหนังสือมีความสำคัญมากต่อชีวิตของเด็ก ดังที่พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ได้ตรัสในพิธีเปิดการสัมมนาหนังสืออ่านสำหรับเด็ก กลุ่มอายุระหว่าง 11-16 ปี เมื่อ 13 ธันวาคม 2509 ว่า "หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณค่าแก่มนุษย์เป็นอันมาก การเสริมสร้างให้เด็กรักการอ่าน และรักคุณค่าของหนังสือนั้น เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรกระทำ ด้วยเป็นเสมือนการแผ้วถางชีวิตไปสู่อนาคตอันแจ่มใส เป็นวิถีการพัฒนาคนที่เหมาะสมและงดงาม" (กรมวิชาการ. 2520 : 258)

การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน จึงเป็นสิ่งจำเป็น และควรมีการปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านจนเป็นนิสัย สามารถทำได้ 2 วิธีคือ การสอนให้เด็กอ่านหนังสือจนสามารถอ่านได้เอง ประการหนึ่ง และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่เด็กอีกประการหนึ่ง สำหรับประการแรกได้กระทำอยู่แล้วในโรงเรียน แต่ประการหลังแม้จะได้มีการกำหนดไว้เป็นความมุ่งหมายในการสอนแล้วก็ตาม แต่มิได้มีการสอนเป็นเรื่องเฉพาะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความเข้าใจว่านิสัยรักการอ่านจะเกิดขึ้นในตัวเด็กเอง ไม่จำเป็นต้องมีการสอนเป็นพิเศษ การสอนให้เด็กอ่านหนังสือ

ออกก็เ็นว่าเพียงพอแล้ว ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ครูควรส่งเสริมให้เด็กอ่านหนังสือนอก
 เหนือไปจากบทเรียน เพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์ในการอ่านกว้างขวางพอที่จะทำให้เด็กเกิด
 นิยัรักหนังสือและรักการอ่านได้ (ประเพิน มหาขันธ. 2523 : 11)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนด
 จุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรในด้านความรู้ และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตไว้ประการหนึ่ง
 ว่า "ให้มนัสัย และรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ" และได้กำหนดจุดประสงค์เกี่ยว
 กับการอ่านไว้ในจุดประสงค์ทั่วไปของกลุ่มทักษะภาษาไทย ข้อ 5 ว่า "ให้มนัสัยรักการอ่าน รู้จัก
 เลือหนังสือ และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่ง
 ความรู้ต่าง ๆ" (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : ๗, 1)

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การสอน
 ให้นักเรียนเพียงอ่านออกเขียนได้ เพียงประการเดียวจึงไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นจะต้อง
 ปลุกฝั และพัฒนานิสัยรักการอ่านแก่นักเรียนด้วย เพื่อว่า เมื่อจบจากโรงเรียนไปแล้วจะได้
 อาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้อย่างกว้างขวางต่อไป เพราะการศึกษาไม่ได้
 มีอยู่แต่เพียงชีวิตในโรงเรียนเท่านั้น แต่การศึกษามีอยู่ต่อไปตลอดชีวิต การเรียนการสอนตาม
 แนวทางของหลักสูตรใหม่ จะสัมฤทธิ์ผลได้ถ้าโรงเรียนมีห้องสมุดที่มีหนังสือเกี่ยวกับการเรียน
 การสอนโดยตรง ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมนัสัยรักการอ่าน และ
 การศึกษาค้นคว้า (กรมสามัญศึกษา. 2521 : 6) เพื่อว่า เมื่อจบจากโรงเรียนไปแล้ว จะได้
 อาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้ชีวิตมีค่ามากขึ้น ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุ
 ดในการปลุกฝันิยัรักการอ่านตลอดชีวิตคือ การให้เด็กสนใจหนังสือ และการอ่านหนังสือตั้งแต่
 เมื่ออายุน้อย (Staiger. 1993 : 112)

การอ่านเป็นนิยัอย่างหนึ่งที่จะสร้างสรรค์ และส่งเสริมกันได้โดยใช้ความพยายาม
 เพียงเล็กน้อย และปฏิบัติเป็นประจำ ทั้งนี้ผู้มีส่วนสำคัญในการช่วยสร้าง และวางรากฐานอัน
 มั่นคงไว้คือ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และบรรณารักษ์ (ชุติมา สัจจานันท์. 2529 : 54)

ความสนใจในการอ่านของเด็ก เป็นผลมาจากประสบการณ์ที่เด็กเคยได้รับการกระตุ้นจากกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จากสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ซึ่งส่งผลให้เกิดทักษะ และความสนใจในการอ่าน (Harris and Smith. 1980 : 63) เด็กที่สนใจในการอ่านก็จะกลายเป็นผู้ที่มีแรงเสริมภายใน และแรงเสริมภายนอก จากนั้นก็จะเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่านตลอดไป (Tinker and Mc Callough. 1962 : 274) ดังนั้นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน จึงเปรียบได้กับการมอบสมบัติอันมีค่ามหาศาล เพราะความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้น จะเป็นทุนในตัวเด็กให้ใช้ประโยชน์ต่อไป การอ่านจึงเป็นการลงทุนน้อย แต่ได้ผลมาก (รสา วงศ์ยังอยู่. 2520 : 24)

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์ครูประจำชั้น จากการสำรวจสถิติการอ่านหนังสือในห้องสมุด และจากการทำแบบทดสอบวัดนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามลำดับ พบข้อมูลสอดคล้องกันดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีสถิติการอ่านหนังสือในห้องสมุดคิดเป็นร้อยละ 50 และมีนิสัยรักการอ่านคิดเป็นร้อยละ 40 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสถิติการอ่านหนังสือในห้องสมุดคิดเป็นร้อยละ 35 และมีนิสัยรักการอ่านคิดเป็นร้อยละ 20 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีสถิติการอ่านหนังสือในห้องสมุดคิดเป็นร้อยละ 46 และมีนิสัยรักการอ่านคิดเป็นร้อยละ 49 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีสถิติการอ่านหนังสือในห้องสมุดคิดเป็นร้อยละ 60 และมีนิสัยรักการอ่านคิดเป็นร้อยละ 53 จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ มีนิสัยรักการอ่านต่ำจำนวนมากกว่าระดับชั้นอื่น ๆ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นี้ มีอายุระหว่าง 9-10 ปี เป็นช่วงอายุที่สมควรจะได้รับการพัฒนาและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ตามแนวคิดของแลมเม (Lamme. 1976 : 21) ซึ่งอ้างถึงข้อสรุปของนักวิจัยกลุ่มหนึ่งที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับนิสัยในการอ่าน จะต้องอยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี เนื่องจากเด็กในช่วงอายุนี้นี้เป็นวัยที่สนใจสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งสนใจในการอ่านและชอบ

อ่านหนังสือ แต่จากการสำรวจโดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองพบว่าผู้ปกครองพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ซึ่งมีอาชีพเป็นข้าราชการโดยเฉพาะบางคนเป็นครูที่ไม่มีเวลาที่จะกระตุ้นหรือสนับสนุนให้บุตรรักการอ่านเท่าที่ควร

การพัฒนานิสัยรักการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้เทคนิคแม่แบบ การใช้บทบาทสมมุติ และการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจการใช้เทคนิคแม่แบบ เพราะเทคนิคแม่แบบเป็นกลวิธีหนึ่งในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยการเสนอแม่แบบที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย (วัชร อุดาหะ. 2534 : 4) และจากการศึกษาผลการวิจัยที่ใช้แม่แบบของกันยา ประสงค์เจริญ (2526 : 31-32) อัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์ (2536 : 47) วิระ อุดาหะ (2534 : 4-5) ต่างให้ผลสอดคล้องกันว่า การสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบสามารถทำให้นักเรียนเลียนแบบและเกิดพฤติกรรมใหม่ที่พึงประสงค์ได้ เนื่องจากยังไม่มีผลงานวิจัยใด ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านมาก่อน ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดขึ้นว่าการใช้แม่แบบที่เป็นวีดิทัศน์ จะเป็นแม่แบบที่ดีในการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เพราะวีดิทัศน์เป็นสื่อที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อวัชชัย สันติประภา. 2529 : 14) เกศินี โชติกเสถียร (2523 : 108) กล่าวว่า วีดิทัศน์เป็นสิ่งจำเป็นและมีความนิยมมาก มีการปรับปรุงและวิวัฒนาการทั้งด้านราคาและรูปแบบให้เหมาะสมกับการนำมาใช้ในวงการบันเทิงและการศึกษา ทั้งยังเป็นอุปกรณ์ที่สะดวกสบายในการนำรายการที่บันทึกไว้มาเสนอได้ทุกเวลา สามารถลบ และอัดใหม่ได้ตามต้องการ ไพบุลย์ จันทยศ (2526 : 42) ได้กล่าวถึงวีดิทัศน์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนว่า ค่าใช้จ่ายในการผลิตเป็นวีดิทัศน์นั้นราคาไม่สูงมากนัก ภาพยนตร์ที่ดี ๆ มีสาระก็สามารถยืมมาบันทึกได้เอง การถ่ายทำจากของจริงก็ทำได้สะดวก ไม่ต้องล้างฟิล์มเหมือนภาพยนตร์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้วีดิทัศน์ในการเรียนการสอนก็คือ นักเรียนจะเห็นทั้งภาพและได้ฟังทั้งเสียงเหมือนชมภาพยนตร์ หรือชมโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อ และพิณิต วัฒนโธ (2520 :

11) กล่าวว่าวิดิทัศน์บทบาทสำคัญในการให้การศึกษา เพราะสามารถที่จะเห็นภาพ ได้ยินเสียง จึงให้ความรู้ได้ทุกรูปแบบตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ ไปหาขบวนการที่ซับซ้อนได้ และเป็นเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับสอนโดยครูโดยตรงเหมือนกัน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู และผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความชำนาญในการใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งสามารถนำเทคนิคแม่แบบไปใช้ในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 20 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่
 - 3.1.1 การใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 3.1.2 การสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ นิสัยรักการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เทคนิคแม่แบบ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมแม่แบบเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ผลจากการสังเกต ทำให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยนำเข้าสู่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเสนอแม่แบบ โดยสนทนากลัมนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนสังเกตในครั้งนั้น ๆ
 - ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ ผู้วิจัยเสนอเรื่องราวของแม่แบบให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบโดยการฉายวิดีโอ และให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตามแม่แบบในการ

ทดลอง และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ชักถามเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต เพื่อให้เกิดความคิดที่จะ
เลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ จากเทคนิค
แม่แบบ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับ
นิสัยรักการอ่าน โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดตามจุด
มุ่งหมายในแต่ละหัวเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อ
ประกอบ ได้แก่ เอกสาร รูปภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปราย ชักถามข้อสงสัย และ
มอบหมายงานให้นักเรียนไปทำ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อภิปราย และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. นิสัยรักการอ่าน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจ การ
ชอบอ่าน การมีความพร้อม และความพยายามในการอ่าน ได้แก่ การดูหนังสือ การดูรูปภาพ
จากหนังสือ การอ่านหนังสือเรียน หนังสืออ่านสำหรับเด็ก หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์
รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน ซึ่งแสดงพฤติกรรมดังกล่าวเป็นประจำ โดยสามารถอ่านหนังสือได้
ทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ และนิสัยรักการอ่าน โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่าน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่าน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่าน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ

1.1.1 ความหมายของเทคนิคแม่แบบ

เทคนิคแม่แบบ หมายถึง กลวิธีในการสร้าง หรือสอนพฤติกรรม โดยให้ผู้ประสงค์จะเลียนแบบสังเกตพฤติกรรมแม่แบบที่เขาสนใจ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1968 : 99-108)

1.1.2 กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบ

การเรียนรู้ที่เบนดูราเน้นคือการเรียนรู้จากแม่แบบ (Learning Through Modeling) โดยกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสังเกต (Observation Learning) คือ การสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นมาจากการกระทำของผู้อื่น เช่น การได้ยินฟังคำบอกเล่า

การได้อ่านข่าวสาร ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางอ้อม และจะเป็นข้อมูลที่บุคคลนำมาพิจารณาสำหรับการกระทำพฤติกรรมใหม่ในอนาคตต่อไป ผู้ที่ช่างสังเกตและช่างคิดก็จะมีโอกาสเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าและลึกซึ้งกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่ประสบตัวอย่างหรือแบบอย่างที่แตกต่างกันก็เกิดการเรียนรู้ที่ต่างกันด้วย เมื่อบุคคลได้เห็นตัวแบบก็จะสามารถรับรู้สัญลักษณ์ของการกระทำนั้น และสัญลักษณ์เหล่านั้นจะชี้แนะให้แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม

✦ กระบวนการเรียนรู้ด้วยการสังเกตมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. กระบวนการใส่ใจ (Attentional Process) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการเลียนแบบ บุคคลจะไม่เกิดการเรียนรู้หากขาดความใส่ใจ และขาดการรับรู้พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออก สิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนี้คือ ลักษณะของแม่แบบ แม่แบบที่มีความเด่นชัด จดจำได้ง่าย มีความดึงดูดใจสูง มีความซ้ำซ้อนของพฤติกรรมน้อย จะมีโอกาสทำให้ผู้สังเกตใส่ใจได้มาก นอกจากนี้ถ้าพฤติกรรม กิจกรรม และลักษณะของแม่แบบมีความสำคัญใกล้เคียงและเกี่ยวข้องกับผู้สังเกตรวมทั้งพฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออกมีประโยชน์ต่อผู้สังเกตและโน้มน้าวจิตใจของผู้สังเกตให้ใส่ใจได้มาก นอกจากนี้ถ้าพฤติกรรม กิจกรรม และลักษณะของแม่แบบมีความสำคัญใกล้เคียงและเกี่ยวข้องกับผู้สังเกตรวมทั้งพฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออกมีประโยชน์ต่อผู้สังเกตและโน้มน้าวจิตใจของผู้สังเกตให้ใส่ใจได้มาก

ลักษณะของผู้สังเกต กระบวนการนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการสังเกต การรับรู้ รวบรวม และตีความจากพฤติกรรมของแม่แบบ รวมทั้งการมีความตื่นตัว และสนใจในพฤติกรรมของแม่แบบ

2. กระบวนการเก็บจำ (Retentional Process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตรวบรวมข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมของแม่แบบที่สังเกตแต่ละครั้งแล้วนำมาวางรูปแบบของพฤติกรรมที่เด่นชัดในรูปสัญลักษณ์ (Symbolic Coding) แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ การเก็บจำในรูปสัญลักษณ์กระทำใน 2 ลักษณะ คือ การประมวลไว้ในลักษณะของมโนภาพ (Imaginal Coding) และในลักษณะของภาษา (Verbal Coding) การเก็บจำในรูปมโนภาพจะง่ายเมื่อมีสิ่งเร้า

(แม่แบบ) มาแสดงให้เห็นบ่อย ๆ ส่วนการเก็บจำในรูปภาษาพัฒนาหลังจากมีนิมิตภาพและช่วยให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น เพราะสัญลักษณ์ในรูปภาษาสามารถให้ข้อมูลที่มากพอ และง่ายต่อการสะสมความรู้ที่ได้มาไว้ด้วย นอกจากนี้การฝึกคิด หรือกระทำตามแบบแผนการตอบสนองของแม่แบบยังช่วยให้การเรียนรู้จากการสังเกตได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนั้นการเลียนแบบจึงอาจจะเกิดขึ้นตามการกระทำของแม่แบบโดยตรงทันที หรืออาจจะเกิดขึ้นหลังจากการสังเกตแม่แบบมาแล้วระยะหนึ่ง

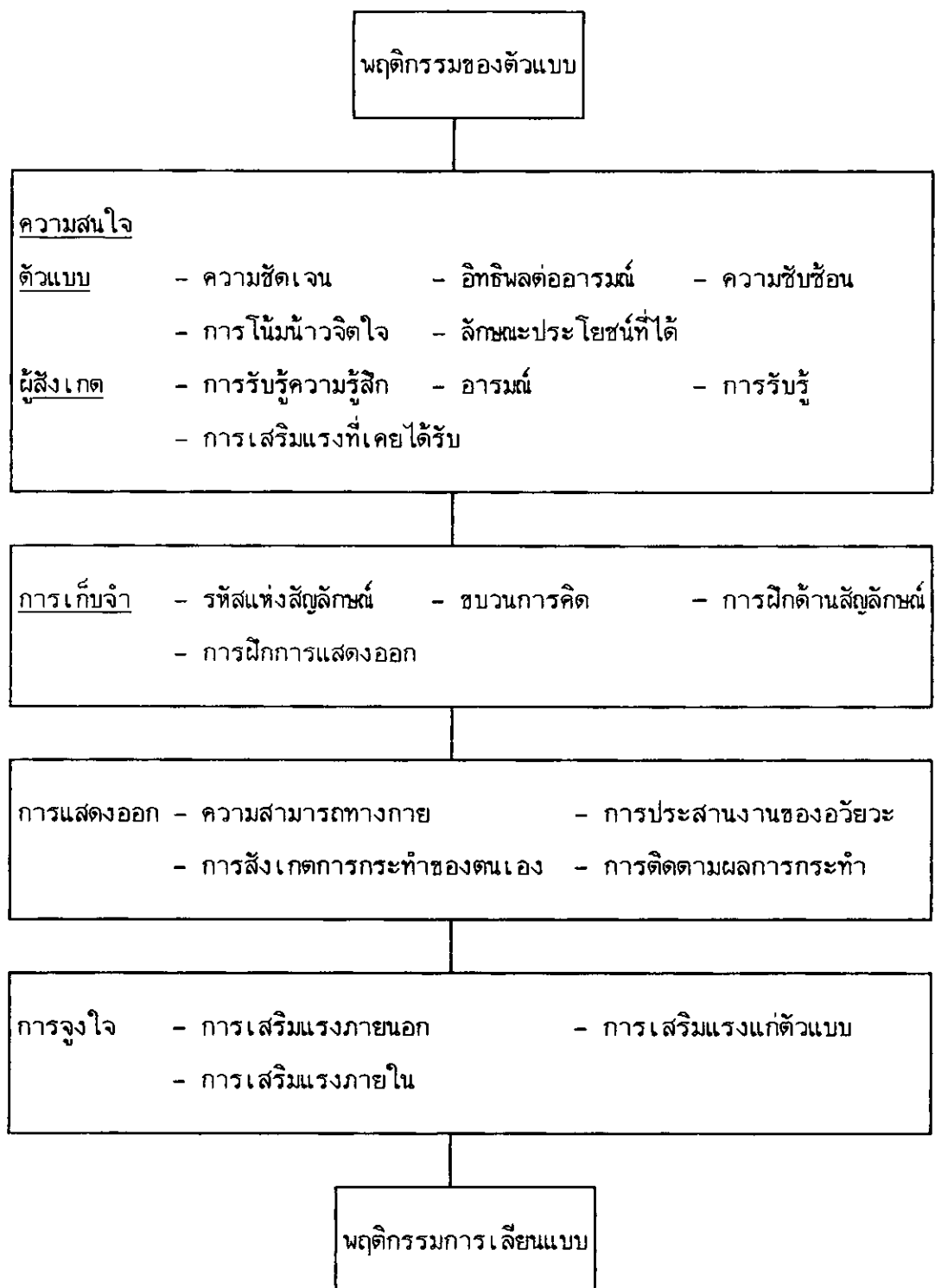
3. กระบวนการแสดงออก (Motor Reproductional Process)

เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ของการเก็บจำจากการสังเกตจากตัวแบบในรูปของความจำมาเป็นการกระทำหรือการแสดงออกที่เหมาะสมโดยการใช้กลไกของความคิด ผู้สังเกตจะแสดงพฤติกรรมได้ครบตามที่สังเกตจากตัวแบบหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับระดับความคิด และความซับซ้อนของพฤติกรรม การดัดแปลงสัญลักษณ์ให้มาเป็นการกระทำที่เหมาะสมนั้นทำได้ยากมากในระยะแรก แต่เมื่อทราบตัวข้อบกพร่องระหว่างสัญลักษณ์กับการดัดแปลงให้เป็นพฤติกรรมจะช่วยให้การกระทำตามแม่แบบในคราวต่อไปถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกจากจะมีการสังเกตการกระทำตามแม่แบบได้ดีแล้ว จะต้องมีการติดตามการกระทำซึ่งจะต้องเป็นข้อมูลย้อนกลับที่แม่นยำด้วย จึงจะช่วยให้การกระทำตามแม่แบบได้ผลดียิ่งขึ้น นอกเหนือจากการปรับปรุงทักษะพื้นฐานที่มีอยู่แล้วของผู้สังเกตด้วยการให้แม่แบบและการฝึกฝน

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) ทฤษฎีการ

เรียนรู้ทางสังคมแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้มา กับการกระทำ เพราะในชีวิตจริงของบุคคลไม่สามารถจะกระทำตามแม่แบบได้ทั้งหมด บุคคลจึงเลือกที่จะกระทำตามแม่แบบเมื่อการกระทำนั้นก่อให้เกิดผลดีตอบแทนมากกว่าพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสีย การประเมินคุณค่าของพฤติกรรมของแม่แบบโดยผู้สังเกตเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพึงพอใจไว้ และไม่ยอมรับสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วย

พฤติกรรมการณ์เลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดวางรูปแบบขององค์ประกอบในการเรียนรู้จากแม่แบบอย่างเหมาะสมโดยกระตุ้นให้ผู้สังเกตใส่ใจกับแม่แบบอย่างจริงจังจนสามารถจดจำและนำมาสร้างสัญลักษณ์แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ และนำออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสมในภายหลัง ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
ของ แบนดูรา (Bandura. 1977 : 23)

1.1.3 อิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกต

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 41-45) สรุปถึงอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกตดังนี้ คือ

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ เมื่อผู้สังเกตได้เห็นการกระทำของแม่แบบซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้สังเกตไม่เคยพบเห็นมาก่อน ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบของการกระทำใหม่ในรูปของสัญลักษณ์ และถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่
2. การสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ จะเกิดขึ้นในสภาพที่ผู้สังเกตเห็นการกระทำของแม่แบบในลักษณะต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจ รูปแบบทางภาษา เป็นต้น จากนั้นผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำตามแม่แบบลักษณะต่าง ๆ และถ้าการตอบสนองส่งผลทางบวก ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบลักษณะของแม่แบบในรูปต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างเป็นกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่
3. การสอนความคิดและพฤติกรรมสร้างสรรค์ การมีแม่แบบจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์เพราะเมื่อมนุษย์เห็นแม่แบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง มนุษย์อาจใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ประกอบกับการกระทำของแม่แบบมาพัฒนาเป็นความคิดหรือพฤติกรรมใหม่ขึ้นมา อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดสำหรับแม่แบบเชิงสร้างสรรค์ ถ้าแม่แบบมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอหรือผู้สังเกตมีทักษะจำกัด พฤติกรรมสร้างสรรค์จะไม่มีอิทธิพลเพียงพอต่อการกระทำตามของผู้สังเกต
4. การยับยั้งการกระทำและการลดความหวั่นเกรงที่จะกระทำ การได้เห็นแม่แบบถูกลงโทษ ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำตามแม่แบบนั้น และในทำนองเดียวกัน ถ้าได้เห็นแม่แบบทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องและถูกห้ามปรามแล้วไม่มีผลกรรมใด ๆ ตามมา ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามแม่แบบ
5. การส่งเสริมการกระทำ การมีแม่แบบจะมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการกระทำทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ ถ้าผู้สังเกตได้เห็นแม่แบบแสดงพฤติกรรมหนึ่งและได้รับ

รางวัล ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ในทำนองเดียวกันถ้าผู้สังเกตได้เห็น
แม่แบบที่แสดงความก้าวร้าวและได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งดี ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำ
ตามมากขึ้น ดังนั้นการเสนอแม่แบบในสังคมจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะ
อาจจะมีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมทางลบได้

6. ทางด้านอารมณ์ การมีแม่แบบนอกจากจะส่งผลต่อการกระทำแล้ว
ยังมีผลต่ออารมณ์ของผู้สังเกตให้รุนแรงเพิ่มขึ้นและกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามไปด้วย

7. การใช้อำนาจให้เกิดการกระทำตามแม่แบบ การกระทำใดที่
คนให้คุณค่า และมีความชื่นชอบอยู่เสมอ การกระทำของแม่แบบนั้นก็จะทำให้ผู้สังเกตกระทำได้
โดยรวดเร็วและกระทำตามได้ง่าย นอกจากนี้เมื่อคนสามารถกระทำตามแม่แบบได้เร็วจะทำให้
เกิดการแผ่ขยายจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งได้โดยเร็วด้วย ดังนั้นได้ว่าการมีแม่แบบ
นอกจากจะทำให้ผู้สังเกตมีความเปลี่ยนแปลงภายในตนเองแล้วยังทำให้สังคมนั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลง
อีกด้วย

1.1.4 กลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ

ในการนำทฤษฎีของเบนดูราไปใช้ เพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรม
ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนั้น แบล็คแมนและซิลเบอร์แมน (Blackman and Silberman. 1975 :
57) ได้สรุปเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้
2. มีแม่แบบซึ่งแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้
เหมาะสม
3. ให้รางวัลกับแม่แบบ เมื่อแม่แบบสามารถแสดงพฤติกรรมที่
ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้

ห้องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 61-69) ได้กล่าวถึงวิธีการให้
ตัวแบบอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การคัดเลือกตัวแบบ

1.1 ตัวแบบจะต้องมีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดี เหมาะสม และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบตัวแบบนั้นมากยิ่งขึ้น

1.2 ตัวแบบและผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกต ควรจะมีความคล้ายคลึงกัน หรือมีลักษณะ หรือคุณสมบัติร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกต และจะช่วยทำให้ประสิทธิภาพของการเลียนแบบสูงขึ้น เช่นอยู่ในวัยเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน

1.3 ลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ ควรจะเป็นกิจกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน เพราะการเลียนแบบจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ และจะทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้น

2. วิธีการให้ตัวแบบ

2.1 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรง โดยจะต้องให้แรงเสริมแก่ตัวแบบ และให้แรงเสริมแก่ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ เมื่อสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้เช่นเดียวกับตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง โดยสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างนี้จะทำหน้าที่เป็นสัญญาณบอกให้อันตรียารู้ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะได้รับการเสริมแรง และการเสริมแรงนี้จะช่วยให้การเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างคงทนและมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง การเสริมแรงทางบวก และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ถูกต้อง

1.1.5 บุคคลที่เด็กเลียนแบบ

สวานา พรพัลลภกุล (2525 : 2-7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อย ๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้ เด็กจะเลียนแบบบุคคลใกล้ชิดที่สุดคือพ่อแม่ ซึ่งรวมถึงผู้ปกครอง และผู้ที่เลี้ยงดูเด็กแทนพ่อแม่ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นได้ไปโรงเรียนเวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้นความสำคัญของครูในการเป็นต้นแบบจึงพอ ๆ กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูจึงควรเป็นต้นแบบที่ดี แต่ต้องไม่แสวงแสดงบทบาทของต้นแบบให้แก่เด็ก

2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ จะต้องเป็นต้นแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจเป็นเพื่อนและบุคคลอื่น ๆ ที่แวดล้อมเขาอยู่

3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชายเนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ในกลุ่มเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันความสนใจก็จะแตกต่างกันไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปการแสดงต่าง ๆ ที่ตนเห็นในรายการโทรทัศน์และพยายามที่จะเลียนแบบสิ่งนั้นก็ได้

4. เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชายย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตาม ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่ก็ได้ ตัวแบบของเด็กมักเป็นบุคคลที่อายุมากกว่า

5. เลียนแบบจากตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ภาพยนตร์และโทรทัศน์ เป็นต้น

1.1.6 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ต้นแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 69) กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ต้นแบบ ดังนี้

1. ข้อดีของวิธีการให้ต้นแบบ

1.1 การให้ต้นแบบจะทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ค่อย ๆ เกิดขึ้น ค่อย ๆ มีความถี่สูงขึ้น และจะคงทนถาวร

ยิ่งขึ้น เมื่อให้การเสริมแรงแก่อินทรีย์ภายหลังจากที่อินทรีย์สามารถเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกับตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม

1.2 การให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

1.3 การให้ตัวแบบจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ

1.4 การให้ตัวแบบช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตหรือผู้ที่เลี่ยนแบบที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วให้มันแนวโน้มที่จะแสดงออก

2. ข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

2.1 หากใช้การให้ตัวแบบอย่างเดียวในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ การเกิดพฤติกรรมใหม่ที่พึงประสงค์อาจจะเกิดได้ช้า ด้วยเหตุนี้ควรใช้การให้ตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก การให้ข้อมูลย้อนกลับและสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง เพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการจะสร้างหรือสอนนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 การคัดเลือกตัวแบบ ตลอดทั้งกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบ ผู้คัดเลือกตัวแบบและกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะมิฉะนั้นจะทำให้เสียเวลาในการทดลองโดยไร้ประโยชน์

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบ

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบนดูรา กรูเซค และเมนโลฟ (Bandura, Grusec and Menlove. 1966 : 499-506) ศึกษาผลของกระบวนการฝึกด้วยตัวแบบที่มีต่อการสร้างสัญลักษณ์ และการเลียนแบบกับนักเรียนอายุ 6-8 ปี จำนวน 72 คน ทำการฝึกโดยให้ชมภาพยนตร์ ซึ่งเป็น การแสดงของตัวแบบเกี่ยวกับวิธีการเล่นของเล่นต่าง ๆ ของตัวแบบ โดยกลุ่มที่ 1 ดู

ภาพยนตร์ และให้ชื่อวิธีการเล่นหรือการกระทำต่าง ๆ ของตัวแบบ กลุ่มที่ 2 ต้องนับตัวเลขไปพร้อมกับการดูภาพยนตร์ และกลุ่มที่ 3 ดูภาพยนตร์เงียบ ๆ หลังจากนั้นให้เด็กเล่นของเล่นนั้น โดยเด็กครึ่งหนึ่งในแต่ละกลุ่มได้รับรางวัลหากแสดงวิธีเล่นได้เหมือนตัวแบบ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งไม่ได้รับรางวัล ผลการศึกษาพบว่าเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถเลียนแบบได้ดีกว่าเด็กกลุ่มที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มิดลาร์สกี ไพรอัน และบริคแมน (Midlarsky, Bryan and Brickman. 1973 : 321-328) ศึกษาผลของการใช้แม่แบบและรางวัลต่อการฝึกพฤติกรรมเอื้อเพื่อ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กหญิงเกรด 6 จำนวน 72 คน ให้เห็นตัวแบบ 3 ลักษณะ คือตัวแบบที่เอื้อเพื่อตัวแบบที่เป็นกลาง และตัวแบบที่ละโมภ การวัดพฤติกรรมเอื้อเพื่อทำภายหลังการสังเกตแม่แบบและเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อตามที่ต้องการจะให้รางวัลเป็นคำพูดยกย่อง ผลการทดลองปรากฏว่าแม่แบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังพฤติกรรมเอื้อเพื่อให้กับเด็ก

โรเซนทอลและซิมเมอร์มัน (Rosenthal and Zimmerman. 1973 : 606-613) ศึกษาผลของขบวนการตัวแบบที่มีต่อความสามารถในการสร้างสิ่งก๊อปปี้ที่เกี่ยวกับสีรูปร่าง และตำแหน่งของวัตถุในเด็กนักเรียนระดับเกรด 3 และเกรด 5 จำนวน 72 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีตัวแบบไม่มีคำแนะนำ กลุ่มที่ 2 ไม่มีตัวแบบมีคำแนะนำ กลุ่มที่ 3 มีตัวแบบมีคำแนะนำ และกลุ่มที่ 4 ไม่มีตัวแบบไม่มีคำแนะนำ ผลปรากฏว่าตัวแบบและคำแนะนำทำให้ความสามารถของเด็กสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แจฟฟี และคาร์ลสัน (Jaffe and Carlson. 1972 : 329-339) ได้ศึกษาบทบาทของแม่แบบและผลกรรมในการบำบัดโดยใช้ตัวแบบ เพื่อลดความวิตกกังวลในการสอบ โดยใช้บัณฑิต 30 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ให้ดูแม่แบบจากวิดีโอเทป ซึ่งไม่มีความวิตกกังวลในการสอบ และภายหลังจากการสอบเรียบร้อยแล้วจะได้รับคำชมเชย กลุ่มที่ 2 ให้ดูแม่แบบจากวิดีโอเทป ซึ่งมีความวิตกกังวลในการสอบและภายหลังจากการสอบเรียบร้อยแล้ว

แล้วจะได้รับคำชมเชย กลุ่มที่ 3 ให้ดูแม่แบบจากวิดีโอเทป ซึ่งไม่มีความวิตกกังวลในการสอบ และภายหลังการสอบแล้วจะได้รับการว่ากล่าว กลุ่มที่ 4 ให้ดูแม่แบบจากวิดีโอเทป ซึ่งมีความวิตกกังวลในการสอบ และภายหลังการสอบแล้วจะได้รับการว่ากล่าว กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้รับการด้วยวิธีใดเลย ผลการทดลองปรากฏว่าผู้ถูกทดลองทั้ง 4 กลุ่มมีความวิตกกังวลลดลง และมีคะแนนการเรียนเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม

โอเคอร์เนอร์ (O' Connor, 1969 : 15-22) ศึกษาถึงการปรับพฤติกรรมเด็กที่แยกตัวเองในเด็กก่อนเข้าโรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ให้สิ่งเกิดภาพยนตร์ที่มีตัวแบบที่แสดงการปะทะสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้น กลุ่มที่ 2 ให้ดูภาพยนตร์อื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ผลการทดลองปรากฏว่าเด็กกลุ่มที่ 2 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการปะทะสัมพันธ์ทางสังคม

งานวิจัยในประเทศ

กันยา ประสงค์เจริญ (2526 : 33-35) ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดมงคลโคธาวาส จังหวัดสมุทรปราการ ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้ขั้นตอนประกอบหุ่นเป็นแม่แบบมีการพัฒนาวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนโดยใช้แม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนมา ระเบียบติ (2529 : 46) ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบโดยใช้สไลด์การ์ตูนเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบสไลด์การ์ตูนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงจันทร์ หนูทอง (2533 : 84-85) ศึกษาผลการใช้แม่แบบหนังสือที่มีต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนวัดมณีเจริญ มิตรภาพที่ 227 นครศรีธรรมราช ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีระ อุดาหะ (2534 : 66) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา จังหวัดชัยนาท ผลปรากฏว่าการสอนโดยการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมารยาทในชั้นเรียนดีขึ้นมากกว่าการให้ข้อสังเกตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัจนรา ชีวาพัฒนานวงศ์ (2536 : 47) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า มีผู้นำการใช้เทคนิคแม่แบบมาใช้ในวงการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เช่น การพัฒนาความสามารถด้านการเรียน คุณธรรม และจริยธรรม เป็นต้น สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะทดลองใช้เทคนิคแม่แบบวิธีทัศน์เพื่อพัฒนาลัทธิรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ และเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง และยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน นักการศึกษาได้ทำการ ค้นคว้า เรื่อง การอ่านในรูปแบบต่าง ๆ และได้อธิบายเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญภาณุ (2524 : 3) ได้รวบรวมคำนิยามของการอ่านซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ชาวต่างประเทศได้กล่าวไว้ดังนี้ ฮิลเดรท และธอร์นไคท์ กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ เกิดความคิด ความเข้าใจ เรื่องที่อ่านได้ตีความแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะสรุปเป็นความคิดของตนเอง ส่วน ซิงห์ และ เกรย์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นการเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์ เข้าใจภาษาของผู้เขียนให้เกิดประสบการณ์และทักษะ สร้างมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน

สนิท ตั้งทวี (2526 : 4) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในข้อความ

มานิต บุญประเสริฐ (2526 : 9) ให้ความหมายของการอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลางหน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นคว้าหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

แฮริส และสมิท (Harris and Smith. 1980 : 14) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นรูปแบบการสื่อความหมายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียน มีลักษณะท่วงทำนองแตกต่างกันไป ผู้อ่านต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน ความสามารถในการรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย

2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

ปัจจุบันการศึกษาและความเจริญด้านต่าง ๆ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น เป็นอันมาก การอ่านจึงมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ตลอดจนแนวคิดต่าง ๆ ความรู้ส่วนใหญ่ที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มักจะออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะ

การอ่าน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนในปัจจุบันมาก ดังที่ ชูติมา สัจจาพันธ์ (2529 : 54) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งที่มีความค่า และอ่านวยประโยชน์ต่อตัวผู้อ่านเองและแก่สังคมโดยทั่วไป ในด้านตัวผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนในด้านสังคม ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาดรอบรู้มาก ทำให้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่องานทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม อันจะส่งผลในการพัฒนาประเทศต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับทวีป อภิลิทธิ์ (2526 : 53-54) ที่ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การอ่านเป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวบุคคล อาจไม่มากนัก ผู้อ่านย่อมได้รับความรู้ และประสบการณ์ที่กว้างไกล

จากที่กล่าวมา พบว่าการอ่านมีประโยชน์อย่างมากในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เย็นใจ เลาหวณิช (2523 : 8-11) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการอ่านในการพัฒนาคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้

1. ในส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐาน

1.1 การอ่านเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้

เพราะการอ่านจะนำมาซึ่งความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพในทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่านหนังสือจะทราบความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ

1.2 การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน

ไม่ถูกครอบงำในทางความคิด สามารถใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็น ได้ในขอบเขตของกฎหมายและประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

2. ในส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิต

2.1 การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต ทำให้บุคคล

สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้

2.2 การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม
ที่ตนเองอาศัยอยู่ จะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดีและกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวได้

2.3 การอ่านจะช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หนังสือที่
เหมาะสมกับแต่ละบุคคล จะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความสุข

2.1.3 นิสัยรักการอ่าน

การสร้างเสริมนิสัยรักการอ่านเป็นหน้าที่ของทุกคน โดยทุกคนต้อง
พยายามฝึกตนเป็นนักอ่านที่ดี และช่วยสนับสนุนส่งเสริมชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของการอ่าน
ให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน (กรมวิชาการ 2529 : 11) แต่นิสัยรักการอ่านของคนแต่ละ
ชาติมีความแตกต่างกันอย่างมาก หากจะสังเกตการอ่านของคนในยุโรปและอเมริกาแล้ว
เห็นได้อย่างชัดเจนว่า คนยุโรปและอเมริกาอ่านหนังสือมากกว่าคนไทย โดยเฉพาะเมื่อนำ
มาเปรียบเทียบกับคนไทยแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนมากคือ คนยุโรปหรืออเมริกา ไม่ว่าจะเดินทางไป
ไหนพักที่ไหนก็มักจะนำหนังสือติดตัวไปด้วย ส่วนคนไทยนั้นมักจะใช้เวลาไปกับการรับประทานอาหาร
(เจริญผล สุวรรณโชติ 2528 : 1) ซึ่งในเรื่องนี้ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2529 :
195-196) ได้อธิบายถึงสาเหตุที่คนไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน มีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. หนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ มีอยู่ไม่เพียงพอกับการค้นคว้า
หาความรู้ เด็กถูกบังคับให้อ่านหนังสือเพียงเล่มเดียว คือหนังสือเรียน เช่น สมัยก่อนอ่าน
"หนังสือนิทานอีสป" เรื่องเดียว หรือแม้แต่การซื้อหามาอ่านเองก็มีราคาแพงเกินกำลังซื้อของ
ประชาชนที่อยู่ในระดับเศรษฐกิจต่ำ และในระดับกลาง

2. กิจกรรมการเรียนการสอนของครู ไม่เอื้ออำนวยต่อการฝึกนิสัย
ในการอ่าน เช่น ไม่มีการส่งเสริมให้ใช้ห้องสมุด เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับไปแล้วจึงไม่มีนิสัย
ที่จะศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดประชาชน หรือแหล่งค้นคว้าอื่น ๆ

3. หนังสืออ่านสำหรับเด็กเป็นเอกสารที่สำคัญ ที่จะปลูกฝังเด็กให้
นิสัยรักการอ่านยังไม่สามารถผลิตออกมาเพียงพอกับความต้องการของเด็กเท่าที่ควรจะมีในโลก

บรรณนิพนธ์ และยังมีราคาแพงอยู่เป็นอันมาก เด็กที่มาจากครอบครัวระดับต่ำและระดับกลาง ไม่สามารถที่จะซื้อหามาอ่านได้

4. พื้นฐานการศึกษาของคนไทยทั่วไปยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คืออยู่ในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ การรักการอ่านจึงยังไม่เกิดขึ้น

5. สถานที่สำหรับการส่งเสริมการอ่านมีอยู่จำนวนน้อย เช่น ห้องสมุดประชาชนที่เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2459 ยังมีอยู่ทั่วประเทศประมาณ 300 แห่ง ต่อประชากร 50 ล้านคน ห้องสมุดประชาชนจึงไม่มีทีท่าว่าจะเพียงพอกับคนอ่าน

6. ผู้ผลิตหนังสือยังเล็งเห็นเรื่องของธุรกิจการค้าขายหนังสือ และไม่กล้าที่จะลงทุนสูงที่จะผลิตหนังสือเด็ก จึงทำให้ราคาหนังสือเด็กยังคงมีต้นทุนสูง ผู้มีรายได้น้อย จึงไม่สามารถจัดหาให้ลูกหลานของตนได้

จากสาเหตุ 6 ประการ เห็นได้ว่า การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านเป็นสิ่ง ที่ควรกระทำ และทำได้อย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากทางบ้าน ซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก มีความสนใจในการอ่านอยู่เสมอ จัดหาหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กมาไว้ในบ้าน พยายามสนทนากับเด็กในเรื่องที่เขาอ่าน สอนและกระตุ้นให้สมาชิกในบ้านรู้จักหาคำตอบและแก้ปัญหาจากหนังสือ หรือให้หนังสือเป็นของขวัญแก่สมาชิกในครอบครัว เป็นต้น (กรมวิชาการ. 2529 : 11)

นอกจากนี้สถาบันที่จะช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านคือโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนจะเป็นสถานที่ส่งรองจากสถาบันครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก และยังมีสถาบันอื่น ๆ เช่นองค์การ และสมาคมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการอ่านโดยเฉพาะเป็นอันมาก แม้ว่าการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่เด็กจะต้องใช้ระยะเวลาที่จริง แต่ได้ผลคุ้มค่า เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนครูผู้สอนจะได้สอนลูกหลานหรือลูกศิษย์ไปตลอดชีวิต ในอนาคตเมื่อเด็กโตขึ้นจะต้องพบกับเหตุการณ์และปัญหาต่าง ๆ ถ้าเด็กมีนิสัยรักการอ่าน ก็อาจหาทางแก้ปัญหาโดยอาศัยหนังสือเป็นเครื่องมือได้ (จุฑามาศ สุวรรณโครธ. 2519 : 30)

2.1.4 การส่งเสริมการอ่าน

วิธีการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน มีหลายวิธีด้วยกัน แต่วิธีหนึ่งที่ทางห้องสมุดทำได้คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านขึ้นภายในห้องสมุด ในเรื่องนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

แม้นมาส ขวลิต (2529 : 218) อธิบายว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือ การกระทำต่าง ๆ เพื่อชักจูงเป้าหมายเกิดความสนใจในการอ่านพยายามพัฒนาการอ่านของตน จนถึงระดับอ่านเป็นและอ่านจนเป็นนิสัย ส่วน อักษร รุ่งมณี (2520 : 51) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่านหมายถึง สภาพการเรียนรู้ที่เด็กได้ใช้ทั้งร่างกายและสมองในการประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น การเล่านิทาน การอ่านนิทาน การแสดงละคร เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการในการอ่านทั้งทางด้านความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

จากคำนิยามข้างต้น พอสรุปได้ว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือ การกระทำที่จัดขึ้นกระตุ้นและชักจูงให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งจะมีผลไปถึงการพัฒนาการอ่านในด้านต่าง ๆ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของบรรณารักษ์จินดา จำเริญ (2530 : 29) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรักการอ่านหนังสือ และเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านหนังสือให้แก่เด็ก
2. เพื่อให้เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ และความเพลิดเพลินตามความต้องการ และความสนใจของตนเองในยามว่าง
3. เพื่อให้เด็กรู้จักการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

การที่ห้องสมุดจะจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของห้องสมุด โดยมีครูบรรณารักษ์เป็นผู้ดำเนินการตลอดจนดูแลรับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ วาณิ ฐาปนวงศ์สานติ (2521 : 7-8) และ ธาตุศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ ได้กล่าวไว้คล้ายคลึงกันว่า ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านครูบรรณารักษ์จะต้องคำนึงถึง

1. วัตถุประสงค์ในการจัด กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีหลายชนิด ผู้จัดควรมีวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมว่า เพื่อมุ่งหวังอะไร เช่น เพื่อให้รักการอ่าน เพื่อให้ใช้ห้องสมุดเป็น หรือเพื่อให้รู้จักวิธีการศึกษาค้นคว้า ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่บรรณารักษ์จะต้องวางจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
 2. จัดเพื่อใคร ในที่นี้หมายถึงผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนั้น ๆ ถ้าเป็นห้องสมุดโรงเรียน นักเรียนจะเป็นผู้ได้รับผลในการจัดกิจกรรมแทบทุกชนิด ส่วนที่ผู้สอนได้รับนั้นเป็นผลพลอยได้
 3. จัดอะไร เมื่อกำหนดวัตถุประสงค์ และทราบว่าผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นใครแล้ว บรรณารักษ์จะต้องพิจารณาเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมประเภทใดจึงจะเหมาะสมที่สุด เช่น กิจกรรมที่ชวนให้สนใจหนังสือ ถ้าเป็นเด็กเล็กอาจใช้วิธีเล่านิทาน แต่ถ้าเป็นเด็กระดับโตควรจะเป็นการเล่าเรื่องหนังสือ หรือทายปัญหา
 4. การเตรียมตัว เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องมีการจัดเตรียมวางแผนการจัดอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ถ้าบรรณารักษ์ขาดการเตรียมตัวในการจัดกิจกรรมก็จะเสียเวลาและแรงงาน ทำให้ผลที่ออกมาไม่น่าพอใจ
- กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ที่จัดขึ้นในห้องสมุดมีหลายแบบ แม้กัมมาน ขวลิต (2529 : 223-224) ได้รวมกลุ่มของกิจกรรมตามลักษณะกิจกรรมดึงดูดความสนใจ โดยทางประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันไว้ 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมซึ่งเราใส่ตบระสาท หมายถึง กิจกรรมที่ใช้เสียงและคำพูดเป็นหลัก กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การเล่านิทานให้ฟัง การเล่าเรื่องหนังสือ การอ่านหนังสือให้ฟัง การแนะนำหนังสือด้วยปากเปล่า การบรรยาย การอภิปราย การโต้เถียง ที่เกี่ยวกับหนังสือ การบรรเลงดนตรี และการร้องเพลงจากบทละครเรื่อง กิจกรรมประเภทนี้ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

2. กิจกรรมที่เราจับคู่ประสาท หมายถึง กิจกรรมที่ชวนให้ดูเพ่งพินิจ และอ่านความหมายของสิ่งที่เห็น กิจกรรมการประเภทนี้ได้แก่ การจัดแสดงภาพชนิดต่าง ๆ การจัดนิทรรศการหนังสือ และสิ่งของ โดยมีคำบรรยายอธิบายสิ่งที่แสดง กิจกรรมประเภทนี้มุ่งให้ผู้ชมใช้สมาธิในการชม

3. กิจกรรมซึ่งเราใส่ตบและจับคู่ประสาทในขณะเดียวกัน เป็นกิจกรรมซึ่งชวนให้ฟังและดูไปพร้อม ๆ กัน ประสาทประสาททั้งสองให้ทำงานร่วมกัน เช่น เล่านิทานโดยให้รูปภาพประกอบ ซึ่งจัดเตรียมไว้โดยเฉพาะ เล่านิทานและให้รูปภาพประกอบในหนังสือ เล่านิทานโดยใช้ทัศนวัสดุประกอบ ฉายภาพนิ่งซึ่งมีคำบรรยาย

4. กิจกรรมซึ่งให้ผู้เป็นเป้าหมายได้ร่วมกัน กิจกรรมทำนองนี้ช่วยให้ผู้เป็นเป้าหมายเกิดความสุข และภาคภูมิใจรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ เช่น เมื่อเล่านิทานแล้วก็ให้ผู้ฟังวาดภาพประกอบ ให้แสดงท่าทางประกอบ ให้ร้องเพลงตามตัวละครในนิทานที่แข่งขันเล่าเรื่องที่ได้ฟังไปแล้ว

จากกลุ่มของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 4 ประเภท ที่กล่าวมานี้ บรรณารักษ์สามารถจัดให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ และสถานที่ได้ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมมาใช้ในการส่งเสริมการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. การแสดงหุ่น (Puppet Show)

การจัดแสดงหุ่น เป็นรายการที่จัดได้ในห้องสมุดทุกประเภท สำหรับห้องสมุดโรงเรียน การจัดแสดงหุ่นจะได้รับความนิยมมากเป็นพิเศษ เพราะเป็นการแสดง

ที่มีชีวิตชีวา มีบทบาทที่สนุก ถ้าเลือกผู้แสดง เลือกเรื่องที่มีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว จะทำให้ผู้ชมได้รับประโยชน์มาก (อุบล บุญชู 2525 : 108)

การจัดแสดงหุ่น เป็นที่รู้จักกันมานานแล้ว ตามหลักฐานจากการค้นพบหุ่นนิ้วมือของชาวอียิปต์ ที่มีอายุมากกว่า 3,000 ปีมาแล้ว ที่โรมและกรีซมีการใช้หุ่นเพื่อพิธีการทางศาสนา (ศิริกาญจน์ โกสุม 2522 : 10) นอกจากนี้ยังมีผู้ประดิษฐ์เป็นตุ๊กตา ทำด้วยไม้หรือดินให้มูรูปร่างลักษณะเหมือนคนและสัตว์ เชิดให้เต้นได้เหมือนมีชีวิต ในสมัยเริ่มแรกมีผู้เลี้ยงชีพด้วยการทำหุ่นเป็นรูปเทพเจ้า หรือวีรบุรุษที่เคารพนับถือ เทียวสัญจรไปเชิดพร้อมร้องรำทำเพลงให้ชาวบ้านได้รับความบันเทิง ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 16 ถึง 18 การเล่นหุ่นได้พัฒนาเป็นการแสดงบทละคร เรื่องแสดงก็เป็นนิยายหรือวรรณคดีที่นิยมแพร่หลายในสมัยนั้นเมื่อถึงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เมื่อการบันเทิงประเภทอื่น เช่น ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และการแสดงบทเวทีแบบใหม่ ๆ ได้รับความนิยม การเล่นหุ่นที่มีมาแต่สมัยโบราณจึงซบเซาไป (เสวี คุปคิตพันธ์ 2526 : 6)

ปัจจุบัน มีการนำหุ่นเข้ามาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษามาก เพราะเด็กวัยนี้เป็นช่วงที่ต้องเรียนจากของจริงที่เป็นรูปธรรม ต้องเรียนรู้ได้ โดยใช้สื่อการเรียน และหุ่นก็เป็นสื่อการเรียนที่เคลื่อนไหว และน่าสนใจมากกว่าแผ่นภาพธรรมดา เด็กจะเล่นกับหุ่นซึ่งเป็นสิ่งสมมุติได้อย่างสนุกสนานและไม่ขัดใจ การนำหุ่นมาใช้กับเด็กวัยนี้จึงนับได้ว่าเป็นประโยชน์แก่เด็กอย่างมากทั้งในด้านจิตวิทยาการส่งเสริมความคิดริเริ่มและจินตนาการ (ศิริกาญจน์ โกสุม 2522 : 10) ในด้านของการส่งเสริมการอ่าน การแสดงหุ่นมีผลอย่างมากในการส่งเสริมการอ่าน และชักชวนให้เด็กรู้จักหนังสือในห้องสมุดได้มากขึ้น โดยทางห้องสมุดสามารถจัดการแสดงหุ่นตามเนื้อเรื่องของหนังสือให้เด็กดู ในการเริ่มต้นของการจัดชั่วโมงเล่านิทานเพื่อดึงดูดความสนใจเตรียมความพร้อม หรือใช้ประกอบในการเล่านิทานตลอดเรื่องก็ได้ การแสดงหุ่นที่ตีความผู้ชมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 10-30 คน (Gross. 1963 : 81) ส่วนเรื่องที่น่าสนใจแสดงนั้นควรเป็นเรื่องที่มีตัวละครไม่มากนัก การจัด

ฉากที่ใช้ในการแสดงอาจทำง่าย ๆ โดยใช้ม่านกันแสงใดมุมหนึ่งของห้อง หรือสร้างเป็นฉากขึ้นมาก็ได้ ในบางกรณีที่ไม่สามารถทำฉากได้ อาจนำมาแสดงโดยไม่ใช้ฉากก็ได้ แต่ผู้เชิดนั้นต้องพยายามดึงความสนใจของผู้ฟังไปอยู่ที่ตัวหุ่นไม่ใช่ผู้เชิด สำหรับผู้ฟังที่ไม่เลิกจนเกินไปผู้แสดงอาจชักชวนให้เด็กลองเชิดหุ่น และลองคิดหาเรื่องมาแสดงหุ่น ซึ่งจะทำให้เด็กสนใจอ่านหนังสือ เพื่อหาเรื่องที่เขาคือต้องการ หรืออาจมีการทำหุ่นจากเศษวัสดุแล้ว ให้เด็กทดลองหัดเล่น (Wall. 1965 : 90-93)

หุ่นที่ใช้ในการแสดงกันอยู่ในปัจจุบันนี้ แบ่งออกได้เป็นหลายประเภท มีดังต่อไปนี้ (เกศินี โชติกเสถียร. 2525 : 12-15)

1. หุ่นเงา หรือ หนังตะลุง (Shadows Puppet) เป็นหุ่นที่ทำจากหนังสือหรือกระดาษแข็งก็ได้ มีไม้เลียบ หรือมีสายต่อเข้ากับส่วนของร่างกายที่ต้องการให้เคลื่อนไหวได้ ผู้เชิดต้องเชิดจากด้านหลังจอ
2. หุ่นมือ (Hand Puppet) เป็นหุ่นเชิดโดยใช้นิ้ว 3 นิ้ว คือ นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลาง หรือนิ้วก้อย แต่คนไทยมักนิยมใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลางเท่านั้น เพราะนิ้วก้อยไม่มีแรงพอ หัวหุ่นมักนิยมทำด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือซีลื้อยชนิดละเอียดผสมกาวกับกระดาษเช่นนี้ หรือใช้ไม้เนื้อเบา แต่งหน้าด้วยขี้ผึ้งหุ้มด้วยกระดาษสาแทนได้ ลักษณะของหุ่นประเภทนี้แตกต่างกับแขน บางครั้งอาจมีขาด้วยก็ได้ การสร้างหุ่นประเภทนี้ไม่ควรให้ตัวสูงหรือยาวเกินความจำเป็น เพราะต้องแสดงบนขอบเวทีโดยผู้แสดงต้องชูตัวหุ่นจากข้างล่าง
3. หุ่นเชิด (Rod Puppet) เป็นหุ่นเชิดด้วยไม้หรือสายเชือก ซึ่งมีวิธีการสร้างหลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายที่สุดคือ ใช้ไม้เลียบทับส่วนหัวแบบหุ่นกระบอก เพื่อให้หัวเคลื่อนที่ไปมาได้ หรือทำแขนขาเป็นท่อน ๆ แล้วมีไม้ยาวเล็ก ๆ หรือเชือก เลียบไว้ที่มือหรือเท้าของหุ่น และมีไม้เลียบไว้ที่ลำตัวก็ได้แล้วแต่ทละครที่ต้องการให้อวัยวะส่วนใดเคลื่อนไหว บางครั้งอาจใช้เชือกหรือลวดต่อกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายก็ได้

4. หุ่นชัก (Marionette) เป็นหุ่นที่ชักจากข้างบนของตัวหุ่นโดยมีเชือกหรือลวดเส้นเล็ก ๆ ห้อยตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หุ่นชักเป็นหุ่นที่สวยงามและดูเหมือนคนจริง ๆ ผู้แสดงหุ่นประเภทนี้ต้องฝึกทักษะมาก เพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีข้อเสีย คือหุ่นประเภทนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากพอสมควร จึงทำให้ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้

นอกจากหุ่นที่กล่าวมาแล้ว อุบล บุญชู (2525 : 109) ได้อธิบายถึงหุ่นไว้เพิ่มเติมอีก 1 ประเภทคือ หุ่นนิ้วมือ (Glove Puppet) สร้างขึ้นโดยใช้กรวยกระดาษหรือกรวยที่ประดิษฐ์จากผ้าสักหลาดเทียมก็ได้ สามารถประดิษฐ์เป็นหน้าคนหรือสัตว์ตามเรื่องที่ต้องการ เมื่อประดิษฐ์หน้าหุ่นที่ต้องการได้แล้ว เวลาต้องการเชิดให้ใช้นิ้วมือสอดเข้าไปในกรวยแล้วกระดกนิ้วตามต้องการ

2.1.5 การเตรียมงานแสดงหุ่น

การเตรียมงานแสดงหุ่น สามารถแบ่งออกได้เป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน การแสดงหุ่นจะได้รับความสำเร็จเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ การวางแผนอย่างรอบคอบ โดยตั้งจุดประสงค์ที่ต้องการให้เด็กแสดงพฤติกรรมได้อย่างแน่นอน

2. เข้าใจขอบเขตการแสดงละครหุ่น หุ่นเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวไปมาโดยมีคนเชิด แต่แสดงออกทางใบหน้าไม่ได้ และเนื้อเรื่องบางตอนจำกัดท่าทางของหุ่น เช่น ฉากการเหาะ ฉากทะเล สิ่งเหล่านี้แก้ไขได้ด้วยการเลือกชนิดหุ่น ให้เหมาะสมกับการใช้งาน และเขียนบท กลวิธีบางอย่างที่ใช้ในการแสดงหุ่นได้แก่ ให้หุ่นพูดคุยกับผู้ชม ถามผู้ชมหรือขอความเห็นว่าจะทำอะไรต่อไป ให้ร่วมกันร้องเพลงในขณะที่หุ่นเดินว่า ไม่ควรใช้คำพูดซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง

3. การเตรียมเรื่อง ควรเลือกแนวเรื่องที่สนองความต้องการของเด็กแต่ละวัยอย่างเหมาะสม เรื่องที่คิดขึ้นเองหรือดัดแปลงจากเรื่องเดิม เช่น นิทาน ตำนาน ควรมีความยาวพอสมควร เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน ถ้าครูต้องแสดงเพียงคนเดียวพยายามเลือกเรื่องที่มีตัวละคร 2-3 ตัว และไม่มีฉากมาก สะดวกทั้งเวลาเชิดและพากย์ เนื้อหาของเรื่องที่แสดง ควรมีจุดสำคัญของเรื่องเป็นหลัก

4. การเตรียมบทละคร ผู้เตรียมจะต้องทราบว่าตัวละครในเรื่อง มีกี่ตัว แต่ละตัวมีบุคลิกและอารมณ์อย่างไร แต่ละฉากมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง การแสดงในเวลาที่กำหนดควรเป็นเรื่องง่าย ๆ ข้อควรระวังอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในการเขียนคำพูดลงในบทละครไม่ควรเป็นการอบรมสั่งสอนจนเกินไป ถ้าต้องการสอนควรพยายามหาเรื่องที่มีคตินั้น ๆ แทรกอยู่ดีกว่า

5. การซ้อมและการแสดง การซ้อมก่อนการแสดงจริงหลาย ๆ ครั้ง จะช่วยเพิ่มความมั่นใจในเวลาแสดง ขณะซ้อมการแสดงไม่เพียงแต่พูดตามบทเท่านั้น แต่ควรแสดงท่าทางเชิดหุ่นให้เหมือนเวลาเล่าจริง ๆ การหาคนอื่น ๆ เป็นผู้ช่วยวิจารณ์แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขณะซ้อมการแสดง จะช่วยให้ผลงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (จาตุรงค์ อาจาวีร์ 2522 : 7-12)

2.1.6 ประโยชน์ของการแสดงหุ่น

การแสดงหุ่นมีประโยชน์หลายประการ สาโรจน์ แห่งยัง (2524 : 20) ได้สรุปผลดีของการแสดงหุ่นต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ละครหุ่นสามารถเลียนแบบของจริงได้
2. ทำให้ผู้เรียนสนใจ และชักจูงให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน และเกิดความสนุกสนาน
3. ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก และมีส่วนกระทำด้วยตนเอง
4. ทำให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม
5. เป็นการรวบรวมเอาหลาย ๆ วิชามาไว้ด้วยกัน เช่น ศิลป ภาษา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และสังคมศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ต่าง ๆ
6. สามารถประดิษฐ์ได้ด้วยตนเอง หรือนำวัสดุที่เหลือใช้มาดัดแปลงให้เกิดประโยชน์

2. การเล่าเรื่องหนังสือ (Book Talk)

การเล่าเรื่องหนังสือ เป็นวิธีการส่งเสริมการอ่านหนังสืออีกวิธีหนึ่งที่บรรณารักษ์สามารถจัดขึ้นภายในห้องสมุดได้ การเล่าเรื่องหนังสือ เป็นการนำหนังสือมาพูดให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ โดยเลือกจุดเด่น ๆ ของหนังสือมาเล่า พร้อมทั้งแสดงรูปเล่มของหนังสือ เพื่อกระตุ้นความสนใจผู้ฟังให้ไปอ่านหนังสือเล่มนั้น ๆ เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กุลวิมล ภูมิมาศ และดวงเนตร เบี้ยวไข่มุข (2521 : 48) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเล่าเรื่องหนังสือว่า

1. เพื่อแนะนำหนังสือดี น่าสนใจ และน่าอ่านแก่ผู้เข้าไปใช้บริการ
2. เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นแก่ผู้เข้าไปใช้บริการ
3. เพื่อให้ผู้รู้จักหนังสือประเภทต่าง ๆ และรู้จักนักเรียนที่มีชื่อเสียง

การเล่าเรื่องหนังสือ สามารถทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละวิธีมี

วัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน คือ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังอยากอ่านหนังสือ โบดาร์ต (Bodart. 1979 : 275) ได้แบ่งวิธีการเล่าเรื่องหนังสือออกเป็น 3 วิธี คือ

1. เล่าเรื่องหนังสือที่น่าสนใจพร้อมใบหุ้มปก วิธีนี้หนังสือทุกเล่ม

อาจไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แต่ถ้าผู้เล่าสามารถแนะนำให้ผู้ฟังทราบว่า หนังสือเล่มใดเหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของตน เพื่อจะได้นำความคิดที่ได้จากการฟังไปใช้ในการเลือกหนังสืออ่านด้วยตนเอง

2. เลือกหนังสือที่มีเนื้อหาประเภทเดียวกัน แต่จะกล่าวถึงรายละเอียดของหนังสือแต่ละเล่มที่ต่างกันออกไป วิธีการนี้อาจแนะนำหนังสือได้ครั้งละ 2-3 เล่มไปจนถึง 10 เล่ม

3. การเล่าเรื่องหนังสือในขณะที่มีเวลาน้อย โดยการพูดถึงหนังสือเล่มหนึ่งอย่างละเอียด แล้วพูดถึงหนังสือเล่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างสั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นหนังสือในสาขาวิชาเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันได้

โบดาร์ต (Bodart. 1980 : 4) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเล่าเรื่องหนังสือไว้ว่า ควรเลือกตอนที่น่าตื่นเต้น น่าสนใจของเรื่องมาเล่า และได้ให้ข้อควรระวังไว้ 2 ประการ คือ

1. ไม่เล่าเรื่องหนังสือที่ผู้เล่าไม่เคยอ่าน
2. ไม่เล่าเรื่องหนังสือจนถึงตอนจบของเรื่อง

การเล่าเรื่องหนังสือสามารถใช้ได้กับหนังสือทุกสาขาวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของหนังสือ เนื้อหาของหนังสือ ระดับของนักเรียน วิชาที่นักเรียนเรียน ซึ่งบรรณารักษ์ต้องพิจารณาให้เหมาะสมสัมพันธ์กัน พาวา พันธุ์เมฆา (2528 : 182-183) ได้เสนอแนะวิธีการเตรียมตัวเล่าเรื่องหนังสือ ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาคัดเลือกหนังสือใหม่ หรือหนังสือเก่าบางเรื่องที่เนื้อเรื่องยังน่าสนใจ แต่เด็ก ๆ อาจไม่ทราบว่าหนังสือเหล่านั้นมีคุณค่า นำมาแยกตามระดับความสามารถในการอ่านและความสนใจ เช่น หนังสือสำหรับเด็กประถม แล้วบรรณารักษ์หรือครูผู้สอนจะต้องอ่านหนังสือเหล่านั้นให้เข้าใจทั้งหมด
2. ควรเลือกจุดเด่นของเนื้อเรื่องบางตอนไว้ เพื่อเตรียมเล่าเน้นเป็นพิเศษ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังสนใจ อย่าเล่าเรื่องในหนังสือนั้นทั้งหมด ควรเล่าพอให้เข้าใจคร่าว ๆ แล้วเลือกเอาจุดที่น่าสนใจมาเล่า ซึ่งอาจเป็นตอนที่ไวกว่าคนอื่น ตอนที่ตลก ตอนที่ลึกลับ ตอนที่ตื่นเต้น เมื่อเลือกได้แล้วควรจดบันทึกกันลืมไว้ในกระดาน และเสียบไว้กับตัวหนังสือแต่ละเล่ม
3. ฝึกพูดคนเดียวก่อนที่จะไปพูดจริง เพื่อจับเวลา และเพื่อประเมินผลตนเองว่า พูดได้ครบตามเนื้อหาที่เตรียมไว้หรือไม่
4. นำหนังสือไปพูดแนะนำกับนักเรียนจริง ๆ หลังจากการพูดแนะนำกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มแรกแล้ว ควรประเมินผลว่าการพูดแนะนำครั้งนั้น นักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร แสดงความสนใจหรือไม่ กระตือรือร้นที่จะมาติดตามอ่านหนังสือเล่มนั้นมากน้อยเพียงไร ถ้ายังคิดว่ามีข้อบกพร่องก็ควรบันทึกไว้เพื่อหาวิธีแก้ไขสำหรับการเล่าเรื่องหนังสือเล่มนั้นในครั้งต่อไป

5. ควรทำแบบฟอร์มบันทึกข้อมูลการเล่าเรื่องหนังสือแต่ละเล่มไว้ในกระดาษโดยด้านหน้าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ หรืออาจใส่ข้อมูลทางบรรณานุกรมทั้งหมดก็ได้ และข้อมูลเกี่ยวกับ วัน เวลา ครั้งที่ ได้พูดเรื่องหนังสือไปแล้วกับกลุ่มใด ชั้นใด ด้านหลังเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องย่อของหนังสือ จุดที่น่าสนใจจะพูดซ้ำหรือยกมาประกอบเป็นพิเศษอยู่หน้าใด

2.1.7 เทคนิคการเล่าเรื่องหนังสือ

รสา วงศ์ยังอยู่ (2529 : 397) ได้เสนอเทคนิคที่จะทำให้การเล่าเรื่องหนังสือน่าสนใจยิ่งขึ้น คือ

1. ทำทักการปรับตัว มีความพร้อมที่จะสื่อสารกับผู้ฟัง คือ เตรียมกาย เตรียมใจ เตรียมเรื่องไว้เรียบร้อยแล้ว มีความคล่องแคล่ว สามารถปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศทั่ว ๆ ไปได้ วางตัวยิ้มแย้มแจ่มใส
2. ขึ้นอารมณ์บทดี อาจนำเรื่องที่ผู้ฟังรู้เรื่องดีหรือสนใจ หรือเหตุการณ์ปัจจุบันให้เชื่อมโยงกับเรื่องได้
3. เสียง ต้องเล่าให้ชัดเจน น่าฟัง ดังพอให้ได้ยินทั่วกัน อัตราการพูดพอเหมาะ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป เวลาพูดต้องให้เป็นเสียงเล่าไม่ใช่เสียงอ่าน มีการเน้นเสียงทอดเสียง ย้ำ และเว้นจังหวะบ้าง การออกเสียงตัว ร ล คำควบ คำกล้ำ ต้องออกเสียงให้ถูกอักขรวิธี และไม่กล่าวคำ เอ้อ...อ้อ...บ่อย ๆ
4. อากัปกิริยา ผู้เล่าใช้สายตาตามองผู้ฟังให้ทั่วตลอดเวลา ควบคุมการเคลื่อนไหวของมือ แขน ศีรษะ และการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับเรื่องที่เล่า
5. แสดง ให้ผู้ฟังเห็นรูปเล่มของหนังสือ แนะนำหนังสือตามบรรณานุกรมของหนังสือเล่มนั้น ถ้ามีคุณภาพของผู้แต่ง ลายมือของผู้เขียน ก็แสดงให้เห็นด้วย ถ้าเป็นนามปากกาให้บอกชื่อจริงด้วย

6. เล่าเรื่อง ตามที่บันทึกไว้ตามลำดับ อ่านหรือเน้นตอนที่ค้นไว้
อย่าให้สับสนวุ่นวายไปมา เล่าซ้ำ หรือเล่าตอนใดตอนหนึ่งยาวเกินไป เล่าให้คล้องไม่ติดขัด
ใช้ถ้อยคำไม่คลุมเครือ กะทัดรัด ชัดเจน

7. ความคิด เนื้อหาสาระ มีจุดหมายที่แน่นอน เนื้อหาถูกต้องตาม
ข้อเท็จจริง แบ่งตอนให้เหมาะสมกับเวลา เชื่อมโยงความคิด ลำดับความได้เหมาะสม ไม่ให้
เนื้อความขาดตอน

8. การเล่าไม่ต้องจบเรื่อง เมื่อเล่าถึงตอนสำคัญให้จบผวเรื่อง
หรือสร้างปมให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากทราบเรื่อง แล้วเชิญชวนให้ไปอ่านเรื่องในเองต่อไป

2.1.8 ปัญหาในการเล่าเรื่องหนังสือ

การเล่าเรื่องหนังสือ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้การพูดเป็นหลัก จึงอาจ
มีปัญหาในการเล่าเรื่องหนังสือไว้ดังนี้ (วราณี สุภาพวงศ์ศานติ 2521 : 43-44)

1. วิธีการถ่ายทอด ถ้าผู้พูด พูดไม่คล้องแคล่ว พูดตะกุกตะกัก มี
อาการประหม่า ผู้ฟังจะไม่ศรัทธา ผู้พูดควรหาความรู้เพิ่มเติมในเนื้อเรื่องที่พูด ลองฝึกหัดพูด
โดยวิธีการบันทึกเสียงไว้

2. การโยงเรื่องให้สัมพันธ์กัน เมื่อเริ่มพูดจะนำเข้าสู่เรื่อง ควร
เตรียมเรื่องที่สัมพันธ์กัน จะช่วยให้เนื้อความไม่ขาดตอน บางคนพูดแล้วไม่สามารถจบเรื่องได้
การฝึกล่วงหน้าจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมั่นใจได้

3. การวางท่าทางให้สอดคล้องกับเรื่องที่เล่า เช่น เล่าเรื่องตื่นเต้น
แต่ผู้เล่ามีกิริยาท่าทางไม่ตื่นเต้น เรื่องที่เล่าก็หมดสนุก ผู้ฟังอาจรำคาญ นอกจากกิริยาที่เคยชิน
บางอย่างต้องระวัง เช่น แคะจมูก เสยผม กัดเล็บ จะทำให้เสียบุคลิกและผู้ฟังรำคาญ

4. วัสดุที่นำมาประกอบเล่า ควรให้เหมาะสม นอกจากหนังสือที่นำ
มาเล่าแล้ว ถ้าเนื้อหาหนังสือสามารถหาวัสดุช่วยประกอบได้ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพพจน์ก็ควรหา
มาแต่ต้องไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป และไม่ควรเน้นจนหนังสือที่เป็นจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรม
หมดความหมายไป

5. ผู้เล่าบางคนใช้วิธีท่องจำ ทำให้การพูดขาดชีวิตชีวา จึงหะการพูดไม่ราบเรียบ ไม่เป็นธรรมชาติ ผู้ฟังเกิดอาการง่วง และไม่สนใจ การเล่าเรื่องหนังสือที่ดีควรพูดจากความเข้าใจ ความรู้สึกทำทางคล้อยไปตามเนื้อเรื่อง และเป็นธรรมชาติ

3. การเล่นเกม (Games)

เกม เป็นกิจกรรมการเล่นอย่างหนึ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดความสนุกสนานพึงพอใจ (กรมพลศึกษา 2525 : 1) นอกจากนี้การเล่นเกมนยังมีบทบาทต่อการพัฒนาทั้ง 4 ด้านของคน คือ พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (ผะอบ โปษะกฤษณะ 2522 : 1)

เกมประกอบการอ่าน เป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จะช่วยให้เด็กเกิด ความกระตือรือร้น ส่งเสริมความสนใจในการอ่านหนังสือ รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พร้อมทั้งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็ก ๆ ด้วย (จินดา จำเริญ 2530 : 45) เกมประกอบการอ่าน ควรจะได้ดัดแปลงให้เหมาะสมกับ ความสามารถและความสนใจของเด็ก ๆ ความสนุกของเกมควรมุ่งเกี่ยวกับการอ่าน มิใช่มุ่งให้ สนุกเฉพาะการเล่น ครูอาจสร้างเกมขึ้นมา หรือเลือกใช้เกมให้ตรงกับความต้องการ และความ สนใจของเด็กเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม (กรมสามัญศึกษา 2514 : 16)

วัตถุประสงค์ของการเล่นเกมประกอบการอ่าน (จินดา จำเริญ. 2530 : 45)

1. เป็นการส่งเสริมบริการของห้องสมุด
2. เป็นการจูงใจให้นักเรียนใช้ห้องสมุดมากขึ้น สนใจการอ่านซึ่งจะนำไปสู่นิสัยรักการอ่านหนังสือ และรู้จักใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษา และหาความเพลิดเพลินจาก การอ่าน
3. เป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ จินดา จำเริญ (2530 : 45-46) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึง การเล่นเกมประกอบการอ่านว่า สามารถนำไปเกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรได้ เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา ศิลปะ และการพัฒนาทางด้านร่างกาย และสติปัญญา ขึ้นอยู่กับว่าบรรณารักษ์ หรือครูจะนำไปใช้ประกอบการส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้อง กับวิชาใด หรือนำไปใช้ประกอบกิจกรรมใด เช่น การเล่านิทาน การแสดงหุ่น การเล่าเรื่อง จากหนังสือในแต่ละครั้ง โดยที่บรรณารักษ์หรือครูอาจจะศึกษารูปแบบและวิธีการจากหนังสืออ่าน สำหรับเด็ก นิยายสาร วารสารสำหรับเด็ก คู่มือการจัดกิจกรรมสำหรับห้องสมุดโรงเรียน ตลอดจน หนังสือหรือวารสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ

ส่วนวิธีการสอนเกมในแต่ละครั้ง ควรดำเนินการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดชั้นเรียน ต้องรู้ว่าเกมนั้นเล่นได้กี่คน ควรจะจัดผู้เล่นแบบใด จึงจะได้ผล เช่น จัดเป็นกลุ่ม จัดเป็นแถว ทั้งนี้ต้องทำให้เสร็จเรียบร้อย รวดเร็ว เพื่อไม่ให้ เสียเวลา
2. การอธิบายวิธีการเล่น ต้องอธิบายวิธีการเล่นเกมด้วยคำพูดที่ชัดเจน ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป การอธิบายต้องให้ทุกคนเห็นหน้าและได้ยินโดยทั่วถึงกัน
3. การสาธิตการเล่น เกมบางประเภทเมื่ออธิบายถึงการ เล่นแล้ว ผู้เล่าอาจไม่เข้าใจ จะต้องทำการสาธิตให้ทุกคนได้เห็นได้เข้าใจ โดยการทำซ้ำ ๆ ประกอบการ อธิบาย
4. การปฏิบัติ เมื่อเข้าใจถึงวิธีการเล่นแล้ว จึงให้เล่นเกมตามที่อธิบาย และสาธิตไปแล้ว ควรกำหนดเวลาเล่นเกมพอสมควร ไม่น้อยหรือนานเกินไป จนทำให้เบื่อ หน่าย
5. การติดตามผล การเล่นเกมแต่ละครั้งควรมีการกำหนดความมุ่งหมาย ไว้ และมีการเล่นตรงกับ ความมุ่งหมายของเกมหรือไม่

4. การทายปัญหาจากหนังสือ (Book Quiz)

การทายปัญหาจากหนังสือ จัดเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กสนใจการอ่านและการค้นคว้า การทายปัญหานอกจากจะให้ความบันเทิงแล้ว ยังเป็นเครื่องฝึกไหวพริบ สติปัญญา และเชิดชวนให้เด็กเข้าใช้ห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้กระตุ้นประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกันด้วย

วัตถุประสงค์ของการทายปัญหาจากหนังสือ (กุลรัสมิ ภูมิมาศ และดวงเนตร เปี้ยวไข่มุข 2521 : 53)

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน รู้จักค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. เพื่อส่งเสริมให้เป็นนักอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้มีความรู้อย่างกว้างขวางในสาขาวิชาต่าง ๆ และความรู้ทั่วไป
3. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักใช้ประโยชน์จากวัสดุห้องสมุดประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่
4. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ห้องสมุด

2.1.9 วิธีการจัดกิจกรรมทายปัญหาจากหนังสือ

จินดา จำเริญ (2530 : 42-43) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมทายปัญหาจากหนังสือว่า จัดได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. จัดเป็นกิจกรรมประจำห้องสมุด ห้องสมุดอาจจะจัดเดือนละ 1 ครั้ง ในการตั้งปัญหาควรจะแนะนำแหล่งที่ใช้ค้นคว้าหาคำตอบไว้ด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมการใช้หนังสือประเภทต่าง ๆ มีอยู่ในห้องสมุด ประเภทของปัญหาอาจแบ่งเป็น
 - 1.1 ความรู้ทั่วไปหรือความรู้ตอบตัว
 - 1.2 ความรู้เฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง
 - 1.3 ปัญหาเชาวน์

ปัญหาของห้องสมุดแต่ละครั้ง ควรมีประมาณ 5-10 ข้อ โดย คัดบ้ายประกาศของห้องสมุด กำหนดวันส่งคำตอบ วิธีการตอบ และกำหนดวันตัดสินให้ชัดเจน เมื่อถึงกำหนดก็ประกาศรายชื่อผู้ได้รับรางวัล

2. จัดกิจกรรมบนเวทีในโอกาสต่าง ๆ ห้องสมุดอาจจัดกิจกรรม เป็นปัญหาในวันสำคัญต่าง ๆ โดยอาจจะให้ผู้ตอบปัญหาคัดขึ้นแข่งขันบนเวทีเป็นรายบุคคล หรือกลุ่ม ตามระดับชั้น ลักษณะปัญหาอาจแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังวิธีการตามข้อ 1 โดยแยกปัญหาไว้ เป็นชุดพร้อมทั้งคำตอบที่ถูกต้อง และมีหลักฐานค้นคว้าอ้างอิงได้ ลำดับการเลือก ปัญหาแต่ละ ประเภทอาจใช้วิธีหยิบรายชื่อประเภทของปัญหา คำนวณการถามตอบโดยให้ผู้ตอบปัญหาเขียน คำตอบลงในกระดาษคำตอบตามเวลาที่กำหนดให้ เมื่อหมดเวลา ก็จะเก็บคำตอบและเฉลยทันที ผู้ตอบถูกจะได้คะแนน และเมื่อรวมคะแนนจากปัญหาทุกประเภทที่กำหนดไว้แล้ว ผู้ที่ได้คะแนน มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะเลิศ

2.1.10 การเตรียมการทายปัญหาจากหนังสือ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 43) และศาสตราจารย์ วชิรปริชาพงษ์ (2520 : 43) ได้เล่าถึงการเตรียมการทายปัญหาจากหนังสือ พอสรุปได้ ดังนี้

1. การตั้งปัญหา บรรณารักษ์ต้องรู้ระดับการศึกษาและความสนใจ ของผู้ใช้ห้องสมุด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตั้งปัญหา ไม่ควรตั้งปัญหาที่ยากและลึกซึ้ง จนเกินไป เพราะธรรมชาติของมนุษย์เมื่อลงมือกระทำการสิ่งใดแล้ว ย่อมหวังผลตอบแทนที่เข้าข้าง ตนเองบ้าง ถ้าไม่ได้รับผลตอบแทน ความสนใจในการกระทำสิ่งนั้น ๆ จะลดน้อยลง จนในที่สุด จะเลิกสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นก็จะล้มเหลว

2. กำหนดวัน เวลา สถานที่ และประกาศให้ทราบล่วงหน้า

3. แจ้งให้ทราบถึงประเภทของหนังสือ หรือหนังสือที่จะให้ถามพร้อม

ทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการทายปัญหานั้น ๆ ให้ชัดเจน

4. เตรียมหาวิธีที่จะให้ผู้ตอบมีโอกาสตอบได้ทั่วถึงและสนุกสนาน
ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

4.1 บรรณาธิการถามปัญหาให้ผู้ฟังที่ตอบได้ ยกมือ ตอบปากเปล่า

4.2 เขียนลงบนกระดาน ม้วนปัญหาใส่กล่อง ให้ผู้ต้องการ
ตอบหยิบปัญหาเอง แล้วตอบปากเปล่า

4.3 แบ่งผู้ตอบเป็นกลุ่ม ไม่ควรเกิน 4 กลุ่ม และกลุ่มละ
ไม่เกิน 3 คน ให้ช่วยคิดหาคำตอบ ซึ่งมีวิธีการถามหลายวิธี เช่น

4.3.1 ทุกกลุ่มตอบปัญหาเหมือนกัน โดยการเขียน
คำตอบในกระดาษ

4.3.2 เลือกปัญหาแต่ละกลุ่มแล้วตอบทันที ปัญหาจะ
ไม่เหมือนกัน

5. เตรียมหารางวัลสำหรับผู้ตอบชนะ รางวัลต่าง ๆ อาจเป็น
หนังสือที่ห้องสมุด หรือได้รับอภินันทนาการจากสำนักพิมพ์ หรือร้านหนังสือที่เคยติดต่อบริการกันอยู่ได้

6. ระยะเวลาไม่ควรเกินครึ่งละ 1 ชั่วโมง หรือถ้าจัดเป็นภาค
เรียนอาจทายปัญหาหลาย ๆ ครั้ง แล้วรวมคะแนนปลายภาคเรียนก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ธอมป์สัน (Thompson. 1981 : 1079 - A - 1080 - A) ได้ศึกษา
บทบาทของผู้ปกครองในการอ่านของเด็กตามการรับรู้และความต้องการของผู้ปกครอง โดยศึกษา
จากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นอนุบาล นักเรียนเกรด 1 เกรด 2 และ เกรด 3 จำนวน 192 คน
จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองต่างรับรู้ว่าคุณเองมีส่วนที่จะช่วยให้เด็กมีการพัฒนาการอ่านยิ่งขึ้น
ผู้ปกครองส่วนมากจะปฏิบัติตนโดยการฟังเด็กอ่านมากกว่าที่จะอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง ทั้ง ๆ ที่

การอ่านออกเสียงให้เด็กฟังนั้นเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาการอ่านของเด็ก ผู้ปกครองเชื่อว่าตนเองมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก แต่ก็ยังเชื่อว่ามอิทธิพลน้อยกว่าทางโรงเรียนโดยเฉพาะครูผู้สอน นอกจากนี้ผู้ปกครองมีความต้องการข่าวสารข้อมูลที่จะช่วยในการพัฒนาการอ่านของเด็ก เพื่อที่จะได้พัฒนาการอ่านของเด็กได้ดียิ่งขึ้น

มอร์โร (Morrow. 1983 : 221-230) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางบ้านและโรงเรียน กับความสนใจในการอ่านของเด็กในระดับอนุบาล โดยการจำแนกเด็กที่มีความสนใจการอ่านออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากกลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนอนุบาล 116 คน และศึกษาจากผู้ปกครองของเด็กทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า เด็กผู้หญิงมีความสนใจหนังสือมากกว่าเด็กผู้ชาย เด็กกลุ่มสูงชอบดูหนังสือมากกว่า พ่อแม่มีกฎเกณฑ์ในการดูโทรทัศน์ เด็กเป็นสมาชิกของห้องสมุด โดยที่พ่อแม่พาไปห้องสมุดมากกว่ากลุ่มต่ำ เด็กในกลุ่มสูงจะมีพ่อแม่อ่านหนังสือให้ฟังทุกวัน ในขณะที่พ่อแม่ของเด็กกลุ่มต่ำอ่านให้ฟังสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือน้อยกว่านั้น และพบว่า พ่อแม่ของ

มิลเลอร์ (Miller. 1984 : 3338 - A - 3339 - A) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการใช้หนังสือร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและเด็กก่อนวัยเรียน โดยศึกษาจากเวลาที่ผู้ปกครองให้กับการอ่านของเด็ก ทักษะคิดของผู้ปกครองและเด็กที่มีค่าการอ่าน รูปแบบกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติต่อเด็กและจำนวนหนังสือของเด็กในบ้าน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครอง และเด็ก จำนวน 28 คู่ ผลจากการศึกษาพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการอ่านของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการรับรู้คำศัพท์ ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการอ่าน สามารถเป็นตัวบ่งชี้ถึงการเรียนรู้เบื้องต้นของการอ่านและการรับรู้คำศัพท์ของเด็ก ผู้ปกครองที่มีทัศนคติในทางบวกมีผลต่อความถี่ในการปฏิบัติบทบาทและพฤติกรรมส่งเสริมการอ่านให้เด็ก พร้อมกันนั้นยังมีส่วนสนับสนุนในการกระตุ้นให้เด็กปฏิบัติเกี่ยวกับการอ่านได้ดี

X นิวแมน (Neuman. 1986 : 338-339) ได้ศึกษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่มีผลโดยตรงกับการใช้เวลาว่างในการอ่านของเด็กนักเรียน เกรด 5 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนเกรด 5 จำนวน 254 คน และผู้ปกครองจำนวน 84 คน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนเกรด 5 มีการอ่านหนังสือในเวลาว่าง โดยเฉลี่ย 2.33 เล่มต่อเดือน เด็กผู้หญิงจะอ่านมากกว่าเด็กผู้ชาย การใช้เวลาในการอ่านแต่ละครั้งนั้น โดยเฉลี่ย 15 นาทีต่อวัน มักจะใช้เวลาก่อนนอนและช่วงเวลาพักผ่อนของครอบครัวเป็นช่วงเวลาว่างในการอ่านหนังสือมากที่สุด และพบว่าเด็กส่วนหนึ่งใช้เวลาในการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยวันละ 3.36 ชั่วโมง ซึ่งเป็นการใช้เวลาว่างมากกว่าการอ่านหนังสือและส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีรายได้และระดับการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนการอ่านนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือของเด็ก

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์ (2529 : 39-66) ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมในครอบครัวกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง "การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว กับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย" โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดในรัศมี 80 กิโลเมตรจากกรุงเทพฯ จำนวน 1,600 คน และผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนอีก 1,600 คน การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาว่า การส่งเสริมและควบคุมการรับสื่อของผู้ปกครองทั้งในอดีตและปัจจุบันจะเกี่ยวข้องกับนิสัยการอ่านสิ่งตีพิมพ์ของนักเรียนวัยรุ่นมากน้อยเพียงใด จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นไทยอ่านสิ่งตีพิมพ์มากขึ้นกว่าก่อน ส่วนการส่งเสริมและการควบคุมของผู้ปกครองกับการอ่านของเด็ก ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า การส่งเสริมในอดีตและการควบคุมเด็กเกี่ยวกับสื่อมวลชนในปัจจุบันของผู้ปกครองเกี่ยวข้องกับนิสัยการอ่านของเด็ก โดยเฉพาะความชอบอ่านเนื้อหา

ที่มีประโยชน์ของเด็ก ถ้าผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กใช้สิ่งตีพิมพ์เมื่ออายุยังน้อยในปริมาณมากเท่าใด เมื่อเติบโตขึ้นเด็กจะอ่านสิ่งตีพิมพ์มากขึ้นและชอบอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์มาก ผลเช่นนี้พบอย่างเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูง นิสัยการใช้สื่อของบุคคลมีความต่อเนื่อง ตั้งแต่เด็กจนเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ ครอบครัวสามารถส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ทั้งทางอ้อม และให้เด็กมีนิสัยการอ่านที่ดีได้

จันตนา ท้าวระ (2530 : 47-48) ได้ศึกษาค้นคว้าถึงความสามารถในการอ่านและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในโรงเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับหนังสือหมุนเวียน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่ได้รับหนังสือหมุนเวียนมีความสามารถในการอ่านและนิสัยรักการอ่านสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้รับหนังสือหมุนเวียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิทยา วิมลถนนม (2530 : 94-103) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทและทัศนคติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า บทบาทในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลมีความสัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนทัศนคติในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาล มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญกับนิสัยรักการอ่าน

อภิเดช พุทผมาตย์ (2531 : 56-59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีนิสัยรักการอ่านและมีการยืมหนังสือสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อังคณา กล่อมฤทธิ์ (2532 : 81-85) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นและนิสัยรักการอ่าน และคุณสมบัติส่วนตัวบางประการ ของนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดมากและนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดน้อย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น

และนิสัยรักการอ่าน กับความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักเรียน พบว่านักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดมากจะมีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันกับนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคุณสมบัติส่วนตัวที่แตกต่างกันคือ กลุ่มผู้เข้าใช้ห้องสมุดมากจะเข้าใช้ห้องสมุดเมื่อว่างจากกิจกรรมอื่น ส่วนผู้เข้าใช้ห้องสมุดน้อยจะเข้าใช้ห้องสมุดเมื่อครูสั่งให้เข้าค้นคว้าทำรายงาน งานอดิเรกที่กลุ่มผู้เข้าใช้ห้องสมุดชอบเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 คือ อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ และวาดรูป ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้เข้าใช้ห้องสมุดน้อย ชอบดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ และไปเที่ยว เป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

วิทยุ รongศรีแย้ม (2534 : 63-67) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านจากผู้ปกครองในระดับมาก และได้รับการส่งเสริมการอ่านจากผู้ปกครองในระดับน้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียนในระดับมาก และได้รับการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดในโรงเรียนในระดับน้อย มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่าน ดังกล่าวข้างต้นพบว่า มีปัจจัยหลายประการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน โดยงานวิจัยดังกล่าวมักกระทำในเชิงสำรวจ แต่ยังไม่พบผู้ใดทำการพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียนเลย และการใช้เทคนิคแม่แบบเป็นเทคนิคหนึ่งที่แม่แบบแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมและทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าการใช้เทคนิคแม่แบบนี้จะสามารถพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียนได้หรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 20 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 80 คน ทำแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

2.2 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำคะแนนของนักเรียนทุกคนมาเรียงจากสูงลงมาต่ำ และคัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 20 คน แล้วสอบถามความสมัครใจของนักเรียน ถ้านักเรียนสมัครใจเกิน 16 คน ผู้วิจัยจะสุ่มนักเรียนอย่างง่าย จำนวน 16 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรม และกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสม
 - 1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวิดิทัศน์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
 - 1.3 เขียนบทละคร (Script) เพื่อสร้างวิดิทัศน์ กำหนดบทบาทตัวละคร โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไตร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร แสดงเป็นตัวแบบที่มีนิสัยรักการอ่าน จำนวน 10 เรื่อง
 - 1.4 นำบทละครที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร อาจารย์ไพโรจน์ เบาใจ และอาจารย์พรพรรณ วัฒนิชการ ตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
 - 1.5 คัดเลือกบุคคลที่จะเป็นแม่แบบ ดังนี้คือ
 - 1.5.1 นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไตร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
 - 1.5.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมความเป็นจริงใกล้เคียงกับบทละคร เช่น มีความขยัน ชอบการอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียน แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ทำงานที่ครูมอบหมาย ให้เสร็จทันเวลา และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ให้แสดงเป็นตัวแบบที่ดี
 - 1.5.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมความเป็นจริงใกล้เคียงกับบทละคร เช่น ชอบเล่นในห้องเรียนไม่ตั้งใจฟังครูสอน ชอบแกล้งเพื่อน ไม่สนใจการอ่านหนังสือ ชอบลอกการบ้านเพื่อน ให้แสดงเป็นตัวแบบที่ไม่ดี

1.5.4 สอบถามความสนใจของนักเรียนที่จะแสดงเป็นแบบพร้อมทั้งบอกถึงการแสดงเป็นตัวแทนที่ดีและไม่ดีว่าเป็นเพียงการแสดงเท่านั้น และนักเรียนที่แสดงเป็นตัวแทนที่ไม่ดีก็จะมาแสดงเป็นตัวแทนที่ดีในครั้งต่อไปและในแต่ละครั้งจะมีนักเรียนที่แสดงแบบและไม่แสดงแบบโดยนักเรียนที่ไม่ได้แสดงในครั้งนี้จะจับสลากเพื่อที่จะแสดงในครั้งต่อไปสลับกันไปเรื่อย ๆ ทั้งที่แสดงเป็นตัวแทนที่ดีและตัวแทนที่ไม่ดี

นักเรียนสมัครใจที่จะถ่ายวิดีโอทัศนคติของอนุภาคครูประจำชั้นเพื่อฝึกซ้อมและถ่ายทำวิดีโอทัศนคติ

1.6 นำโปรแกรม และวิดีโอที่สร้างขึ้นและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ จำนวน 8 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบผู้วิจัยใช้เวลาทดลอง 12 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน คือวันพุธและวันศุกร์ เวลา 15.40-16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรม และกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสม

2.2 สร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ โดยให้มีเนื้อหาและจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการรักการอ่าน

2.3 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร อาจารย์ไพโรจน์ เบาใจ และอาจารย์พรณิศา วาณิชยการ ตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำโปรแกรมที่สร้าง และแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ จำนวน 8 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยใช้เวลาทดลอง 12 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วันคือ วันจันทร์ และวันพฤหัสบดี เวลา 15.40-16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบสอบถามวัดนิสัยรักการอ่าน ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน ของ อภิภูษิต พุทธิมาศย์ (2531 : 77-81) ผู้วิจัยได้ดัดแปลงตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่าน

3.2 ให้นิยามศัพท์เฉพาะของนิสัยรักการอ่าน

3.3 สร้างแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัย

3.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร อาจารย์ไพโรจน์ เบาใจ และอาจารย์พรพนพิศ วาณิชยการ ตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลำโรงจำนวน 40 คน โรงเรียนบ้านยางชุมจำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านโคกสูงจำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านเด่นคำจำนวน 20 คน จังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อหาค่าอำนาจ จำแนกรายชื่อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ และทดสอบด้วย t-test แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาไว้ใช้ในการวิจัย (ล้วย สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 187) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1.76 - 6.45

3.6 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 3.5 จำนวน 30 ข้อ มาหาค่า ความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำอธิบาย คำถามในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ตัวเลือก เมื่อนักเรียนอ่านคำถามทีละข้อแล้วขอให้พิจารณาว่าคำตอบข้อใดเป็นคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ความหมายของแต่ละช่องคือ

จริงมากที่สุด หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ

จริงมาก หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง

จริงปานกลาง หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

จริงน้อย หมายถึง การกระทำที่นาน ๆ จึงจะมีโอกาสกระทำ

จริงน้อยที่สุด หมายถึง การกระทำที่ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ลำดับที่	ข้อความถาม	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือ					

ลำดับที่	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
2	ข้าพเจ้ายืมหนังสือจากห้องสมุดโรงเรียนไปอ่านที่บ้าน					
3	หนังสือที่ข้าพเจ้าชอบอ่านคือหนังสือนิทาน					
4	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือนิพนธ์ในเวลาเข้าก่อนโรงเรียนเข้า					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนนอนเป็นประจำ					

จริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
ข้อความที่เป็นนิสัยรักการอ่านในทางลบ	
จริงมากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริงมาก	ให้ 2 คะแนน
จริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้การวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์วัตะนะ. 2528 : 77) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
R_E	T_{1E}	X	T_{2E}
R_C	T_{1C}	-	T_{2C}

ความหมายของสัญลักษณ์

R	แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม
R_E	แทน กลุ่มทดลองที่ได้จากการสุ่ม
R_C	แทน กลุ่มควบคุมที่ได้จากการสุ่ม
T_{1E}, T_{1C}	แทน การสอบก่อนการทดลอง
T_{2E}, T_{2C}	แทน การสอบหลังการทดลอง
X	แทน การใช้เทคนิคแม่แบบ
-	แทน การสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

๗๐๖

1. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามแบบสอบถามนิสัย
รักการอ่านแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง
2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ดังนี้
 - 2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบโดยการปฏิบัติตามโปรแกรมที่สร้างขึ้น
ทั้งหมด 12 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน คือ วันพุธ และวันศุกร์
ใช้เวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็น เวลา 16.00-16.40 น. ทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 26
มิถุนายน 2539 ถึงวันที่ 2 สิงหาคม 2539
 - 2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสอนแบบปกติตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นทั้งหมด
12 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันพฤหัสบดี
ใช้เวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นเวลา 16.00-16.40 น. ทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม
2539 ถึงวันที่ 8 สิงหาคม 2539
3. ขั้นตอนหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถาม
นิสัยรักการอ่านอีกครั้งหนึ่งแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังทดลอง

ไม่

4. นำคะแนนนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังการทดลองในข้อ 1 และ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลต่างของนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่ามัธยฐาน (Median) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 57)
 - 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 58-59)
2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S^2_H	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S^2_L	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนั้ยรักการอ่านโดยใช้สูตร

(ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 170-171)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S^2 i}{S^2 t} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S^2 i$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	$S^2 t$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบผลต่างของนั้ยรักการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 102-128)

3.2 เปรียบเทียบนั้ยรักการอ่านภายในกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 91-97)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน มัธยฐานของนิสัยรักการอ่าน
Mdn _(diff)	แทน มัธยฐานของนิสัยรักการอ่านที่เพิ่มขึ้น
Q.D	แทน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของนิสัยรักการอ่าน
Q.D _(diff)	แทน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น
R ⁺	แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนที่มีค่าเป็นบวก
R ⁻	แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนที่มีค่าเป็นลบ
U	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U Test)
T	แทน ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่าซึ่งใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซ์ (The wilcoxon Matched Paired Signed-Rank Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบผลต่างของนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลต่างของนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn _(diff)	Q.D _(diff)	U
กลุ่มทดลอง	8	22.0	1.3	1.5**
กลุ่มควบคุม	8	8.5	1.5	

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	Mdn	Q.D	T
ก่อนการทดลอง	8	69.5	11.0	0**
หลังการทดลอง	8	90.5	13.8	

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่าภายหลังการทดลองนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นเมื่อก่อนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือหลังจากที่นักเรียนได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	Mdn	Q.D	T
ก่อนการทดลอง	8	78.5	3.50	0**
หลังการทดลอง	8	86.5	8.50	

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่าภายหลังการทดลองนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือหลังจากนักเรียนได้รับการสอนแบบปกติ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการใช้ เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้ เทคนิคแม่แบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้ เทคนิคแม่แบบรักการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้ เทคนิคแม่แบบ
3. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 20 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2538 ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา

จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ขึ้นก่อนการทดลองทำการทดสอบก่อนการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)
2. ขึ้นดำเนินการทดลอง
 - 2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบโดยการปฏิบัติตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันพุธ และวันศุกร์ ใช้เวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นเวลา 16.00-16.40 น. ตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ.2539 ถึงวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ.2539
 - 2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสอนแบบปกติตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันพฤหัสบดี ใช้เวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นเวลา 16.00-16.40 น. ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2539 ถึงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2539
3. ขึ้นหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านอีกครั้งหนึ่ง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)
4. นำคะแนนนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังการทดลองในข้อ 1 และ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลต่างของนิสัยรักการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติโดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U Test)
2. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบโดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
3. เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนก่อนหลังการสอนแบบปกติโดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลต่างของนิสัยรักการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ พบว่านักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังการสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนมีนิสัยรักการอ่านดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524 : 52-53) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเลย จังหวัดเลย พบว่านักเรียนที่ได้รับแม่แบบมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ สอดคล้องกับสุปรียา อันติจโรทัย (2529 : 68-71) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคนิคแม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติทางการเรียนสูงชันกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับศรีนยา ชัยเพียรเจริญกิจ (2530 : 44) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบมีการประหยัคสูงชันกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับวิระ อูสาหะ (2534 : 66) ที่ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพวิทยาคม จังหวัดชัยนาท พบว่าการสอนโดยการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมารยาทในชั้นเรียนดีขึ้นชันว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับอัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์ (2536 : 47) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้เทคนิคแม่แบบ มีการใช้เวลาดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียน มีนิสัยรักการอ่านดีกว่าการสอนแบบปกติทั้งนี้เพราะแม่แบบที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น วิดีทัศน์ ซึ่งนักเรียนได้เห็นทั้งภาพและได้ยินทั้งเสียงของตัวละครที่แสดงเป็นเรื่องราวและ แม่แบบมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจยิ่งขึ้นและไม่เบื่อหน่าย ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสุวดี ศรีเลนวิติ (2526 : 31) ที่กล่าวว่าเด็กส่วนใหญ่ชอบดู โทรทัศน์โดยเฉพาะเด็กวัยเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุด ในปัจจุบันเทปโทรทัศน์เป็นสิ่งเร้าที่มีคุณภาพสูงสำหรับเด็กวัยเรียนซึ่งสนใจใคร่รู้และชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เป็นภาพที่เคลื่อนไหว ได้สามารถติดต่อขยายให้เด็กดูได้ครั้งละหลาย ๆ คน เทปโทรทัศน์จึงมีอิทธิพลต่อเจตคติ และความเชื่อของเด็กซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ และสอดคล้องกับเบนดูรา และวอลเตอร์ (Bendura and Walters. 1963 : 49) ที่กล่าวว่าโลกทัศน์วัสดุเป็นเครื่องมือในการ ช่วยให้ผู้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การมีภาพและเสียงประกอบย่อมเป็นการส่งเสริมให้กลุ่ม ทดลองได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านพร้อม ๆ กัน เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมโนภาพ แห่งตนได้เร็วขึ้น นอกจากนั้นนักจิตวิทยา กัทธิดัน (2523 : 284) ได้กล่าวว่า เทปโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่เหมาะสมที่สุดทั้งนี้เพราะเทปโทรทัศน์ สามารถให้ผู้เรียนได้รับสื่อ ที่เป็นทั้งภาพและเสียง และอาจมีตัวอักษรประกอบด้วยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจง่าย กว่าสื่ออื่น ๆ ส่วนการสอนแบบปกติที่นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับนั้นผู้วิจัยบรรยายพร้อมกับใช้สื่อ ประกอบเกี่ยวกับการพัฒนานิสัยรักการอ่านแล้ว พบว่าการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ดีขึ้นน้อยกว่ากลุ่มทดลองนั้นอาจเป็นเพราะวิธีการดังกล่าวเป็นการนำเสนอกิจกรรมในลักษณะ การให้อ่านข้อความจากเอกสารทำให้เร้าความสนใจในการเรียนของนักเรียนน้อยกว่าการสอน โดยใช้เทคนิคแม่แบบที่เป็นวีดิทัศน์

2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทัดติมา ระเบียบดี (2529 : 46) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบโดยใช้สไลด์การ์ตูนเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพวิทยบรรณาลัย กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับวีระ อุดาหะ (2534 : 66-71) ที่ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา จังหวัดชัยนาท พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบมีมารยาทในชั้นเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับกษมา จันทรแต่งผล (2535 : 63-64) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับชุดพัฒนาความขยันหมั่นเพียรที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดนโกสินทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนมีพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์ (2536 : 47) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยการใช้เทคนิคแม่แบบช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้เพราะการอ่านสอนโดยการใช้เทคนิคแม่แบบนั้นเป็นการนำเสนอเนื้อเรื่องที่เป็นพฤติกรรมของตัวแบบซึ่งตัวแบบมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับนักเรียน แสดงให้เห็นถึงผลที่ได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแบนดูรา (Bandura. 1977 : 2)

ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำตามแบบผู้อื่น ดังนั้นการเสริมสร้างพฤติกรรมให้เด็กจึงควรให้เด็กเห็นตัวอย่างทั้งที่ดีและไม่ดี เด็กจะได้รู้จักพิจารณาอย่างมีเหตุผลที่จะเลียนแบบต่าง ๆ โดยแม่แบบที่ผู้วิจัยนำเสนอในวิดิทัศน์ เป็นนักเรียนวัยเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มทดลองทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจพฤติกรรมของตัวแบบ รวมทั้งภายหลังการดูวิดิทัศน์แล้วนักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของตัวแบบทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่จะเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบได้ จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของดวงจันทร์ หนูทอง (2533 : 84-85) ที่ศึกษาผลการใช้แม่แบบหนึ่งตะลุมที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญมิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการสอนแบบปกติทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับรัตน ภัทรธัญญา (2535 : 52-53) ที่ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งทรายวิทยา อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการพึ่งตนเองด้านการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอัจฉรา ชีวาพัฒนานุวงศ์ (2536 : 50-51) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการใช้เวลาในการเรียนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบปกติก็ยังช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น แม้จะน้อยกว่าการใช้เทคนิคแม่แบบ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยทำการสอนตามโปรแกรมการสอนแบบปกติ ทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอย่างมีระบบ คือมีผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอน มีเนื้อหา และมีกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นไปตามลำดับขั้น ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเองที่จะนำแนวทางไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการสอนแบบปกติมีเพียง 8 คนเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนน้อยเพียงพอที่ทำให้ครูผู้สอนเอาใจใส่ให้นักเรียนได้ทั่วถึงกันทุกคน จึงเป็นเหตุให้นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น หลังจากที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรใช้เทคนิคแม่แบบและการสอนแบบปกติไปพัฒนานักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ที่มีนิสัยรักการอ่านต่ำ เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนอาจคัดเลือกแม่แบบบางเรื่องของนิสัยรักการอ่านโดยนำไปใช้หรือปรับใช้ได้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองใช้เทคนิคแม่แบบ เรื่องผลการใช้เทคนิคแบบที่มีต่อนิสัยรักการอ่านกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้เทคนิคแม่แบบกับวิธีอื่น ๆ เช่น การใช้บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนานิสัยรักการอ่าน

2.3 ควรมีการติดตามผลภายหลังสิ้นสุดการทดลอง เพื่อศึกษาความคงทนของพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.4 ควรมีการศึกษาสาเหตุจากทางบ้านที่น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียน เช่น การเอาใจใส่ของผู้ปกครองในการสอนหรือสนับสนุนให้นักเรียนมีหนังสืออ่านเพียงพอ มีการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านร่วมกันของสมาชิกในบ้าน เป็นต้น

2.5 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมิได้เป็นผู้ควบคุมและดำเนินการในการถ่ายทำวิดีโอของเทคนิคแม่แบบเอง ดังนั้นวิดีโอที่ใช้ในการทดลองอาจไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่แท้จริงของการทดลองครั้งนี้ การวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรเป็นผู้ควบคุมการถ่ายทำวิดีโอ โดยเฉพาะการเลือกตัวแบบที่ใช้ในการถ่ายทำควรเป็นผู้เลือกและฝึกซ้อมเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจน์ แก้วทอง. การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อเปลี่ยนโน้ตภาพแห่งตนของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์บ้านศรีธรรมราช. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- กัลยา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความรู้เกี่ยวกับผิดชอบ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- จินตนา ทาสระ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับหนังสือหมุนเวียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2525.
- ชุติมา สัจจานันท์. "มาแข่งขันอ่านหนังสือกันเถอะ," ใน หนังสือเพื่อลูก หน้า 53-55. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น, 2529.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2527.
- _____. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ ฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ดวงจันทร์ หนูทอง. ผลการใช้แม่แบบหนังสือที่มุ่งต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญมิตรภาพที่ 227 นครศรีธรรมราช. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. "การส่งเสริมการอ่านในครอบครัวกับนิสัยการอ่านของเด็กวัยรุ่น," การวิจัยทางการศึกษา. 16(4) : 39-66 ; ตุลาคม-ธันวาคม 2529.

ทวีป อภิลิทธิ์. "การอ่านออกเขียนได้จุดเริ่มต้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิต," การศึกษา นอกโรงเรียน. 4 : 53-56; ตุลาคม-พฤศจิกายน 2526.

ทัศนิตา ระเบียบดี. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบโดยใช้สไลด์การ์ดเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

ประเทิน มหาพันธ์. หลักการสอนภาษาในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : องค์การคำคุณสุภา, 2519.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

พินิต วัฒโน. การผลิตรายการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

ไพฑูริย์ จันทยศ. "วิดีโอเทปก้าวใหม่ของการสร้างตำราเรียน," สารพัฒนาหลักสูตร. 25 : 42 ; ตุลาคม - พฤศจิกายน 2526.

แม่เฒ่า ชาติ. "กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน," ใน การวางแผนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ ฯ : กรมวิชาการ, 2529.

เย็นใจ เลาหวณิช. "การศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 14 : 5-13, สิงหาคม-กันยายน 2523.

รสา วงศ์ยังอยู่. "การเล่าเรื่องจากหนังสือ," ใน การวางแผนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ ฯ : กรมวิชาการ, 2529.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524.

วิทยา วิมลถนอม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทและทัศนคติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วิจิตร ภักดีรัตน์. วิทยุโทรทัศน์กับการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2522.

วิฑูรย์ รองศรีแย้ม. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

วีระ อุดาหะ. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรวรพญาวิทยา จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ศรินยา ชัยเพียรเจริญกิจ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ศรวิรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

สนิท ตั้งทวี. การอ่าน : วิชาภาษาไทย 211. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.

- สวนา พรพัฒน์กุล. อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อการพัฒนาทางด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- สวัสดี เรืองวิเศษ. "หนังสือสำหรับเด็กไทย," บางแสน. 1 : 88-93; กันยายน 2518.
- สามัคคีศึกษา, กรม. เกมประกอบการสอนอ่านขั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : กรมสามัคคีศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2514.
- สำเร็จ จันทร์โกล. การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา สไตเกอร์, วาฟ. ถนอมถนอมอ่าน. แปลโดยสุนทร โคตรบรรเทา. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น, 2526.
- อภิณฑิต พุทมาตย์. การศึกษาเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา
- อัจฉรา ชีวพัฒน์วงศ์. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา
- อังคณา กล่อมฤทธิ์. ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และนิสัยรักการอ่านและคุณสมบัติส่วนตัวบางประการของนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดมาก และนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดน้อย. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

- Bandura, Albert. Social Learning Theory. New Jersey : Prentice - Hall, 1977.
- Blackman, Carth J. and Silberman Adalph. Modification of Child and Adolescent Behavior. Belmont, California : Wadsworth Publishing Company Ins., 1975.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction : Diagnostic in the Classroom. 3 rd ed. New York : Richard C. Owen Publisher Inc., 1980.
- Lamme, Linda Leonard. "Are Reading Habits and Abilities Related ?," Reading Teacher. 30 : October, 1976.
- Miller, Michael C. "Factors Related to Book-Sharing Behaviors of Parents and Young Children," Dissertation Abstracts International. 44 : 3338 - A - 3339 A ; May, 1984.
- Morrow, Lesley Mendel. "Home and School Correlates of Early Interest in Literature," Journal of Education Research. 4 : 211-230 ; March-April, 1983.
- Neuman, Susan B. "The Home Environment and Fifth Grade Student Leisure Reading," The Elementary School Journal. 86(3) : 335-342 ; January 1986.
- O' Cornor, Robert D. "Modification of Social Withdrawal Through Symbolic Modeling," Journal of Applied Behavior Analysis. 2 : 15-22 ; May 1969.
- Rosenthal, Ted L. and Barry J. Zimmerman. "Organization, Observation," Child Development. 44 : 606-613 ; September, 1973.
- Tinker, Miles A. and Constance Me Cullough. Teaching Elementary Reading. 2 nd ed. New York : Appleton - Contury - Crofts, 1962.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถาม
- โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
- โปรแกรมการสอนแบบปกติ

แบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

คำอธิบาย

1. คำถามในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ตัวเลือก เมื่อนักเรียนอ่านคำถามที่จะข้อแล้วขอให้พิจารณาว่าคำตอบข้อใดเป็นคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ความหมายของแต่ละช่องคือ

จริงมากที่สุด	หมายถึง	การกระทำที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ
จริงมาก	หมายถึง	การกระทำที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง
จริงปานกลาง	หมายถึง	การกระทำที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว
จริงน้อย	หมายถึง	การกระทำที่นาน ๆ จึงจะมีโอกาสกระทำ
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	การกระทำที่ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

2. ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความคำถาม	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	เมื่ออยู่บ้านคนเดียว					
	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือ.....					
2	ข้าพเจ้าชอบอ่าน					
	หนังสือการ์ตูน.....					

จากตัวอย่างข้างบน เมื่ออยู่บ้านคนเดียวจะอ่านหนังสือ นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องเป็นจริงปานกลาง แสดงว่าเมื่อใดก็ตามที่นักเรียนต้องอยู่บ้านคนเดียว นักเรียนจะอ่านหนังสือเป็นครั้งคราว

หรือ ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือการ์ตูน นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่อง เป็นจริงมาก แสดงว่าเมื่อนักเรียนหาหนังสืออ่านจะหาหนังสือการ์ตูนอ่านเกือบทุกครั้ง

3. คำตอบของนักเรียนในแต่ละข้อไม่มีการตัดสินใจว่าถูกหรือผิดแต่อย่างใด ขอให้ นักเรียนทำแบบสอบถามนี้ด้วยความสบายใจ และพยายามตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

4. แบบสอบถามชุดนี้มี 30 ข้อ ขอให้นักเรียนทำทุกข้อ

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
✓ 1	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้า จะอ่านหนังสือ.....					
✓ 2	ข้าพเจ้ายืมหนังสือ จากห้องสมุดโรงเรียน ไปอ่านที่บ้าน.....					
3	ข้าพเจ้าชอบอ่าน หนังสือนิทาน.....					
4	ข้าพเจ้าชอบอ่าน หนังสือพิมพ์ในเวลา เช้าก่อนโรงเรียนเข้า.....					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ก่อนนอนเป็นประจำ...					
✓ 6	เมื่อข้าพเจ้าสงสัยใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้า.....					
7	ในวันหยุดข้าพเจ้าใช้ เวลาดูโทรทัศน์จนไม่มี เวลาอ่านหนังสือ.....					
8	ในวันหยุดข้าพเจ้า ใช้เวลาเล่นจนไม่มี เวลาอ่านหนังสือ.....					
9	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือ เมื่อครูสั่งให้อ่านเท่านั้น					
10	ในขณะพักกลางวัน ข้าพเจ้าจะไปอ่าน หนังสือในห้องสมุด.....					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
11	เมื่อข้าพเจ้าเข้า ห้องสมุด ข้าพเจ้าจะ ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับ การพูดคุยกับเพื่อนมาก กว่าการหาหนังสืออ่าน หนังสืออ่าน					
12	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือ เฉพาะตอนใกล้สอบ เท่านั้น.....					
13	หนังสือที่ข้าพเจ้าชอบ อ่านคือหนังสือเรียน...					
14	หนังสือที่ข้าพเจ้าชอบ อ่านคือหนังสืออ่าน สำหรับเด็ก เช่น นิทาน การ์ตูน.....					
/ 15	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่าน หนังสือเป็นสิ่งที่ มีประโยชน์.....					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
16	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ได้ไม่นานจะรู้สึกเบื่อ...					
17	เมื่อข้าพเจ้าเดินทาง ไปเยี่ยมญาติต่างจังหวัด จะนำหนังสือติดตัวไป อ่านที่บ้านญาติด้วย.....					
18	เมื่อเรียนเรื่องต่าง ๆ ในห้องเรียนแล้ว ข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุด เพื่อหาหนังสืออ่าน เพิ่มเติม.....					
19	ข้าพเจ้าอยากให้จัดมุม หนังสือไว้ในห้องเรียน.					
20	เมื่อเกิดความสงสัย ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าจะหาหนังสือ เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาอ่าน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
21	ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่อง จากหนังสือที่อ่านมา ให้น้องของข้าพเจ้าฟัง เมื่อข้าพเจ้ากลับถึงบ้าน ในเวลาเย็น.....					
22	การอ่านหนังสือช่วยให้ เป็นคนทันต่อเหตุการณ์.....					
23	เมื่อมีเวลาว่างที่ โรงเรียน ข้าพเจ้าใช้ เวลาส่วนใหญ่ไปกับ การเล่นมากกว่า การอ่านหนังสือ.....					
24	ข้าพเจ้าจะใช้เวลาว่าง ในขณะอยู่บ้านอ่าน หนังสือ.....					
25	ข้าพเจ้ามักเก็บเงินไว้ เพื่อซื้อหนังสือ.....					
26	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลา หมดไปอย่างรวดเร็ว เมื่อข้าพเจ้ากำลังอ่าน หนังสือ.....					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
27	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
28	การดูรูปภาพจากหนังสือช่วยให้เกิด ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน.....					
29	ข้าพเจ้าใช้เวลาในช่วงเย็นอ่านหนังสือเรียน.....					
30	ข้าพเจ้าจะพูดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงข่าวและ สาระต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากหนังสือพิมพ์.....					

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ใช้กับกลุ่มทดลอง

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ใช้กับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการของการใช้เทคนิคแม่แบบ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะและความหมายของนิสัยรักการอ่าน	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ ชนิดต่าง ๆ ที่แบ่งครั้งคนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่รูปผลไม้ชนิดเดียวกันได้ทั้งหมด 4 คู่ 3. ให้เวลาคู่ละ 5 นาทีทุกคู่พร้อม ๆ กัน เพื่อพูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันเมื่อหมดเวลาให้นักเรียนพาคู่ของตนมานำหน้าชั้นจนครบทุกคู่ 4. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่า เพื่อให้ นักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน ได้ทำความรู้จักกันเอง และแนะนำเพื่อให้คนอื่นรู้จักด้วย

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
2	ความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสือหนังสือ	เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและรู้จักค้นคว้าหาที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง เพื่อการอ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	5. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จะใช้ในการทดลองให้นักเรียนทราบ 6. ผู้วิจัยอภิปรายเกี่ยวกับความหมายและลักษณะนิสัยรักการอ่านและเปิดโอกาสให้เรียนซักถามข้อสงสัยครั้งที่หัวเรื่องจุดมุ่งหมายวิธีดำเนินการ 7. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ ที่จะพบกันในครั้งต่อไป ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ดำเนินการใช้เทคนิคแม่แบบตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1. <u>ชั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนสังเกตในครั้งนั้น ๆ

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
3	ความสนใจในหนังสือ และการชอบอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจในหนังสือและใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	2. <u>ชั้นเสนอแม่แบบ</u> ผู้วิจัยเสนอเรื่องราวของแม่แบบโดยการฉายวิดิทัศน์ และให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตามแม่แบบ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต
4	การวาดรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านโดยการดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	3. <u>ชั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบในแต่ละครั้งและ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน
5	การอ่านหนังสือเรียนในทุกสถานที่และในทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านหนังสือเรียนในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
6	การอ่านหนังสืออ่าน สำหรับเด็กในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตาม ความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง จากการเรียนหนังสือมาปลูก ฝังนิสัยรักการอ่านโดยการ อ่านหนังสืออ่านสำหรับเด็ก ในทุกสถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	
7	การอ่านหนังสือพิมพ์และ สิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ ในทุกสถานที่และทุก โอกาสตามความ เหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง ในช่วงเข้าก่อนโรงเรียนเข้า และช่วงพักกลางวันอ่าน หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เป็น ประโยชน์ในทุกสถานที่และทุก โอกาสตามความเหมาะสม	
8	การใช้เวลาว่างเพื่อ การอ่านและการค้นคว้า หาหนังสืออ่านในทุก สถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง มาปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน ในทุกสถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	
9	การใช้เวลาว่างเพื่อ การอ่านและการมีความ สนใจเพื่อการอ่าน	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง เพื่อการอ่านและมีความ สนใจในการอ่านหนังสือใน	

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
10	หนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม นิสัยรักการอ่าน	ทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนมีความสนใจ มีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	
11	นิสัยรักการอ่าน	เพื่อให้ นักเรียนมีความสนใจ มีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	
12	ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านจากการใช้เทคนิคแม่แบบ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้	1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและทบทวนลักษณะนิสัยรัก

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			การอ่าน ผลดีและผลเสีย ที่ได้จากการเรียนรู้ โดย สังเกตจากตัวแบบ และ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจ นักเรียนและกล่าวปิด โปรแกรมการใช้เทคนิค แม่แบบ

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 40 นาที

โปรแกรมการสอนแบบปกติ ใช้กับกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการของการใช้เทคนิคแม่แบบ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะและความหมายของนิสัยรักการอ่าน	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ ชนิดต่าง ๆ ที่แบ่งครึ่งคนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่รูปผลไม้ชนิดเดียวกันได้ทั้งหมด 4 คู่ 3. ให้เวลาคู่ละ 5 นาทีทุกคู่พร้อม ๆ กัน เพื่อพูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันเมื่อหมดเวลาให้นักเรียนพาคู่ของตนมานำหน้าชั้นจนครบทุกคู่ 4. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่า เพื่อให้นักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อนได้ทำความรู้จักกันเอง และแนะนำเพื่อให้คนอื่นรู้จักด้วย

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
2	ความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสือหนังสือที่เป็นประโยชน์	เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและรู้จักค้นคว้าหาที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง เพื่อการอ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	5. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายตลอดจนวัน เวลาและวิธีการที่จะใช้ในการทดลองให้นักเรียนทราบ 6. ผู้วิจัยอภิปรายเกี่ยวกับความหมายและลักษณะนิสัยรักการอ่านและลักษณะนิสัยรักการอ่านและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย 7. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ ที่จะพบกันในครั้งต่อไป ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ดำเนินการใช้เทคนิคแบบตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดตามจุดมุ่งหมายในแต่ละหัวข้อเรื่อง

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
3	ความสนใจในหนังสือ และการชอบอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจในหนังสือและใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	2. <u>ชั้นสอน</u> 2.1 ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อประกอบ ได้แก่ เอกสาร รูปภาพ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายซักถามข้อสงสัย
4	การวาดรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านโดยการดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	2.2 ให้นักเรียนเล่าถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของแต่ละครั้ง 2.3 ผู้วิจัยมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำ
5	การอ่านหนังสือเรียนในทุกสถานที่และในทุกโอกาสตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านหนังสือเรียนในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	3. <u>ชั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องเพื่ออภิปรายและ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

ครั้งที่	หัวเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
6	การอ่านหนังสืออ่าน สำหรับเด็กในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตาม ความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง จากการเรียนหนังสือมาปลูก ฝังนิสัยรักการอ่านโดยการ อ่านหนังสืออ่านสำหรับเด็ก ในทุกสถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	
7	การอ่านหนังสือพิมพ์และ สิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ ในทุกสถานที่และทุก โอกาสตามความ เหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง ในช่วงเช้าก่อนโรงเรียนเข้า และช่วงพักกลางวันอ่าน หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เป็น ประโยชน์ในทุกสถานที่และทุก โอกาสตามความเหมาะสม	๕
8	การใช้เวลาว่างเพื่อ การอ่านและการค้นคว้า หาหนังสืออ่านในทุก สถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง มาปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน ในทุกสถานที่และทุกโอกาส ตามความเหมาะสม	
9	การใช้เวลาว่างเพื่อ การอ่านและการมีความ สนใจเพื่อการอ่าน	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่าง เพื่อการอ่านและมีความ สนใจในการอ่านหนังสือใน	

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
10	หนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม นิสัยรักการอ่าน	ทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนมีความสนใจ มีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	
11	นิสัยรักการอ่าน	เพื่อให้ นักเรียนมีความสนใจ มีความพร้อมและความพยายามในการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม	
12	ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านจากการสอนแบบปกติ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้	1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและทบทวนลักษณะนิสัยรัก

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			การอ่าน ผลดีและผลเสีย ที่ได้จากการเรียนรู้ โดย การสอนแบบปกติ และ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจ นักเรียนและกล่าวปิด โปรแกรมการการสอน แบบปกติ

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 40 นาที

รายละเอียดโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง	ปฐมนิเทศ
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักเรียนด้วยกัน และผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการของการใช้เทคนิคแม่แบบ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะและความหมายของนิสัยรักการอ่าน
อุปกรณ์ที่ใช้	1. รูปผลไม้ 4 รูป แต่ละรูปแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน 2. เอกสารเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน
วิธีดำเนินการทดลอง	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ชนิดต่าง ๆ ที่แบ่งครึ่งคนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่รูปผลไม้ชนิดเดียวกัน ได้ทั้งหมด 4 คู่ 3. ให้เวลาทุกคู่พร้อมกันคู่ละ 5 นาที เพื่อพูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละฝ่าย เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนพาคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบทุกคู่ 4. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่า เพื่อให้นักเรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกันมาก่อนได้ทำความรู้จักกันเองและแนะนำเพื่อให้คนอื่น ๆ รู้จักด้วย 5. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการที่จะใช้ในการทดลองให้นักเรียนทราบ 6. ผู้วิจัยแจกเอกสารนิสัยรักการอ่าน พร้อมทั้งอธิบายความหมายและลักษณะของนิสัยรักการอ่านและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย 7. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะพบกันอีกครั้งต่อไป
การประเมินผล	1. สังเกตการซักถามข้อมูลของนักเรียนแต่ละคู่ 2. สังเกตการแนะนำเพื่อให้คนอื่นรู้จัก 3. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน 4. นักเรียนบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ได้

นิสัยรักการอ่าน

นิสัยรักการอ่านหมายถึงการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจ การชอบอ่าน การมีความพร้อมและความพยายามในการอ่าน ได้แก่ การดูหนังสือ การดูรูปภาพจากหนังสือ การอ่านหนังสือเรียน หนังสืออ่านสำหรับเด็ก หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน ซึ่งแสดงพฤติกรรมดังกล่าวเป็นประจำ โดยสามารถอ่านหนังสือได้ทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง	อ่านมากรู้มาก
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง อ่านมากรู้มาก
วิธีดำเนินการทดลอง	

ก. ชำนาญ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ และความสนใจในหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

ข. เสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยฉายวิดีทัศน์เรื่อง อ่านมากรู้มาก ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างด้วยการหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วยเป็นเวลา 15 นาที
2. หลังจากนักเรียนชมวิดีทัศน์แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครเพื่อแสดงเลียนแบบตัวละครในเรื่องอ่านมากรู้มาก ซึ่งต้องมีผู้แสดงทั้ง 8 คน โดยมีนักเรียนที่แสดงเป็นแบบตัวแบบที่ดี คือวิภา และวันชัย ตัวแบบที่ไม่ดีคือ กิตติ นอกนั้นตัวละครที่แสดงประกอบได้แก่ ครู นักเรียนร่วมชั้นเรียน เมื่อได้ตัวผู้แสดงแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกซ้อมก่อนแสดงแล้วแสดงเลียนแบบตามเนื้อเรื่องที่ชมในวิดีทัศน์ เป็นเวลา 20 นาที
3. หลังจากนักเรียนทุกคนแสดงเสร็จแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าตัวแบบใดบ้างที่ควรเลียนแบบ และตัวแบบใดบ้างที่ไม่ควรเลียนแบบพร้อมเหตุผล

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือและความสนใจในหนังสือ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีโอ
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่องอ่านมากรู้มาก	ดนตรี
2	วันชัยกำลังทำความสะอาดห้องเรียน	ดนตรี
3	วันชัยถือหนังสือออกมานั่งอ่านใต้ต้นไม้	
4	วิภาเดินเข้ามาหาวันชัยในมือมีหนังสือพร้อมกับสนทนา	วิภา "ฉันมีหนังสือเล่มใหม่มาอวดเธอด้วย ฉันเพิ่งซื้อมาเมื่อวานนี้"
5	วันชัยมองหนังสือในมือและพูด	วันชัย "หนังสืออะไร หน้าปกสวยจังข้างในคงหน้าอ่านนะ"
6	วิภาสนทนาโต้ตอบ	วิภา "หนังสืออ่านสำหรับเด็กนะ ถ้าฉันอ่านเสร็จฉันจะให้เธอยืมอ่าน"
7	วันชัยสนทนาโต้ตอบ	วันชัย "ชอบใจเธอมาก เธอนี้เป็นคนชอบอ่านหนังสือจริง ๆ มีเวลาว่างไม่ได้เฉียว"
8	วิภาสนทนาโต้ตอบ	วิภา "ก็เหมือนเธอ เธอก็ชอบใช้เวลาว่างอ่านหนังสือเหมือนกันไม่ใช่หรือ"
9	วิภาและวันชัยมองหน้ากัน แล้วยิ้มพร้อมกับก้มลงอ่านหนังสือในมือของตนเอง	
10	นักเรียนนั่งอยู่ในห้องสมุด	นักเรียนคุย
11	ครูเดินเข้ามาในห้องสมุด นักเรียนทำความเคารพ	และนักเรียน "สวัสดีค่ะ ครี"
12	ครูยืนหน้าห้องสนทนากับนักเรียน	ครู "มีใครบ้างที่คิดว่าอ่านหนังสือแล้วสนุกและได้ประโยชน์"
13	นักเรียนหลายคนยกมือ	

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
14	ครูมองนักเรียนและสนทนากับนักเรียน	ครู "วันนี้เราจะแข่งขันตอบปัญหาจากหนังสือ เป็นปัญหาง่าย ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือผู้วิจัยเชื่อว่านักเรียนต้องตอบได้ ใครตอบถูกมากที่สุดรับรางวัลจากครู ได้เลยคะ"
15	นักเรียนทุกคนยิ้มและตั้งใจที่จะได้ตอบปัญหา	
16	ครูทนายปัญหา	ครู "ลัดว่ะอะไรเอ๋อที่ติดอวัยวะของร่างกายได้ ใครตอบได้ยกมือขึ้นคะ"
17	วิภายกมือขึ้นและตอบคำถาม	วิภา "จิ้งจก ปู ค่ะ"
18	ครูมองวิภาและยิ้มพร้อมกล่าวว่า ชมเชย	ครู "เก่งมากคะวิภา"
19	นักเรียนทุกคนนั่งมอง ครู และรอฟังคำถามข้อต่อไป	ครู "จังหวัดอะไรที่มีอักษร "ร" มากที่สุด"
20	นักเรียนต่างมองหน้ากัน วันชัยยกมือตอบ	วันชัย "จังหวัดนครศรีธรรมราช ครับ"
21	ครูมองวันชัยและยิ้มพร้อมกับสนทนา	ครู "เก่งมากคะ วันชัยทราบได้อย่างไรคะว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีอักษร "ร" มากที่สุด"
22	วันชัยตอบครู	วันชัย "ผมอ่านเจอจากหนังสือครับ"
23	ครูกล่าวชมและทนายปัญหาข้อต่อไป	ครู "วันชัยเก่งมาก เอาละปัญหาข้อต่อไป เป็นปัญหาง่าย ๆ อะไรเอ๋อต้นเท่าแขนใบวาเดียว"
24	นักเรียนทุกคนยิ้มและยกมือตอบ	นักเรียน "ต้นกล้วยคะ ครับ"พร้อมกัน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
25	ครูสนทนากับนักเรียนและซักถามนักเรียน	ครู "มีนักเรียนบางคนตอบปัญหาได้มาก และนักเรียนบางคนตอบปัญหาไม่ได้ ครูขอให้นักเรียนที่ตอบปัญหาได้มากเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังซิว่าทำไมจึงตอบคำถามได้ถูกต้อง วิชาลองเล่าซิคะ"
26	วิชาลุกขึ้นและพูด	วิชา "สาเหตุที่หนูตอบได้เพราะคำถามของครูเอามาจากหนังสือที่หนูได้อ่านไปแล้วคะ"
27	วันชัยลุกขึ้นและพูด	วันชัย "ผมก็เหมือนกันครับ ผมชอบอ่านหนังสือ และคำถามของครูผมก็ได้อ่านไปแล้วเช่นกัน"
28	ครูยิ้มแล้วสนทนากับนักเรียน	ครู "นึกว่าคำถามของครูจะไม่มีคนตอบถูก แต่ก็มีคนเก่ง ครูขอมอบรางวัลให้แก่วิชาและวันชัยคะ"
29	ครูให้ปากกาแก่วิชาและวันชัยคนละ 1 แท่ง เพื่อน ๆ ประทับมือ	
30	กิตติยกมือขึ้นและพูดกับครู	กิตติ "ครูครับอาทิตย์หน้าผมขอให้ครู ทายปัญหาพวกผมอีกนะครับ ผมอยากได้ปากกา"
31	ครูมองกิตติแล้วยิ้ม	ครู "ได้สิคะ"
32	กิตติพูดกับ ครู ดัง ๆ	กิตติ "ต่อไปผมจะใช้เวลาว่างที่ผมมีอยู่มาอ่านหนังสือ ผมรู้แล้วว่าการอ่านหนังสือนั้นดีมีประโยชน์ ได้รับความรู้มากมาย และที่สำคัญ อ่านมากรู้มาก อ่านน้อยรู้น้อย ไม่อ่านไม่รู้เลยแบบผมนี่ไง"
33	ครูและเพื่อน ๆ ทุกคนยิ้ม	

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง	มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อม และความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสือที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ
วิธีดำเนินการทดลอง	

ก. ชี้นำ

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความพร้อม และความพยายามที่จะค้นคว้าหาหนังสืออ่าน และความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด เพื่อหาหนังสือที่เป็นประโยชน์อ่าน

ข. ชี้นำเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยฉายวิทัศน์เรื่อง มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผลของการมีความพร้อมและความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสือ ตลอดจนการมีความพร้อมและความพยายามที่จะเข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่าน พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย
2. หลังจากฉายวิทัศน์จบลง ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบและอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่

ค. ชี้นำสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่มีความพร้อม และความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสือ ที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน

รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวีดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง	ดนตรี
2	มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ	
3	ห้องสมุดของโรงเรียน แนะนำ	
4	ห้องสมุดตามจุดต่าง ๆ และหนังสือที่น่าสนใจ	
5	นักเรียนกำลังอ่านหนังสือในห้องสมุด	
6	วินัยเดินเข้าห้องสมุด และค้นหาหนังสืออ่าน	
7	วินัยนั่งอ่านหนังสือที่มุมหนึ่งในห้องสมุด	
8	สนามหน้าโรงเรียนเด็ก ๆ กำลังเล่นกันที่สนาม	นริศ "พวกเรามาเล่นวิ่งไล่จับกันดีกว่า" ก้อง "เร็ว ๆ เข้าซิ เพ็ญพร สมร เดี่ยวโรงเรียนเข้าก็อดเล่นกันพอดี"
9	นริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร ยืนสนทนากัน	
10	นริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร วิ่งเล่นกลางสนาม	
11	นักเรียนเข้าแถวเดินเข้าห้องเรียน และนั่งที่โต๊ะเรียนของตนเอง	ออกดัง
12	ครูยืนอยู่หน้าชั้นเรียนและบอกให้นักเรียนนำงานมาส่ง	
13	นริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร ออกมายืนหน้าชั้น ครูพูดกับเด็กทั้ง 5 คน	ครู "ให้นักเรียนนำงานมาส่งที่โต๊ะ ใครยังไม่เสร็จออกมายืนหน้าชั้น" ครู "พวกเธอทั้ง 5 คนอีกแล้ว ครูเอือมระอากับพวกเธอจริง ๆ สั่งให้ทำงานแต่ละครั้งก็ไม่เคยเสร็จทันเวลา เอาแต่พูดคุยและเล่นกัน ไม่สนใจที่จะทำงาน ต่อไปอย่าให้เป็นอย่างนี้อีกนะ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
12	นริศ นเรศ เพ็ญพร สมร รับคำ	กร๊อบ ค่ะ
13	ครูยืนอยู่หน้าชั้น มองนักเรียนแล้ว พูดกับนักเรียน	ครู "ชั่วโมงนี้ครูจะให้นักเรียนเข้า ห้องสมุด ค่ะ ค่ะหาหนังสืออ่าน ใครยังทำงานไม่เสร็จ ให้ทำต่อ"
14	นักเรียนเดินเข้าห้องสมุด	
15	วินัยเข้ามาหานริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร และสนทนากัน	วินัย "ทำไมพวกเธอไม่ชอบเข้า ห้องสมุด" เพ็ญพร "ไม่สนุกเลยไม่เห็นอะไรน่าดู" สมร "ใช้หนังสือก็เยอะ" ก้อง "จับปลากัดมากัดกันสนุกกว่า"
16	วินัยเดินไปหยิบหนังสือเล่มหนึ่ง จากชั้นและนำไปให้เพื่อนทั้ง 5 คนดู พร้อมกับสนทนา	วินัย "พวกเธอเห็นหนังสือเล่มนี้ไหม ฉันอ่านแล้ว สนุกดี รูปภาพก็ สวยด้วย เธอลองดูซิ"
17	เพื่อน ๆ ทั้ง 5 คน ต่างแย่งหนังสือ ไปดู	วินัย "ไม่ต้องแย่งกันหรอก ที่ชั้น หนังสือมีที่สนุก ๆ อีกมาก พวกเธอ ไปค้นหาดูซิ"
18	เพื่อน ๆ ทั้ง 5 คนต่างแยกย้ายไป ตามชั้นหนังสือเพื่อค้นหาหนังสือ และเดินกลับมาหาวินัยพร้อมกับ หนังสือคนละเล่ม	สมร "ฉันได้หนังสือมาเล่มหนึ่ง ดูซิ ข้างในมีรูปสวย ๆ ทั้งนั้น" นริศ "ฉันได้หนังสือเล่มนี้มา ทำทาง คงจะสนุกแน่ ๆ"
19	เพื่อน ๆ ทั้ง 5 คนกำลังนั่งดูหนังสือ อย่างเพลิดเพลิน	
20	วินัยเข้านั่งใกล้ ๆ พร้อมกับสนทนา	วินัย "ฉันชอบเข้าห้องสมุด เพราะมี หนังสือมากมายให้เราค้นคว้า อ่านแล้วได้ประโยชน์ พวกเธอ ว่าจริงไหม"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
21	นริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร รับคำ พร้อมกัน พร้อมทั้งสนทนา	"ใช้จริงด้วย" นริศ "ฉันน่าจะเข้าห้องสมุดตั้งนาน แล้ว ถ้ารู้ว่ามีหนังสือสนุก ๆ อย่างนี้ ฉันไม่ได้เล่นกลางสนาม" ก้อง "จริง ๆ ต่อไปฉันจะเข้าห้องสมุด ดีกว่า ห้องสมุดเป็นแหล่งความรู้ ของเรา เพ็ญพร "ต่อไปพวกเราก็จะเข้า ห้องสมุดเหมือนกันเราจะไม่เล่นแล้ว"
22	วินัยสนทนากับเพื่อน ๆ ทั้ง 5	วินัย "ฉันเห็นด้วยกับพวกเธอ เพราะ ห้องสมุดเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ ที่ยิ่งใหญ่ ถ้าไม่เข้าใจบทเรียนก็ มาค้นคว้าเพิ่มเติมทำให้รู้เรื่อง มากขึ้น และหนังสือบางเล่มก็สนุก เพลิดเพลินอ่านแล้วไม่เบื่อ"
23	สมรพูด	สมร "ฉันเห็นด้วยกับเธอ"
24	นเรศพูด	นเรศ "ต่อไปฉันจะเข้าห้องสมุดทุกวัน เลยล่ะ"
25	ก้องพูด	ก้อง "ฉันก็จะเข้ามาอ่านหนังสือทุกวัน เหมือนกัน"
26	เพ็ญพรสนทนา	เพ็ญพร "ฉันจะมาเข้าห้องสมุดทุกวัน และจะชวนน้อง ๆ ให้มาเข้า ห้องสมุดด้วย"
27	นเรศพูดกับวินัย	นเรศ "ต่อไปพวกเราจะมาเข้าห้องสมุด ทุกวันเราจะไม่เล่นอีกแล้ว ถ้ารู้

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
28	วินัย นเรศ นริศ ก้อง เพ็ญพร สมร มองหน้ากันแล้วยิ้มพร้อมกับอ่านหนังสือ หนังสือของตัวเองต่อไป	ว่าห้องสมุดมีประโยชน์และมีหนังสือ อ่านสนุก ๆ แบบนี้ เราเข้าห้องสมุด นานแล้วล่ะ"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง ภาพยนตร์สำคัญไฉน

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยการดูรูปภาพจากหนังสือ ในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

อุปกรณ์ที่ใช้ แม่แบบเรื่อง ภาพยนตร์สำคัญไฉน

วิธีดำเนินการทดลอง

- ก. ชื่นนำ ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเราใช้เวลาว่างดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ครูฉายวิดีโอทัศน์ เรื่องภาพยนตร์สำคัญไฉนที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างดูรูปภาพจากหนังสือให้นักเรียนดูพร้อมทั้งบอกให้นักเรียน

พิจารณาและคิดตามไปด้วย

2. หลังจากฉายวิดีโอทัศน์ จบลง ครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่

ค. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างดูรูปภาพจากหนังสือ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม

รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีโอทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "ภาพนั้นสำคัญไฉน"	ดนตรี
2	วินัยนั่งดูสมุดภาพใต้ต้นไม้	
3	สุดาเดินเข้ามาหา และพูด	สุดา "กำลังทำอะไรอยู่จะวินัย"
4	วินัยพูด	วินัย "สมุดภาพนะดูไหมครับ"
5	สุดายิ้มและรับมามดู พร้อมกับพูด	สุดา "สวยจังเลยนะ ทำยากไหม มีสถานที่ต่างๆ มากมาย"
6	วินัยยิ้มและพูด	วินัย "ทำไม่ยากครับ"
7	ในชั้นเรียน นั่งเรียนนั่งที่โต๊ะ	
8	ครูเดินเข้าห้อง นักเรียนทำความ เคารพ	นักเรียน "สวัสดีค่ะ, ครับ"
9	ครูทักนักเรียน และเดินไปหยิบ สมุดภาพที่วินัยวางอยู่บนโต๊ะ และ สนทนา	ครู "สมุดภาพนี้สวยมาก เธอมีความ คิดสร้างสรรค์ดีรู้จักเอาภาพต่าง ๆ มาจัดเข้าเป็นรูปเล่ม"
10	นักเรียนชะเง้อจะดูภาพ	
11	ครูชูสมุดภาพให้นักเรียนดู	
12	สมชายพูดชมวินัย	สมชาย "เก่งจริง ๆ ไปหาภาพ แปลก ๆ มาจากไหน"
13	วินัยสนทนา	วินัย "เมื่อผมเจอภาพสวย ๆ แปลก ๆ จากหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือต่าง ๆ ก็ จะตัดแล้วนำมาเก็บไว้เป็นสมุดภาพ ผมทำไว้หลายเล่ม ถ้าเพื่อน ๆ ต้องการดูรู้งี้จะเอามาให้ดูอีก" เพื่อน ๆ "เอามานะฉันชอบดู"
14	นักเรียนกำลังดูภาพ และพูด	
15	สมชายพูดกับเพื่อน	สมชาย "ผมอยากทำแบบวินัยบ้าง จังเลย"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
16	ครูยิ้มและสนทนา.	"วันนี้ครูตั้งใจไว้ว่าจะให้นักเรียน ทำสมุดภาพขึ้นมาคนละหนึ่ง เล่ม ครูใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์เพื่อ หาภาพจากหนังสือพิมพ์หรือ หนังสือต่าง ๆ แล้วนำมาตัดทำ สมุดภาพ"
17	สมชายยิ้มและพูด	สมชาย "ดีจังเลยจะได้ใช้เวลาว่าง ดูภาพจากหนังสือ ถ้าไม่ทำ สมุดภาพก็ไม่ได้ดูหรอก"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 5

- ชื่อเรื่อง มาขยันอ่านกันดีกว่า
- เวลา 40 นาที
- วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอน ขณะอยู่บ้านในวันธรรมดาบทพหุบทเรียน
- อุปกรณ์ที่ใช้ แม่แบบเรื่อง มาขยันกันดีกว่า
- วิธีดำเนินการทดลอง
- ก. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความจำเป็นในการทบทวนบทเรียน ใครทำเวลาใด เพราะอะไร
 - ข. ขั้นเสนอ
 1. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง มาขยันกันดีกว่า ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผลของการทบทวนบทเรียนและการไม่ทบทวนบทเรียนช่วงหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอนขณะอยู่บ้านในวันธรรมดาให้นักเรียนดูพร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณาและติดตามไปด้วย
 2. หลังจากฉายวิดีโอจบลง ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบและอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่
 - ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่ใช้เวลาช่วงหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอนขณะอยู่บ้านในวันธรรมดาบทพหุบทเรียนแล้ว สรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน
- รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2
- การประเมินผล
1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีโอ
 2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "มาชยันอ่านกันดีกว่า"	ดนตรี
2	บวรนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะในบ้าน เมื่อได้ยินเสียงจึงเงยหน้าขึ้นมอง	กิตติศักดิ์ "บวร ะ" บวร "อยู่นี่"
3	กิตติศักดิ์และบุญรัตน์เดินเข้ามา หา พร้อมกับพูด	กิตติศักดิ์ "ไปซื้อจักรยานด้วยกันเถอะ"
4	บวรสั่นศีรษะปฏิเสธ	บวร "ไม่หละ เรายังอ่านหนังสือไม่ เสร็จเลย"
5	กิตติศักดิ์เอามือตบไหล่บวรแล้ว หัวเราะ	กิตติศักดิ์ "โธ่เอ๊ย! อ่านก่อนนอนก็ได้"
6	บวรโบกมือ แล้วพูด	บวร "ไม่เอาหรอก คำ ะ จะดูโทรทัศน์ นายเองน่าจะอ่านหนังสือบ้างนะ ตอนนี้ครูขอสอบจุดประสงค์ด้วย จะได้ไม่ต้องซ่อม"
7	บุญรัตน์พูดกับบวรแล้วหันไปพยัก หน้ากับกิตติศักดิ์แล้วเดินกลับไป ด้วยกัน	บุญรัตน์ "นายอ่านไปคนเดียวเถอะ ไปเถอะกิตติศักดิ์"
8	นักเรียน ครุมองนักเรียนไปรอบ ะ ห้อง แล้วหยุดที่บวร	ครู "บวรมานี่สิ ครูมีอะไรให้"
9	บวรลุกขึ้นแล้วเดินไปหาครู และ หยุดยืนข้าง ะ ครู	
10	ครูดึงบวรให้มายืนใกล้ ะ เอามือวาง บนไหล่ แล้วหันหน้าไปทางนักเรียน ในห้อง	ครู "บวรสอบจุดประสงค์ได้คะแนนเต็ม วันนี้ครูก็เลยให้ของขวัญเป็น กำลังใจสำหรับคนเก่ง อยากให้ เธอบอกเพื่อน ะ หน่อยว่าทำ อย่างไรจึงได้คะแนนเต็ม"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
11	บวรยิ้ม ยึดดอกอย่างภาคภูมิใจ	บวร "ผมอ่านหนังสือทุกครั้งที่ทำการบ้านเสร็จครับ"
12	ครูยิ้มแล้วมอบของขวัญให้บวร บวรรับของขวัญ ทำความเคารพครู แล้วเดินกลับ ไปนั่งที่โต๊ะ	เสียงปรบมือ
13	บุญฤทธิ์นั่งดูหนังสืออยู่ที่ระเบียงบ้าน	
14	กิตติศักดิ์และ โยธินเดินเข้าไปหาบุญฤทธิ์	โยธิน "ไปซื้อจักรยานเล่นกันเถอะ"
15	บุญฤทธิ์เงยหน้าจากหนังสือมองเพื่อนแล้วกล่าวปฏิเสธ	บุญฤทธิ์ "ไม่หะ เราจะอ่านหนังสือจะได้คะแนนดีแบบบวรบ้าง ครึ่งก่อนก็ซ่อม ไม่อยากซ่อมอีก นายล่ะ ไม่อ่านหนังสือบ้างหรือไง"
16	โยธินหันไปมองกิตติศักดิ์แล้วหันกลับมาถามบุญฤทธิ์	โยธิน "นายไม่ไปนั้นะ"
17	บุญฤทธิ์พยักหน้ารับ	
18	กิตติศักดิ์หันไปมอง โยธิน หันกลับมามองบุญฤทธิ์ แล้วยิ้ม	กิตติศักดิ์ "นายเอาจริงนี่หว่า งั้นเราจะอ่านหนังสือบ้าง"
19	บุญฤทธิ์ชูสองนิ้วให้เพื่อนทั้งสองแล้วทำท่าน่ารัก	บุญฤทธิ์ "สู้ตายฮะ"
20	โยธินและกิตติศักดิ์หันหน้ามองกันแล้วหัวเราะขึ้นพร้อมกัน	

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง	หนูเอนักอ่าน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือมาอ่านหนังสืออ่าน สำหรับเด็กในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง หนูเอนักอ่าน
วิธีดำเนินการทดลอง	ก. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนถึงการใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือ ทำอะไรอะไร ข. ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยฉายวิดีทัศน์เรื่อง หนูเอนักอ่าน ให้นักเรียนดูพร้อมทั้งบอก ให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย 2. หลังจากฉายวิดีทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตาม ตัวแบบ และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่า เหมาะสมหรือไม่ ค. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิค แม่แบบ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและ ที่โรงเรียน รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2
การประเมินผล	1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีทัศน์ 2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "หนูแฉิ่งอ่าน"	ดนตรี
2	หนูแฉิ่งอ่านนิทานในห้องเรียน	
3	ครูเดินเข้าห้องเรียน	นักเรียน "สวัสดีค่ะ ครูป"
4	ครูยืนอยู่หน้าชั้นและบอกให้นักเรียน หยิบสมุดเขียนไทยขึ้นมา	ครู "นักเรียนหยิบสมุดเขียนไทยขึ้นมา และเขียนตามคำบอกของครูนะคะ"
5	นักเรียนหยิบสมุดวางไว้บนโต๊ะ	
6	สุภักก์ทำหน้าเบ้ และหันไปกระซิบ กับสุมาลี	สุภักก์ "เขียนไทยอีกแล้วเปื้อนจังเลย ขอลอกบ้างนะ"
7	สุมาลียกไหล่ และพูด	สุมาลี "เราก็ไม่ได้เหมือนกัน ลอก คนอื่นเถอะ"
8	ครูพูดกับนักเรียน	ครู "พร้อมหรือยัง ห้ามลอกกันนะ"
9	ครูบอกให้นักเรียนเขียนตามคำบอก	ไม่มีเสียง
10	นักเรียนก้มหน้าเขียน สุภักก์กำลังดูหนังสือใต้โต๊ะ	
11	ครูมองสุภักก์ครู	"สุภักก์เธอทำอะไรนะ"
12	สุภักก์สะดุ้ง แล้วพูด	สุภักก์ "เปล่าครับ"
13	ครูเดินเข้ามาหาสุภักก์ และหยิบ หนังสือไปวางบนโต๊ะครูหน้าชั้น	ไม่มีเสียง
14	ครูนั่งที่โต๊ะตรวจสมุดเขียนไทย ของนักเรียน	ไม่มีเสียง
15	ครูเดินมายืนหน้าชั้น ยิ้มและพูด	ครู "มีนักเรียนที่เขียนถูกต้องทุกคำ คือหนูแฉิ่งขอให้พวกเราปรบมือ ให้หนูแฉิ่งด้วยค่ะ"
16	หนูแฉิ่งลุกยืน และกล่าวขอบคุณ	หนูแฉิ่ง "ขอบคุณมากค่ะ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
17	ครูกล่าวชมเชยหนูแอ้ และสนทนา	ครู "เก่งมากค่ะ ครูขอให้หนูแอ้เล่าให้เพื่อนฟังซิค่ะว่าทำอะไรจึงเรียนเก่ง และเขียนคำได้ถูกต้องทุกคำ"
18	หนูแอ้ยืนและพูด	หนูแอ้ "หนูชอบอ่าน การ์ตูน นิทาน และหนังสืออ่านเล่นสำหรับเด็กค่ะ"
19	สุภัคพูดขึ้นดัง ๆ	สุภัค "อ่านหนังสือพวกนี้ไม่น่าเรียนเก่งเลย"
20	หนูแอ้ยิ้ม และพูด	หนูแอ้ "หนังสือพวกนี้เมื่อเราอ่านบ่อย ๆ จะทำให้เรามีทักษะในการอ่านและรู้จักคำต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้อ่านหนังสือได้รวดเร็ว เขียนหนังสือได้ถูกต้อง และหนังสือพวกนี้ก็สนุกด้วยค่ะ"
21	สุมาลีพูด	สุมาลี "เธออ่านหนังสือพวกนี้เยอะแล้วทำไมเธอเรียนเก่งล่ะ"
22	หนูแอ้ยิ้มและพูด	หนูแอ้ "ก็เพราะว่าถ้าเราอ่านหนังสือเก่ง มันก็จะ เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ นะซิ เพราะวิชาต่าง ๆ ใช้ภาษาไทย ไม่ใช่หรือ"
23	สุมาลีและเพื่อนคนอื่น ๆ รับคำ	สุมาลีและเพื่อน ๆ "ใช่"
24	ครูสนทนา	ครู "วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ถ้านักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
		ไม่เก่งภาษาไทย วิชาอื่น ๆ ก็จะไม่รู้ ถ้านักเรียนอยากเป็นคนเก่งก็ต้องอ่านหนังสือมาก ๆ หาหนังสืออ่าน พวกการณัฐน นิทาน นอกจากจะได้ความสนุกสนานแล้วยังเก่งภาษาไทยด้วย อ่านหนังสือพวกนี้ไม่เบื่อเหมือนอ่านหนังสือเรียน พวกเธอว่าจริงไหม"
25	นักเรียนยิ้ม และรับคำ	นักเรียน "ค่ะ ครี"
26	ครูสนทนากับนักเรียน	ครู "ใครผิดคำไหนแก้คำนั้นแล้วนำมาส่งครู ยกเว้นสุภคที่ทุจริตลอกหนังสือได้โต๊ะ ครูให้แก้คำละ 5 ครั้ง เสร็จแล้วจึงไปทานข้าวได้"
27	สุภคพูดต้ง ๆ	สุภค "เอื่อไม่น่าเลย ไม่เก่งแล้วยังทุจริตอีก มันก็ต้องลงเอยแบบนี้ละ ต่อไปต้องเอาแบบหนูเอื้อแล้วละ"
28	ครูและเพื่อน ๆ ยิ้ม	

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง	มาอ่านข่าวกันเถอะ
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างในช่วงเข้าก่อนโรงเรียนเช้าและช่วงพักกลางวัน อ่านหนังสือพิมพ์
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง มาอ่านข่าวกันเถอะ
วิธีดำเนินการทดลอง	

ก. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเช้าและช่วงพักกลางวัน ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ จะทำให้รับทราบข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ

ข. ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยฉายวิดีทัศน์เรื่อง มาอ่านข่าวกันเถอะ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ พร้อมทั้งให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย
2. หลังจากฉายวิดีทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบและอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือและค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วงพักกลางวัน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านที่โรงเรียน

รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "มาอ่านข่าวกันเถอะ"	ดนตรี
2	สุพลนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด	ดนตรี
3	นักเรียนนั่งในห้องเรียน	นักเรียนคุยกัน
4	ครูยืนหน้าชั้น และให้สุพลออกมา เล่าข่าวหน้าชั้น	ครู "วันนี้เป็นเวรของสุพลที่ต้อง ออกมาเล่าข่าวหน้าชั้น เชิญ สุพลออกมาได้แล้วค่ะ"
5	สุพลลุกขึ้น และเดินออกไปยืนหน้า ชั้น และเล่าข่าว	สุพล "สวัสดีครับเพื่อน ๆ วันนี้ผมจะ มาเล่าข่าวซึ่งผมนำมาจาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 ผมสรุป ข่าวมาได้ดังนี้คือ ที่บ้านโคกแก้ว อ. โพนนาแก้ว และที่ ต.ท่าแร่ อ. เมือง จ. สกลนคร มีการรับซื้อ สุนัขและแมวเพื่อนำมาฆ่าและ ถลกหนังส่งโรงงานฟอกหนังใน กรุงเทพ เพื่อทำเป็นเครื่อง ประดับและสินค้าส่งออกโดย แมวที่ต้องการจะเป็นแมวตัวผู้ เพราะตัวใหญ่ และมีหางมาก ซึ่ง พ่อค้าจะรับซื้อแมวในอัตราตัวละ 50 บาท ขณะนั้นแมวในจังหวัด สกลนครเหลือน้อยเต็มที เพราะ ถูกจับนำไปฆ่าเกือบหมด ผมขอจบการเล่าข่าวแค่นี้ สวัสดีครับ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
6	สุพลเดินเข้ามานั่งที่โต๊ะของตนเอง	
7	นักเรียนพูดคุยกัน	นักเรียนคุย
8	สุทินกล่าวดัง ๆ กับเพื่อน	สุทิน "เราไม่เชื่อ ใครจะฆ่าแมว มัน เป็นสัตว์ที่น่ารัก และช่วยจับหนู ด้วย
9	นักเรียนกำลังเถียงกัน	ไม่มีเสียง
10	ครูกวาดสายตาไปรอบ ๆ ห้อง และซักถามนักเรียน	ครู "นักเรียนว่าข่าวที่สุพลนำมาเล่า ให้ฟังนั้นสุพลโกหกหรือคะ"
11	สุภายกมือขึ้นและพูดกับผู้วิจัย	สุภา "เป็นข่าวจริงคะหนูเพิ่งอ่านพบ จากหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้"
12	ครูยิ้มและสนทนากับนักเรียน	ครู "ข่าวการฆ่าแมวครูก็อ่านพบ จากหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้ เหมือนกัน มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในบ้านเรามากมายและ เราจะไม่ทราบว่ามีเหตุการณ์ อะไรเกิดขึ้นบ้างถ้าเราไม่ติดตาม อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์"
13	สุภาสะกิดสุทินแล้วถาม	สุภา "เชื่อหรือยังว่าเป็นข่าวที่สุพล นำมาจากหนังสือพิมพ์"
14	สุทินยิ้มและตอบ	สุทิน "เชื่อจะ"
15	ครูสนทนากับนักเรียนถึงการอ่าน หนังสือพิมพ์	ครู "การอ่านหนังสือพิมพ์จะทำให้ ได้รับรู้ข่าวสารและข้อมูลต่าง ๆ มากมาย หนังสือพิมพ์ให้สาระ ความรู้และความบันเทิง ถ้า อ่านหนังสือพิมพ์จะทำให้เรา เป็นคนทันต่อเหตุการณ์เสมอ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
16	ครูถามนักเรียน	ครู "มีใครชอบอ่านหนังสือพิมพ์บ้างคะ"
17	มีนักเรียนบางคนยกมือ	
18	ครูยิ้มและถามสุภา	ครู "สุภาทำไมหนูจึงชอบอ่านหนังสือพิมพ์"
19	สุภายิ้มและยื่นชั้นตอบ	สุภา "เพราะหนังสือพิมพ์มีข่าวที่น่าสนใจมากมาย และเนื้อหาข้างในก็มีสาระอ่านแล้วได้ความรู้ด้วยค่ะ"
20	ครูยิ้มและชมเชยสุภา	ครู "หนูเป็นเด็กขยันรู้จักใช้เวลาว่างอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อหาความรู้ให้แก่ตัวเอง"
21	ครูถามนักเรียน	ครู "อ่านหนังสือพิมพ์ได้ประโยชน์อย่างไรบ้างคะ"
22	สุพลลุกขึ้นยืนตอบ	สุพล "อ่านหนังสือพิมพ์ ทำให้เราเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ จะได้รู้ว่าโลกก้าวหน้าไปแค่ไหนแล้ว เพราะเราอยู่ในโลกาภิวัตน์ เป็นยุคของข่าวสาร ถ้าเราไม่ทราบข่าวเดียวเราจะกลายเป็นคนโง่ ครับ"
23	ครูยิ้มและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนพากันหัวเราะ	
24	ครูสนทนากับนักเรียน	ครู "ในห้องสมุดโรงเรียนของเรามีหนังสือพิมพ์หลายฉบับที่จะให้"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
25	สุทินยกมือ ยืนขึ้นหันหน้าไปทางเพื่อนแล้วพูด	ข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียน ถ้านักเรียนใช้เวลาว่างในช่วงเช้าและช่วงพักกลางวันมาอ่านหนังสือพิมพ์ จะทำให้นักเรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งได้รับความรู้และความบันเทิงมากมาย และนักเรียนก็จะอยู่ในยุคของข่าวสารข้อมูลอย่างแท้จริง สุทิน "ต่อไปพวกเราคงต้องใช้เวลาว่างในช่วงเช้าเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือพิมพ์กันแล้วละ ทำตัวให้อยู่ในยุคข่าวสารข้อมูลกันบ้างดีกว่าจะได้ไม่ตกข่าว" เสียงนักเรียน "จ๊ะ พวกเราจะใช้เวลาว่างในช่วงเช้าและกลางวันมาอ่านหนังสือพิมพ์ เพราะพวกเราอยากเป็นคนทันสมัยทันโลก ทันต่อเหตุการณ์"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง	ยี่งอ่านยี่งรู้
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสือ และค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วงพักกลางวัน ขณะที่อยู่ที่โรงเรียน
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง ยี่งอ่านยี่งรู้
วิธีดำเนินการทดลอง	ก. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนถึงการใช้เวลาว่างของนักเรียนเมื่อนักเรียนอยู่ที่โรงเรียนและขณะอยู่ที่บ้าน ข. ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยฉายวิดีโอทัศน์เรื่อง ยี่งอ่านยี่งรู้ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผลของการใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือและค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วงพักกลางวัน ให้นักเรียนดูพร้อมบอกให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย 2. หลังจากฉายวิดีโอทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่ ค. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือและค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วงพักกลางวัน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้าน และที่โรงเรียน รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2 การประเมินผล 1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดีโอทัศน์ 2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "ยิ่งอ่านยิ่งรู้"	ดนตรี"
2	เวลาเช้า สมศรีและสุตานั่งอ่าน หนังสือใต้ต้นทุกวาง	
3	สมศรีและสุตานั่งคุยกับเพื่อน ๆ ที่ โรงอาหาร	
4	สุตาชวนเพื่อน ๆ ไปอ่านหนังสือใน ห้องสมุด	สุตา "ไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดกัน เถอะ"
5	สายใจเบะปากแล้วพูด	สายใจ "เธอไปเถอะ เราไม่ไปหรอก เข้าไปแล้วคุยไม่ได้"
6	สมศรีและสุตาลุกขึ้นยืนและพูดกับ เพื่อนในกลุ่มแล้วเดินไป	สุตา "ถ้าอย่างนั้นเราไปก่อนนะ"
7	ครูยืนหน้าชั้นเรียน	ครู "ใครยังไม่ได้รายงานข่าว"
8	นักเรียนตอบพร้อมกัน	นักเรียน "ครบแล้วค่ะ (ครับ)"
9	ครูถามคำถามนักเรียน	ครู "วันที่ 17 พฤษภาคมเป็นวัน อะไร"
10	นักเรียนทุกคนเงยบ	
11	วิชัยยืนขึ้นตอบ	วิชัย "วันอาทิตย์ครับ"
12	ครูลั่นหน้าปฏิเสธ	
13	สุตา ยกมือขึ้นแล้วยืนขึ้นตอบ	สุตา "วันพีชมงคลค่ะ มีการจัดพิธี จรดพระนังคัลรนาชวัญที่ สนามหลวงด้วยค่ะ"
14	ครูยิ้มและชมเชยสุตา	ครู "เก่งมากเธอรู้อะไรอีกบ้าง"
15	สุตายิ้มแล้วอธิบายต่อ	สุตา "ในวันนั้นจะมีการเสด็จของ พระยาแรกนาและพระโคเพื่อ ทำนายความสมบูรณ์ของน้ำและ พืชด้วย"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
16	ครูมองหน้าสุดาแล้วพูด	ครู "ความรู้รอบตัวดีมาก เธอรู้มาจากไหน"
17	สุดาขี้มแล้วตอบผู้วิจัย	สุดา "หนูอ่านจากหนังสือในห้องสมุดค่ะ"
18	ครูหันหน้าไปพูดกับนักเรียน	ครู "นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างช่วงพักกลางวันเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมบ้าง เพราะบางเรื่องในหนังสือเรียนไม่มี"
19	เกรียงศักดิ์ยกมือขึ้นหันหน้าไปทางเพื่อนแล้วพูด	เกรียงศักดิ์ "ต่อไปพวกเราจะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่านทุกวันเลยนะ เสียงนักเรียน "จะ"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อให้อ่าน

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสืออยู่บ้านในวันหยุด

สื่อการสอน แม่แบบเรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อให้อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ชี้แนะ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือในวันหยุด ใครอ่านเมื่อไหร่ เพราะอะไรจึงอ่าน

ข. ชี้สอน

1. ผู้วิจัยฉายวิทัศน์เรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อให้อ่าน ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างอ่านหนังสืออยู่บ้านในวันหยุด พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย
2. หลังจากฉายวิทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวเองว่าเหมาะสมหรือไม่

ค. ชี้สรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบที่ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือในวันหยุดแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2

- การประเมินผล
1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิทัศน์
 2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง	ดนตรี
2	"ให้เวลาเพื่อการอ่าน ผู้วิจัยยืนอยู่หน้าชั้นพูดกับนักเรียน	ครู "พรุ่งนี้เป็นวันหยุด ให้นักเรียน ไปอ่าน สปช. จุดประสงค์ที่ 9 ถึง 11 นะ วันจันทร์จะสอบเก็บ คะแนน เสียงออกหมดชั่วโมง
3	นักเรียนทำความเคารพ	หัวหน้าชั้น "นักเรียนกราบ"
4	ครูเดินออกไปจากห้อง	
5	สุนทรนั่งอยู่ที่โต๊ะเรียน หันไปทาง สำเร็จแล้วบน	สุนทร "วิชาภาษาไทยก็ให้อ่าน สปช. ก็ให้อ่าน อดไปเล่นแน่ ๆ เลย"
6	สำเร็จยกไหล่แล้วพูด	สำเร็จ "อ่านตอนหัวค้ำก็ได้"
7	สุนทรนั่งดูโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน แม่เข้า มายืนข้าง ๆ แล้วถาม	แม่ "ไม่มีการบ้านหรือ"
8	สุนทรตอบโดยไม่หันมามองแม่	สุนทร "ผู้วิจัยให้อ่าน สปช. วันจันทร์ จะสอบเก็บคะแนน
9	แม่สนทนากับสุนทร	แม่ "วันนี้วันอาทิตย์แล้วทำไมยังไม่ ยอมอ่าน เมื่อวานวันเสาร์ก็เล่น ทั้งวัน"
10	สุนทรตอบโดยไม่หันมามองแม่	สุนทร "ดูการ์ตูนให้จบก่อนแล้วค่อยไป อ่าน
11	สุนทรปิดโทรทัศน์และอ่านหนังสือ เพื่อน ๆ มาชวนสุนทรออกไปเล่น	เพื่อน "ออกไปเล่นทอยตัวการ์ตูนกัน เถอะ"
12	สุนทรยืนนิ่งและตอบตกลง	สุนทร "ไปก็ไปแต่พรุ่งนี้เราสอบ สปช. ยังไม่ได้อ่านเลย"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
13	เพื่อนมองสุนทรและสุนทนา	เพื่อน "อ่านตอนเย็นกัน"
14	ผู้วิจัยยืนอยู่หน้าชั้นเรียน ในมือมีใบ คะแนนของนักเรียน	ครู "ผลการสอบย่อยเก็บคะแนน สปช. จุดประสงค์ที่ 9-11 มี นักเรียนสอบไม่ผ่านอยู่ 1 คน คือ ด.ช. สุนทร
15	สุนทรนั่งก้มหน้าหลบสายตา แล้วพูด	สุนทร "ผมไม่มีเวลาอ่านหนังสือ เพราะไปซื้อของกับแม่ครับ" ครู "ไปทุกวันเลยหรือสุนทร "เปล่าครับ"
16	ผู้วิจัยโกรธทัน ไปมองนักเรียนในชั้น แล้วถาม	ครู "คนอื่นทำไมตอบคำถามได้ นักเรียนอ่านหนังสือเวลาไหนบ้าง"
17	เพ็ญพร ยกมือขึ้นตอบแล้วนั่งลง	เพ็ญพร "หนูอ่านในช่วงบ่ายของ วันเสาร์และวันอาทิตย์ค่ะ"
18	ไพฑูรย์ ยกมือขึ้นตอบแล้วนั่งลง	ไพฑูรย์ "ผมอ่านหลังรับประทานอาหาร อาหารเช้าในวันเสาร์และ วันอาทิตย์
19	ผู้วิจัยชี้ให้ เพ็ญพรและไพฑูรย์	ครู "ดีมาก นักเรียนควรใช้เวลาว่าง พร้อมกับกล่าวชมเชยและหันไปทาง ในวันเสาร์และวันอาทิตย์มาอ่านสุนทร หนังสือก่อนที่นักเรียนจะออกไป เล่นหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ จริงไหม สุนทร
20	สุนทรสะดุ้งแล้วก้มหน้ารับคำ	สุนทร "ครับ"
21	ผู้วิจัยมองไปที่สุนทรส่งคำรับ	ครู "เย็นนี้เธอกลับไปอ่าน สปช. จุด ประสงค์ที่ 9-11 แล้วชั่วโมงต่อไป ครูจะสอบ ถ้าสอบไม่ผ่านจุดประสงค์ อีกเธอตกวิชา สปช. แน่ ๆ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
22	สุนทรเงยหน้ามองผู้วิจัยรับคำแล้ว หันไปพูดกับสำเร็จ	สุนทร "ครับ" "ถ้าเราสอบวิชา สปช. ไม่ผ่าน มีหวังโดนแม่ตีแน่ ๆ นี่ถ้าเรา อ่านหนังสือก็ตีหอกจะไม่ได้ ต้องมานั่งสอบใหม่ เอ้อไม่ให้ เวลาเพื่ออ่านไม่ได้แล้ว"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง	รักการอ่าน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนรักการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง รักการอ่าน
วิธีดำเนินการทดลอง	ก. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนถึงการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน นักเรียนอ่านเมื่อไร เพราะอะไรจึงอ่าน ข. ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยฉายวิดิทัศน์เรื่อง รักการอ่าน ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณา และคิดตามไปด้วย 2. หลังจากฉายวิดิทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตาม ตัวแบบ และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่า เหมาะสมหรือไม่ ค. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิค แม่แบบ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและ ที่โรงเรียน รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะ เช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2 การประเมินผล 1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดิทัศน์ 2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบ เรื่อง "รักการอ่าน"	ดนตรี
2	สุภาพรรณและเพื่อนผู้หญิงอีก 2 คน นั่งคุยกันที่ใต้ต้นไม้หน้าอาคารเรียน	
3	สมพรสนทนากับเพื่อน ๆ	สมพร "จะสอบสัปดาห์หน้าแล้วเรายังไม่ได้อ่านหนังสือเลย"
4	สุพิศเบะปากแล้วพูด	สุพิศ "อีกตั้งหลายวันค่อยอ่านก็ได้"
5	สุภาพรรณยิ้มแล้วพูด	สุภาพรรณ "แล้วเธอจะอ่านหรือ ตั้งหลายวิชา"
6	สุพิศยกไหล่แล้วพูด	สุพิศ "ไม่รู้สิเราชอบเล่นมากกว่าอ่านหนังสือ"
7	ในห้องเรียน นักเรียนนั่งที่โต๊ะ ครูยืนอยู่หน้าชั้น ยิ้มแล้วพูด	ครู "อาทิตย์หน้าสอบแล้วนักเรียนอ่านหนังสือกันบ้างแล้วหรือยังคะ"
8	นักเรียนตอบพร้อมกัน	นักเรียน "อ่านแล้วครับ, ค่ะ" "ยังครับ, ค่ะ"
9	ครูสนทนากับนักเรียน	ครู "อย่าขี้เกียจอ่านหนังสือนะคะ เดี๋ยวสอบตก"
10	ครูถือกระตาสในมือแล้วพูด	ครู "นี่คือคะแนนสอบภาคปฏิบัติของแต่ละวิชาใครอยากทราบคะแนนของตนเองบ้างยกมือขึ้นค่ะ"
11	นักเรียนทุกคนยกมือ	ไม่มีเสียง
12	ครูบอกคะแนนนักเรียน	ไม่มีเสียง
13	ครูยิ้มแล้วพูดกับนักเรียน	ครู "นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดทุกวิชาคือ สุภาพรรณเก่งมาก ขอให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้ด้วยค่ะ"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
14	สุภาพรรณยิ้มแล้วพูด	สุภาพรรณ "ขอบคุณค่ะ"
15	ครูยิ้มแล้วพูดกับสุภาพรรณ	ครู "สุภาพรรณออกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังซิค่ะ ว่าทำอะไรจริงสอบได้คะแนนดี"
16	สุภาพรรณลุกออกมายืนหน้าชั้นแล้วพูด	สุภาพรรณ "หนูอ่านหนังสือตอนเย็นทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นวันธรรมดาหรือวันหยุด เพราะอ่านหนังสือทุกวันจะทำให้เราจำง่ายและเข้าใจมากขึ้น ถ้าไม่เข้าใจบทเรียนก็เข้าห้องสมุด ค้นคว้าเพิ่มเติม"
17	สมพรยกมือแล้วพูด	สมพร "หนูอยากจะเรียนเก่งบ้างจะทำได้ยังไง"
18	ครูยิ้มแล้วพูด	ครู "หนูจะทำแบบสุภาพรรณค่ะ หนูอยากเป็นคนเก่ง"
19	ครูยิ้มแล้วพูดกับสุพิศ	ครู "เธอต้องอ่านหนังสือมาก ๆ น่ะ ไม่อย่างนั้นเธอต้องซ้ำชั้นแน่ ๆ"
20	สุพิศนั่งหน้าเศร้าแล้วพูด	สุพิศ "หนูจะเป็นคนรักการอ่าน ครูอย่าให้หนูซ้ำชั้นนะคะ หนูอายเพื่อนค่ะ"
21	ครูและเพื่อน ๆ ยิ้ม	

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง	รักการอ่าน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนรักการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
อุปกรณ์ที่ใช้	แม่แบบเรื่อง รักการอ่าน
วิธีดำเนินการทดลอง	ก. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม นักเรียนอ่านเมื่อไร ข. ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยฉายวิดิทัศน์เรื่อง รักการอ่าน ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผลของการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณา และคิดตามไปด้วย 2. หลังจากฉายวิดิทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของตัวแบบว่าเหมาะสมหรือไม่ ค. ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากเทคนิคแม่แบบในเรื่องการอ่าน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปปฏิบัติที่บ้านและที่โรงเรียน

รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะดูวิดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
1	บทละครแม่แบบเรื่อง "รักการอ่าน"	ดนตรี
2	นักเรียนเดินเข้าห้องสมุด และนั่ง	
3	ครูยืนหน้าชั้นและสนทนา	ครู "เมื่อนักเรียนมีเวลาว่างในช่วงเช้า และกลางวันขณะอยู่โรงเรียน นักเรียนทำอะไรบ้าง"
4	ปัญญาคมมือและพูด	ปัญญา "ผมชอบเล่นกลางสนามครับ สนุกดี"
5	ครูยิ้มและถามนักเรียน	ครู "คนอื่น ๆ ละทำอะไรคะ"
6	สุตายุคมมือขึ้นและพูด	สุตา "หนูชอบคุยกับเพื่อน ๆ และเล่น กระโดดยางคะ"
7	ครูยิ้มและสนทนา	ครู "ใครชอบอ่านหนังสือบ้างละ"
8	นักเรียนบางคนยกมือ สุวีร์รัตน์ยกมือ และพูด	สุวีร์รัตน์ "หนูชอบอ่านการ์ตูน นิทาน สนุกดีคะ และมีทักษะทาง การอ่านด้วย"
9	ครูชมเชย	ครู "อย่างนั้นเองสุตารัตน์จึงเก่ง ภาษาไทย"
10	สุพลยกมือและพูด	สุพล "ผมชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ถ้า วันไหนผมไม่ได้อ่านผมจะนอน ไม่หลับครับ"
11	ครูและเพื่อน ๆ ยิ้ม ครูสนทนากับ นักเรียน	ครู "ขอให้ปรีชาออกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังดีกว่า ทำไมปรีชาจึงเรียนเก่ง เพื่อเพื่อน ๆ จะได้เอาเป็น ตัวอย่างบ้าง"

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
12	ปรีชาลุกเดินออกมาหน้าชั้นและพูด	ปรีชา "เมื่อผมมีเวลาว่างจากการเรียน ผมชอบบททวนบทเรียน ถ้าไม่เข้าใจจะเข้าห้องสมุดค้นคว้าเพิ่มเติม และผมชอบอ่านหนังสือมากไม่ว่าจะเป็นหนังสืออะไรก็ตาม เพราะพ่อบอกว่าถ้าอยากเป็นคนเก่งก็ต้องอ่านหนังสือ"
13	สมปองยกมือและพูดกับครู	สมปอง "ผมก็อยากเป็นคนเก่ง แต่ขี้เกียจอ่านหนังสือ ผมไม่รู้จะอ่านหนังสืออะไร และไม่มีเวลาด้วยต้องช่วยแม่ทำงาน"
14	เพื่อน ๆ พยักหน้าและพูด	เพื่อน ๆ "จริง ๆ ด้วยครับ, ค่ะ"
15	ครูสนทนากับนักเรียน	ครู "ถ้านักเรียนอยากเป็นคนรักการอ่าน นักเรียนต้องแบ่งเวลาให้เป็น"
16	สมปอง พูดกับครู	สมปอง "แบ่งเวลาอย่างไรครับครู"
17	ครูสนทนา	ครู "เมื่อนักเรียนอยู่ที่โรงเรียน นักเรียนควรแบ่งเวลาเพื่อการเล่น และการอ่านหนังสือให้เหมาะสม เช่น เมื่อนักเรียนมาถึงโรงเรียน หลังจากทำความสะอาดห้องเรียนแล้ว ก็ควรเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือ เวลาที่เหลือนักเรียนก็เล่นออกกำลังกายบ้างตามความเหมาะสม นักเรียน

ลำดับที่	ภาพ	เสียง
18	นักเรียนทุกคนยิ้ม และสปรองพุด	สามารถอ่านหนังสือได้ทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม ของนักเรียน เมื่ออยู่บ้านก็เช่นกัน นักเรียนสามารถทำตามที่คุณบอก ได้ อ้ออย่าลืมว่าถ้าอยากเป็นคน รักการอ่าน นักเรียนต้องทำ บ่อย ๆ นะจ๊ะ" สปรอง "ต่อไปพวกผมจะทำตัวให้เป็น คนที่มีนิสัยรักการอ่าน อย่าง แท้จริงครับ"

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง บัณฑิตนิเทศ

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านจากการใช้เทคนิคแม่แบบ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและทบทวนลักษณะนิสัยรักการอ่าน ผลดี และผลเสียที่ได้จากการเรียนรู้อยู่ โดยสังเกตจากตัวแบบ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดโปรแกรมการสอนแบบปกติ

การประเมินผล 1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

2. สังเกตการสรุปของนักเรียน

รายละเอียดโปรแกรมการสอนแบบปกติ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง	ปฐมนิเทศ
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักเรียนด้วยกัน และผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการของการสอนแบบปกติ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะและความหมายของนิสัยรักการอ่าน
สื่อการสอน	1. รูปผลไม้ 4 รูป แต่ละรูปแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน 2. เอกสารเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน
กิจกรรมการเรียนการสอน	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ต่าง ๆ ที่แบ่งครึ่งคนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่รูปผลไม้ชนิดเดียวกัน ได้ทั้งหมด 4 คู่ 3. ใช้เวลาทุกคู่พร้อมกันคู่ละ 5 นาที เพื่อพูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละฝ่าย เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนพาคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบทุกคู่ 4. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่า เพื่อให้นักเรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกันมาก่อนได้ทำความรู้จักกันเองและแนะนำเพื่อให้นักเรียนอื่น ๆ รู้จักด้วย 5. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการที่จะใช้ในการทดลองให้นักเรียนทราบ 6. ผู้วิจัยอธิบายความหมายและลักษณะของนิสัยรักการอ่านและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย 7. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะพบกันอีกครั้งต่อไป
การประเมินผล	1. สังเกตการซักถามข้อมูลของนักเรียนแต่ละคู่ 2. สังเกตการแนะนำเพื่อให้นักเรียนอื่นรู้จัก 3. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน 4. นักเรียนบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ได้

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง อ่านมากรู้มาก

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

สื่อการสอน เรื่องสั้น เรื่อง อ่านมากรู้มาก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ขำนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ และความสนใจในหนังสือในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

ข. ขำสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายถึงผลของการใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือ และความสนใจในหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องอ่านมากรู้มากให้นักเรียนฟัง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนด้วยการอ่านหนังสือ

ค. ขำสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอธิบายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

อ่านมากรู้มาก

วันชัยเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บ้านของวันชัยมีฐานะปานกลาง วันชัยอยู่กับพ่อแม่พี่สาว 2 คน และพี่ชาย 1 คน พ่อแม่ของวันชัยมีอาชีพเกษตรกรรม ในวันเสาร์และอาทิตย์วันชัยมีหน้าที่ที่จะต้องทำเมื่ออยู่บ้านคือให้อาหารไก่ และรดน้ำต้นไม้ เมื่อวันชัยทำงานเสร็จ วันชัยจะใช้เวลาว่างที่วันชัยมีอยู่ด้วยการอ่านหนังสือที่วันชัยยืมมาจากห้องสมุดโรงเรียน

วันนี้เป็นวันจันทร์ วันชัยมาโรงเรียนแต่เช้าเมื่อทำเวรห้องเสร็จ วันชัยก็มาได้ต้นสนก่อนที่โรงเรียนจะเข้า

นิภา นักเรียนห้องเดียวกับวันชัยเดินเข้ามาหาวันชัย พร้อมกับชูหนังสือนิทานให้วันชัยดูและบอกวันเสาร์ พ่อพาวิภาไปตลาดพ่อให้เงิน 20 บาทให้ไปซื้อของเล่นแต่นิภานำเงินไปซื้อหนังสือเล่มนี้มาอ่าน เนื้อเรื่องคงสนุกดี ดังนั้นวันชัยกับนิภาจึงนั่งอ่านหนังสือกันสองคน ขณะเพื่อน ๆ กำลังเล่นกันอยู่

วันนี้ ครูสุริย์พานักเรียนไปห้องสมุด เพราะมีชั่วโมงการใช้ห้องสมุด ครูสุริย์ชักถามนักเรียนว่ามีใครบ้างที่ชอบอ่านหนังสือ มีนักเรียนหลายคนยกมือ และบางคนก็ตอบว่าไม่ชอบอ่านหนังสือเพราะไม่สนุก

ครูสุริย์จึงให้นักเรียนเล่นเกมทายปัญหา โดยครูสุริย์เป็นผู้ทายปัญหาเหล่านั้น และให้นักเรียนตอบปัญหาเหล่านั้น ปรากฏว่านักเรียนที่ตอบปัญหาครูสุริย์ถูกมากที่สุดคือวันชัยและนิภา กติและโสภาคตอบถูกน้อยที่สุด ครูจึงให้วันชัยและนิภาพูดถึงสาเหตุของการที่ตอบปัญหาครูถูกมากที่สุด วันชัยตอบว่าเป็นเพราะเขาและวิภาชอบอ่านและชอบค้นคว้าหาหนังสืออ่าน ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหนบ้าง อยู่ที่โรงเรียนหรือที่ต่าง ๆ ก็ตาม เขานำหนังสือติดตัวไปด้วย ถ้ามีเวลาว่างเขาก็จะอ่านและปัญหาที่ครูทายมานั้นก็มีอยู่ในหนังสือที่เขาอ่านมาแล้วด้วย ส่วนปติและโสภาคบอกว่าเขาไม่ชอบอ่านหนังสือ ถ้ามีเวลาว่างเขาชอบเล่นมากกว่า ครูสุริย์บอกว่า ถ้านักเรียนเป็นคนที่ย่าน อ่านหนังสือมาก ๆ ไม่ว่านักเรียนจะอยู่ที่ใดก็ตาม เมื่อนักเรียนมีเวลาว่างก็สามารถอ่านหนังสือได้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือนิทาน การ์ตูน หนังสืออ่านสำหรับเด็ก หนังสือพิมพ์ เพราะหนังสือจะนำมาซึ่งความรู้และประสบการณ์ที่แปลกใหม่ สำหรับตัวนักเรียนเสมอ

ครูสุวิทย์จึงถามกิติและโสภว่าเห็นด้วยกับครูไหม กิติและโสภาคอบว่าเห็นด้วย และอาทิตย์ก็นำขอให้ครูทนายปัญหาใหม่เขาจะกลับไปอ่านหนังสือ เพราะเขารู้แล้วว่า การอ่านหนังสือมาก ๆ ทำให้เขาได้รับความรู้แปลกใหม่มากมาย และหนังสือก็นำมาซึ่งประโยชน์แก่ตัวเขาเอง เขาสัญญาว่าเขาจะใช้เวลาว่างที่มีอยู่มากอ่านหนังสือ เพราะถ้าอ่านมากก็รู้มากอ่านน้อยก็รู้น้อยไม่อ่านไม่รู้เลยแบบกิติและโสภ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความพร้อม และความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสือที่เป็นประโยชน์ และมีความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด

สื่อการสอน เรื่องสั้น เรื่อง มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ขำนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความพร้อม และความพยายามที่จะค้นคว้าหาหนังสืออ่าน และความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด เพื่อหาหนังสือที่เป็นประโยชน์อ่าน

ข. ขำสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายถึงผลการมีความพร้อมและความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน ตลอดจนมีความพร้อมและความพยายามที่จะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า
2. ผู้วิจัยเล่าเรื่อง มาเข้าห้องสมุดกันเถอะให้นักเรียนฟัง และเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้าห้องสมุด และการค้นคว้าหาหนังสือ

ค. ขำสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการเรียน เรื่องความพร้อมและความพยายามในการค้นคว้าหาหนังสือที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมที่จะเข้าห้องสมุด และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

มาเข้าห้องสมุดกันเถอะ

วินัย เป็นเด็กที่เรียนหนังสือเก่ง เขามักใช้เวลาว่างด้วยการเข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่เสมอ เมื่อวินัยไม่เข้าเรียนเขาจะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่าน จนวินัยเข้าเรียนเป็นปกติ วินัยมองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุดเพราะห้องสมุดเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ต่าง ๆ แก่เขามากมาย วินัยมักชวนเพื่อน ๆ ในห้อง และเพื่อนที่เขารู้จักมาเข้าห้องสมุดอยู่เสมอ เพื่อนวินัย 5 คน ที่ไม่ชอบเข้าห้องสมุด และเวลาครูมอบหมายงานให้ไปค้นคว้าในห้องสมุด ก็มักจะขอลาจากเพื่อน และนำมาลอกส่งครู นริศ นเรศ ก้อง เพ็ญพร สมร เป็นเด็กที่ชอบใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่นมากกว่าการอ่านหนังสือ ดังนั้น ผลการเรียนของพวกเขาก็ไม่ดีด้วย วินัยเห็นเพื่อนทั้ง 5 คน เรียนไม่เก่ง และเพื่อน ๆ ร่วมชั้นคนอื่น ๆ ก็ไม่ชอบที่จะพูดคุยด้วย วินัยจึงชวนให้เพื่อนทั้ง 5 คน มาเข้าห้องสมุด เพราะห้องสมุดมีอะไรดี ๆ มากมาย เช่น หนังสือ นิตยสาร การ์ตูนต่าง ๆ หนังสือเรียน และหนังสืออื่น ๆ ที่จะให้ความรู้และความเพลิดเพลิน วินัยแนะนำหนังสือที่น่าสนใจเรื่องใหม่ ๆ ให้กับเพื่อนพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของการเข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่าน เพื่อน ๆ ทั้ง 5 คน อ่านหนังสือในห้องสมุดแล้วเกิดความเพลิดเพลิน เพราะห้องสมุดมีหนังสือต่าง ๆ มากมาย อ่านแล้วได้ความรู้ และมีความเพลิดเพลิน จึงชวนเพื่อน ๆ อีกหลายคน มาใช้บริการของห้องสมุด เพราะการเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่าน จะนำมาซึ่งความรู้ที่แปลกใหม่ และจะเป็นคนทันต่อข่าวสาร และเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง	ภาพนั้นสำคัญไฉน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยการดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
สื่อการสอน	เรื่องสั้น เรื่อง ภาพนั้นสำคัญไฉน
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	

ก. ขำขัน

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

ข. ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายถึงผลของการใช้เวลาว่างดูรูปภาพจากหนังสือจากนั้นครูเล่าเรื่อง ภาพนั้นสำคัญไฉน ให้นักเรียนฟัง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการดูรูปภาพจากหนังสือ

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการเรียน เรื่อง การมีนิสัยรักการอ่านโดยการดูรูปภาพจากหนังสือในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม แล้วครูสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ภาพนั้นสำคัญไฉน

วินัยกำลังนั่งดูรูปภาพใต้ต้นไม้ เป็นสมุดภาพที่เขาทำขึ้นมาเองจากการรวบรวมภาพต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ และหนังสือต่าง ๆ เขาจะนำมาตัดและเก็บสะสมไว้เป็นสมุดภาพของเขาเอง ในสมุดภาพเล่มนี้มีภาพสวย ๆ และเขาชอบดูภาพที่เขาสะสมไว้ เขาบอกว่าให้ความเพลิดเพลิน และยังให้ความรู้แก่เขาอีกด้วย

วินัยนำสมุดภาพให้สุดาดู สุดาชมว่าสวยมาก ดูรูปแล้วทำให้รู้จักสิ่งต่าง ๆ และสถานที่ต่าง ๆ ที่เธอไม่เคยรู้จักมาก่อน

ครูเดินเข้ามาในห้อง และเห็นสมุดภาพของวินัย ครูจึงขอดูและชมวินัยว่าเป็นเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักเอาภาพต่าง ๆ มาจัดเข้าเป็นเล่ม และแต่ละภาพก็เป็นภาพที่สวยงาม และทำให้รู้จักสถานที่ และสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น

นักเรียนสนใจสมุดภาพของวินัย ครูจึงเปิดให้นักเรียนทุกคนดูพร้อม ๆ กัน สมชายชมวินัยว่าเก่งจริง ๆ ไปหาภาพแปลก ๆ มาจากไหน ๆ วินัยบอกว่าเมื่อตัวเองเจอภาพสวย ๆ แปลก ๆ จากหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือต่าง ๆ ก็จะตัดแล้วนำมาเก็บไว้เป็นสมุดภาพ วินัยบอกว่าเขาทำไว้หลายเล่มเพื่อน ๆ จะยืมดูก็ได้เขาไม่หวง

สมชายบอกว่า อยากทำแบบวินัยบ้าง ครูบอกว่าวันนี้ครูตั้งใจจะให้นักเรียนทำสมุดภาพขึ้นมาคนละหนึ่งเล่ม ครูให้เวลานักเรียนหนึ่งสัปดาห์ เพื่อหาภาพจากหนังสือพิมพ์ หรือจากหนังสือต่าง ๆ แล้วนำมาตัดทำเป็นสมุดภาพ

นักเรียนทุกคนชอบใจจะได้มีสมุดภาพสวย ๆ ไว้ดู และพวกเขาจะได้ใช้เวลาว่างมาดูรูปภาพจากหนังสือบ้าง

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง มาขยันอ่านกันดีกว่า

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอน ขณะอยู่บ้านในวันธรรมดาทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน มาขยันอ่านกันดีกว่า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก. ชี้แนะ

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความจำเป็นในการทบทวนบทเรียน และเวลาที่ใช้ทบทวนบทเรียน

ข. ชี้สอน

1. ผู้วิจัยอธิบายถึงผลของการทบทวนบทเรียนและไม่ทบทวนบทเรียนช่วงหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอนขณะอยู่บ้านในวันธรรมดา จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องมาขยันกันดีกว่า ให้นักเรียนฟังแล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนอธิบายและซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์การทบทวนบทเรียนและการไม่ทบทวนบทเรียน

ค. ชี้สรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนเรื่องการทบทวนบทเรียนช่วงหลังเลิกเรียนจนถึงเข้านอนขณะอยู่บ้านในวันธรรมดา แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

มาขยันกันดีกว่า

หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว กิตติศักดิ์และบุญรัตน์ ซึ่งอยู่บ้านใกล้กัน เดินกลับบ้านด้วยกัน และนัดกันว่าเมื่อกลับถึงบ้านแล้ว จะออกมาเล่นขว้างทอยเส้นด้วยกัน แต่เล่นกันเพียงสองคนจะไม่สนุก จึงไปชวนบวรให้มาเล่นด้วย แต่บวรปฏิเสธโดยบอกว่าจะต้องทบทวนบทเรียนก่อนจึงจะไปเล่นด้วยได้ กิตติศักดิ์แย้งว่าทำการบ้านก็เป็นการทบทวนบทเรียนเหมือนกัน ไม่ต้องทบทวนบทเรียนอีกก็ได้ บวรอธิบายว่า การทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียนก็จริง แต่ถ้าจะให้รู้และเข้าใจยิ่งขึ้นก็ควรทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ และทำทุกวิชาด้วย อีกทั้งแนะนำให้กิตติศักดิ์และบุญรัตน์ทบทวนบทเรียนด้วยเช่นกัน เพราะครูมักสอบเก็บคะแนนจุดประสงค์บ่อย ๆ โดยที่ไม่ให้นักเรียนรู้ตัวก่อน ถ้าจะให้สอบจุดประสงค์ผ่านได้อย่างสบายและไม่ต้องกังวลกับการสอบซ่อมก็น่าจะทบทวนบทเรียนทุกวัน

ในช่วงโมงภาษาอังกฤษผู้วิจัยให้ของขวัญแก่บวรและกล่าวชมเชยบวรว่า ทำคะแนนจุดประสงค์ได้เต็ม ซึ่งไม่เคยมีใครทำมาก่อน แล้วให้บวรอธิบายว่า ทำอย่างไรจึงได้คะแนนเต็ม บวรอธิบายว่า เขาทบทวนบทเรียนภายหลังทำการบ้านเสร็จทุกวัน ครูอย่ากรู้อาว่าทำแบบบวรจึงไม่ทบทวนบทเรียนก่อนนอน บวรตอบว่า ตอนค่ำเขาดูข่าว และการ์ตูนจากนั้นจึงเข้านอน แต่หัวค่ำจะได้ตื่นนอนแต่เช้า ครูเสนอแนะว่า การทบทวนบทเรียนทุกวันเป็นการเตรียมตัวสอบด้วยเพราะถ้าเตรียมตัวตอนใกล้สอบอาจไม่พร้อมและคะแนนอาจไม่ดี ดังนั้นนักเรียนจึงควรทบทวนบทเรียนทุกวันเช่นเดียวกับบวร

ตอนเย็นหลังเลิกเรียน กิตติศักดิ์ไปหาบุญรัตน์ที่บ้าน เพื่อชวนไปซื้อจักรยานเล่นด้วยกัน แต่บุญรัตน์ปฏิเสธเพราะอยากทบทวนบทเรียนเพื่อจะสอบได้คะแนนดีแบบบวรบ้าง เพราะครั้งที่ผ่าน ๆ มาเขาสอบได้คะแนนไม่ดีมาก กิตติศักดิ์เห็นบุญรัตน์ตั้งใจจริง เขาก็คิดว่าเขาเองก็น่าจะทำบ้างเหมือนกัน

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง	หนูเอนักอ่าน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้เด็กเรียนรู้ใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือมาอ่านหนังสือสำหรับเด็กในทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
สื่อการสอน	เรื่องสั้น เรื่อง หนูเอนักอ่าน
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ก. ขี่ม้า ผู้วิจัยสนทนาซักถามถึงเวลาว่างจากการเรียนหนังสือใครทำอะไรบ้าง ข. ขี่สอน ผู้วิจัยอธิบายผลของการใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือมาอ่านหนังสือสำหรับเด็ก และใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือไปเล่นหรือพูดคุยกัน จากนั้น ผู้วิจัยเล่าเรื่องหนูเอนักอ่าน ให้นักเรียนฟัง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปราย ค. ขี่สรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนเรื่อง การใช้เวลาว่างจากการเรียนหนังสือมาอ่านหนังสือสำหรับเด็ก แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
การประเมินผล	- สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน - สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน - สังเกตการสรุปของนักเรียน

หนูเอ๋นักอ่าน

หนูเอ๋เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก หนูเอ๋สอบได้ในระดับคะแนน 3 และ 4 ในทุกวิชา และได้เป็นนักเรียนตัวอย่างของโรงเรียน หนูเอ๋มีเพื่อนสนิทอยู่หนึ่งคน ชื่อสุมาลี ซึ่งมีนิสัยตรงกันข้ามกับหนูเอ๋ สุมาลีชอบใช้เวลาว่างไปเล่นและพูดคุยกับเพื่อนคนอื่น ๆ สุมาลีเป็นเด็กที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ จึงทำให้ผลการเรียนของสุมาลีอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

วันหนึ่งในชั่วโมงภาษาไทย ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก สักคเขียนไม่ได้จึงเปิดหนังสือดูได้โต๊ะ ปรากฏว่าถูกครูจับได้ จึงโดนทำโทษ

ครูบอกนักเรียนว่าคนที่เขียนถูกหมดทุกคำคือ หนูเอ๋ และครูให้นักเรียนปรบมือให้หนูเอ๋ ครูกล่าวชมหนูเอ๋ว่าเป็นเด็กเก่ง และครูให้หนูเอ๋เล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่า มีวิธีการเรียนอย่างไรหรือทำอย่างไร หนูเอ๋จึงเป็นเด็กเรียนเก่ง และสามารถเขียนคำได้ถูกต้องทุกคำ หนูเอ๋เล่าว่าเมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนหนังสือจะชอบอ่านหนังสือนิทาน การ์ตูน และหนังสืออ่านสำหรับเด็ก เพราะหนังสือพวกนี้อ่านง่าย ให้ความรู้ และก็สนุกสนาน นอกจากนี้จะเป็นการฝึกการอ่านไปในตัว คำไหนอ่านไม่ออกก็จะถามพี่หรือครูให้ช่วยแนะนำ หนูเอ๋บอกว่าเมื่ออ่านหนังสือบ่อย ๆ จะทำให้รู้จักคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย และสามารถอ่านได้เร็วขึ้น เขียนได้ถูกต้องและไวขึ้น หนูเอ๋บอกว่าถ้าภาษาไทยของเราดี ก็จะทำให้วิชาต่าง ๆ ดีไปด้วย เพราะทุกวิชาต้องอ่านจึงตอบได้ ถ้าไม่รู้วิชาภาษาไทย วิชาอื่น ๆ ก็ทำไม่ได้

เพื่อน ๆ ในห้องต่างชมว่าหนูเอ๋เป็นคนขยัน ดังนั้นพวกเราจะเอาแบบหนูเอ๋บ้าง โดยเฉพาะสุกและสุมาลีสัญญากับครูและกับตัวเองว่าต่อไปจะอ่านหนังสือสำหรับเด็กดีกว่า เอาเวลาว่างไปเล่น เพราะตนเองต้องการเป็นคนเก่งแบบหนูเอ๋บ้าง

ครูบอกให้นักเรียนแก้คำผิดมาส่งครู สำหรับสุกครูให้ค่าละ 5 ครั้ง โทษฐานที่แอบเปิดหนังสือดูได้โต๊ะ เสร็จแล้วจึงไปทานข้าวได้

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง	มาอ่านข่าวกันเถอะ
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างในช่วงเข้าก่อนโรงเรียนเช้า และช่วงพักกลางวันอ่านหนังสือพิมพ์
สื่อการสอน	เรื่องสั้น เรื่อง มาอ่านข่าวกันเถอะ
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ก. ชื่นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเข้าถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ จะทำให้รับทราบข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ข. ชื่นสอน 1. ผู้วิจัยอธิบายผลของการอ่านหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งเล่าเรื่องสั้น เรื่องมาอ่านข่าวกันเถอะให้นักเรียนฟัง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับข่าวที่นักเรียนได้อ่านในหนังสือพิมพ์ และแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านในครั้งนั้น ๆ ตลอดจนประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข่าว ค. ชื่นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลของการใช้เวลาว่างในช่วงเข้าก่อนโรงเรียนเข้าอ่านหนังสือพิมพ์ตลอดจนสาระประโยชน์และแนวคิดที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม การประเมินผล 1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

มาอ่านข่าวกันเถอะ

วันนี้เป็นวันจันทร์ เป็นวันที่สุพลจะต้องออกไปรายงานข่าวหน้าชั้นเรียน เมื่อเข้าก่อนโรงเรียนจะเข้าสู่พลได้เข้าห้องสมุดและอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งพบข่าวว่าที่จังหวัดสกลนครรับซื้อสุนัขและแมว เพื่อนำไปฆ่าแล้วถลกหนังไปทำกระเป๋ำ เมื่อสุพลอ่านข่าวเขาสงสารสุนัขและแมวมากเพราะมันเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักไม่สมควรที่จะมาโดยฆ่าเพราะความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ดังนั้นสุพลจึงนำข่าวการถลกหนังสุนัขและแมวเพื่อนำหนังไปทำเครื่องประดับให้เพื่อน ๆ ในห้องฟัง

เมื่อเพื่อน ๆ ฟังข่าวจบต่างก็สงสารสุนัขและแมวเป็นอย่างมาก สุทินบอกเพื่อน ๆ ว่าสุพลโกหก เอาข่าวอะไรมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังอาจจะแต่งเรื่องขึ้นมาเองก็ได้มีเพื่อน ๆ ของสุพลไม่เชื่อหลายคน ครูสุพายืนอยู่หน้าห้องและถามนักเรียนว่าใครทราบเรื่องนี้บ้างว่าเป็นเรื่องจริง หรือเรื่องที่สุพลกุข่าวขึ้นมาเอง เด็กหญิงสมจิตยกมือขึ้น และบอกเพื่อน ๆ ในห้องว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงเพราะตนเองก็เพิ่งอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเมื่อเช้าในในห้องสมุดเหมือนกัน

ครูสุพาบอกกับนักเรียนว่า เรื่องนี้ครูอ่านพบในหนังสือพิมพ์เหมือนกัน และครูสุพาก็ได้บอกกับนักเรียนถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือพิมพ์ว่าเราสามารถใช้เวลาในช่วงเข้าก่อนโรงเรียนเข้ามาอ่านหนังสือพิมพ์ดีกว่ามาใช้เวลาเล่น เพราะหนังสือพิมพ์ทำให้เราทราบข่าวเหตุการณ์ประจำวัน และมีสาระประโยชน์ต่าง ๆ มากมายภายในหนังสือพิมพ์ เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์เราก็จะได้เป็นคนทันสมัยทันโลก ทันต่อเหตุการณ์

สุทินและเพื่อน ๆ อีกหลายคนที่ยังไม่ทราบข่าวต่างมอบหน้ากันและส่ายปากกันว่า ตั้งแต่เข้าวันพรุ่งนี้เป็นต้นไปพวกเราจะอ่านหนังสือพิมพ์ เพราะพวกเขาต้องการเป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ และเป็นคนในยุคข่าวสารอย่างแท้จริง

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง ยังอ่านยังรู้

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสือ และค้นคว้าหาหนังสืออ่าน
เพิ่มเติมช่วงพักกลางวันขณะอยู่ที่โรงเรียน

สื่อการสอน เรื่องสั้น เรื่อง ยังอ่านยังรู้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนถึงการใช้เวลาว่างของนักเรียนเมื่อ
นักเรียนอยู่ที่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน

ข. ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายผลของการใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือ และ
ค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วงพักกลางวันขณะอยู่ที่โรงเรียน
และในวันหยุด จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องยังอ่านยังรู้ให้นักเรียนฟัง
แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของ
นักเรียน

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการเรียนเรื่องการใช้
เวลาว่างมาอ่านหนังสือ และค้นคว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในช่วง
พักกลางวัน ขณะอยู่ที่โรงเรียนและในวันหยุด แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ยั้งอ่านยั้งรู้

สมศรีและสุดาเป็นเพื่อนรักกัน ทั้งสองสนิทสนมกันมาก เพราะบ้านอยู่ใกล้กัน และเรียนอยู่ห้องเดียวกัน ทั้งสมศรีและสุดาเป็นเด็กนักเรียนที่มีการเรียนดี ในวันหยุด หลังจากทั้งสองทำงานบ้านเสร็จแล้วมักจะใช้เวลาว่างมานั่งอ่านหนังสือใต้ต้นมะม่วงริมสระน้ำ ทุกครั้ง เมื่อใครมีปัญหามิเข้าใจก็มักจะซักถามกันเองและถ้าตอบไม่ได้ก็จะเข้าห้องสมุด เพื่อค้นคว้าหาคำตอบในหนังสือจนเกิดความกระจ่าง

วันนี้เป็นวันจันทร์ สมศรีและสุดามาโรงเรียนด้วยกันแต่เช้า หลังจากที่ทำเวรเสร็จทั้งสองชวนกันมานั่งใต้ต้นहुกวางอ่านหนังสือที่ยังอ่านค้างอยู่จนจบเล่ม ในช่วงเวลาพักเที่ยง สมศรีและสุดา มักเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด และชวนเพื่อน ๆ ไปด้วย แต่เพื่อน ๆ ปฏิเสธโดยอ้างว่าอยากเล่นมากกว่าเข้าห้องสมุด และคุยกันเสียงดังไม่ได้และอ่านหนังสือก็ไม่สนุกด้วย

ในช่วงนี้หลังจากที่ครูสอนเนื้อหาที่จบลงครูถามนักเรียนว่า วันที่ 17 พฤษภาคมนี้เป็นวันอะไร นักเรียนหลายคนตอบว่าเป็นวันอาทิตย์ แต่สมศรีตอบว่าเป็นวันพิฆฆฆฆฆ มีการจัดพิธีจรดพระนังคัลแลกนาขวัญที่สนามหลวง และในวันนั้ยังมีการเสี้งทายของพระยาแลกนาและพระโคเพื่อทำนายความสมบรูณ์ของน้ำและพิฆด้วย ครูจึงกล่าวชมสมศรีว่ามีความรู้รอบตัวดีมาก และให้บอกกับเพื่อน ๆ ว่าได้ความรู้มาจากไหน สมศรีบอกว่าได้จากการหนังสือวันสำคัญในห้องสมุดเวลาพักกลางวัน ครูจึงบอกให้นักเรียนคนอื่น ๆ รู้จักใช้เวลาว่างเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาหนังสืออ่านอย่างสมศรี และสุดาบ้างจะได้เป็นคนที่มีความรู้รอบตัวและทันเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะเรื่องบางเรื่องในหนังสือเรียนไม่มี ดังนั้นนักเรียนต้องรู้จักค้นคว้าหาหนังสืออ่านเอาเอง และเมื่อมีเวลาว่างก็ควรจะอ่านหนังสือ เพราะหนังสือจะนำมาซึ่งความรู้ต่าง ๆ มากมาย ถ้านักเรียนเป็นคนขยันอ่านและค้นคว้าหาหนังสืออ่านนักเรียนก็จะเป็นผู้ที่รอบรู้ นักเรียนทุกคนรับปากว่าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมตอนพักกลางวันให้มากขึ้น

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อการอ่าน

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสือ ขณะอยู่บ้านในวันหยุด

สื่อการสอน เรื่องสั้น เรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อการอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือในวันหยุด ใครอ่านเมื่อไหร่ เพราะอะไรจึงอ่าน

ข. ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายผลของการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือขณะอยู่บ้านในวันหยุด จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่อง ให้อ่านเวลาเพื่อการอ่านให้นักเรียนฟัง และเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์การใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ ขณะอยู่บ้านในวันหยุด แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนเรื่องการใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสือ ขณะอยู่บ้านในวันหยุด แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ใช้เวลาเพื่อการอ่าน

ในชั่วโมง สบช. ภายหลังจากที่ครูอธิบายจบแล้ว ครูให้การบ้านนักเรียนโดยให้ไปอ่านหนังสือ สบช. ในจุดประสงค์ที่ 9-11 เพราะใน วันจันทร์หน้าจะมีการสอบเก็บคะแนน ภายหลังจากหมดชั่วโมงแล้ว สุนทรบันทึกสำเร็จว่าไม่อยากอ่านเลยวิชาภาษาไทย ก็ให้ไปอ่านบทที่ 10 น่าเบื่อจริง ๆ วันเสาร์อาทิตย์นี้อดเล่น อุตส่าห์นัดเพื่อน ๆ ข้างบ้านไว้ แต่สำเร็จแย้งว่าไว้อ่านตอนก่อนเข้านอนก็ได้ เพราะเนื้อหาที่ต้องอ่านมีไม่มากเท่าไร

ในวันเสาร์เพื่อนมาหาสุนทรแค่เช้าและชวนกันออกไปเล่นกันที่สนามหน้าอำเภอ กว่าจะกลับเข้าบ้านก็เย็น และเหนื่อยจนนอนหลับไป พอเช้าวันอาทิตย์ของสุนทรนั่งดูทีวี แม่ถามสุนทรว่ามีการบ้านหรือไม่ สุนทรตอบว่าไม่มี แต่ครูให้อ่านหนังสือเพราะจะสอบเก็บคะแนนในวันจันทร์ แม่บอกสุนทรรีบไปอ่านหนังสือ แต่สุนทรตอบว่า การดูเรื่องน่าสนใจ สนุกขอดูให้จบก่อน แล้วจึงค่อยอ่านหนังสือเมื่อการดูจบสุนทรกำลังจะอ่านหนังสือปรากฏว่าเพื่อน ๆ มาชวนสุนทรไปเที่ยว และสุนทรก็ไปกับเที่ยวด้วย ในตอนเย็นหลังจากสุนทรทานข้าวแล้ว จึงรีบนำหนังสือ สบช. มาอ่าน แต่สุนทรเหนื่อยมากอ่านได้ไม่นานก็หลับไป ทั้ง ๆ ที่ยังอ่านหนังสือไม่จบ

ชั่วโมง สบช. ครูสอบเก็บคะแนน ในจุดประสงค์ที่ 9-11 ผลการสอบปรากฏว่า สุนทรสอบไม่ผ่านจุดประสงค์ทั้ง 3 จุดประสงค์ ครูถามสุนทรว่าทำไมจึงทำข้อสอบไม่ได้ทั้ง ๆ ที่เพื่อน ๆ สอบผ่านทุกคน สุนทรอ้างว่าไม่มีเวลาเพราะต้องช่วยแม่ขายของ ครูถามนักเรียนคนอื่นว่า อ่านหนังสือเวลาใดบ้าง เพ็ญพรตอบว่า อ่านในเย็นวันศุกร์ และในช่วงบ่ายของวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ไพฑูรย์ตอบว่าเขาชอบอ่านหนังสือในวันเสาร์อาทิตย์ หลังจากทานข้าวเช้าแล้ว ครูกล่าวชมเชยเพ็ญพรและไพฑูรย์ พร้อมทั้งกำชับว่าควรใช้เวลาว่างในวันหยุดมาอ่านหนังสือบ้าง อย่ามัวแต่เล่นเพลินจนไม่มีเวลาให้กับหนังสือ ครูให้สุนทรกลับไปอ่านหนังสือในเย็นวันนี้ ถ้าสอบไม่ผ่านจะโดนทำโทษ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง	รักการอ่าน
เวลา	40 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ให้นักเรียนรักการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม
สื่อการสอน	เรื่องสั้น เรื่อง รักการอ่าน
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	
	ก. ขำขัน
	ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม นักเรียนอ่านหนังสือในโอกาสอะไร และสถานที่ใด
	ข. ขำสอน
	ผู้วิจัยอธิบายผลของการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องรักการอ่านให้นักเรียนฟัง และเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
	ค. ขำสรุป
	ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนเรื่องรักการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
การประเมินผล	1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
	2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
	3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

รักการอ่าน

สุภาพรณ เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี และได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนไปสอบแข่งขันตอบปัญหาเสมอ ๆ วันเสาร์และวันอาทิตย์เธอจะไม่ไปเที่ยวไหน มักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนเสมอ ๆ โดยปกติเธอจะอ่านหนังสือเรียนเป็นประจำทุกเย็น เธอชอบนั่งอ่านหนังสือที่ระเบียงบ้านเพราะอากาศเย็นสบาย

ในวันเสาร์ อาทิตย์หลังจากที่เธอทำธุระส่วนตัวและช่วยแม่ทำงานบ้านแล้ว เธอจะใช้เวลามาทำงานที่ครูสั่ง และใช้เวลาเล่นกับเพื่อนที่อยู่ใกล้กันและดูโทรทัศน์บ้าง แต่ส่วนมากเธอจะใช้เวลาให้หมดไปกับการทบทวนบทเรียน การอ่านหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุด ไม่ว่าจะเป็นหนังสืออ่านสำหรับเด็ก นิทานและหนังสืออื่น ๆ อีกมากที่ให้ความรู้และความบันเทิงแก่ตัวเธอเอง

ในชั่วโมงแรกของการเรียนวันนี้ ครูเดินเข้ามาในห้องอย่างอารมณ์ดี กล่าวเตือนนักเรียนถึงการสอบในสัปดาห์หน้า และกล่าวชมสุภาพรณว่าทำคะแนนสอบภาคปฏิบัติได้สูงมากในทุกวิชา แล้วให้สุภาพรณเล่าให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังว่า ทำอย่างไรจึงสอบได้คะแนนดีเช่นนี้ สุภาพรณเล่าว่าเธออ่านหนังสือตอนเย็นทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นวันธรรมดาหรือวันหยุดจึงทำข้อสอบได้ เพราะการอ่านหนังสือทุกวันจะทำให้เราจำง่าย และเข้าใจมากยิ่งขึ้น ถ้าไม่เข้าใจก็ถามครูหรือเข้าห้องสมุดหาความรู้เพิ่มเติม

สมพรถามครูว่า อยากเรียนเก่งบ้างจะอย่างไร ครูบอกว่าเธอลองทำแบบสุภาพรณ เธอจะรู้ว่าได้ผลหรือไม่ และครูเชื่อแน่ว่าถ้าเราเป็นคนรักการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน เราก็จะประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก สมพรเห็นด้วยกับคำพูดของครู และคิดว่าตนเองจะต้องทำบ้างแล้วอยากได้ชื่อว่าเป็นคนเก่งเหมือนกันนะ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง รักการอ่าน

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนรักการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม

สื่อการสอน เรื่องสั้น เรื่อง รักการอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม นักเรียนอ่านหนังสือเมื่อไร เพราะอะไรจึงอ่าน

ข. ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายผลดีของการอ่านและการค้นคว้าหาหนังสืออ่านในทุกสถานที่ และทุกโอกาสตามความเหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องรักการอ่านให้นักเรียนฟัง และเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของการอ่าน และการค้นคว้าหาหนังสืออ่าน

ค. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการเรียนเรื่องรักการอ่าน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

- การประเมินผล
1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน
 2. สังเกตการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
 3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

รักการอ่าน

วันนี้เป็นวันจันทร์ หลังจากที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนแล้ว ครูพานักเรียนเข้าห้องสมุด เพราะมีวิชาการใช้ห้องสมุด หลังจากที่นักเรียนทุกคนนั่งเรียบร้อยแล้ว ครูถามนักเรียนถึงการใช้เวลาว่างขณะอยู่ที่โรงเรียน ในช่วงเช้าและช่วงพักกลางวันทำอะไรบ้าง ปิณฑาตอบครูว่าชอบเล่นกลางสนามเพราะสนุก สุกาและเพื่อนตอบว่าชอบคุยและเล่นกระโดดยาง

ครูถามต่อไปว่าไม่มีใครชอบอ่านหนังสือเลยหรือ มีนักเรียนบางคนยกมือ โดยเฉพาะ สุวีรัตน์เธอตอบว่า เธอชอบอ่านหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือการ์ตูน หนังสือนิทาน เธอบอกว่าหนังสือพวกนี้อ่านแล้วสนุก และเพิ่มพูนประสบการณ์ทางการอ่านด้วย ครูชมสุวีรัตน์ว่าเป็นคนขยัน และยังเก่งวิชาภาษาไทยด้วย

ครูถามนักเรียนอีกว่ามีใครอีกที่เป็นคนชอบอ่าน สุกายกมือและบอกครูว่าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเช้าก่อนโรงเรียนเข้า ถ้าอ่านที่โรงเรียนไม่ทัน ก็จะไปอ่านที่ร้านกาแฟใกล้ ๆ บ้าน เขาชอบอ่านข่าวและสาระที่มีอยู่ในหนังสือพิมพ์ เขาบอกว่าถ้าวันไหนเขาไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์เขาจะนอนไม่หลับ

หลังจากนั้นครูให้นักเรียนที่เก่งที่สุดขึ้นมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนว่าทำอะไรจึงเรียนเก่ง

ปรีชาเล่าว่า ในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนถ้ามีเวลาว่างจากการเรียนเขาชอบทบทวนบทเรียน ถ้าไม่เข้าใจจะเข้าห้องสมุดค้นคว้าเพิ่มเติมและเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือมาก ไม่ว่าจะหนังสืออะไรก็ตาม เพราะพ่อเคยบอกว่ายถ้าอยากเป็นคนเก่งก็ต้องอ่านหนังสือ

สมปองพูดกับครูว่าเขาก็อยากเป็นคนเก่ง แต่เขาขี้เกียจอ่านหนังสือ เพราะไม่รู้ว่าจะอ่านหนังสืออะไร และไม่มีเวลาด้วย กลับบ้านก็ต้องทำงานบ้าน มาถึงโรงเรียนก็เล่นสีกักโรงเรียนก็เข้า เพื่อน ๆ เห็นด้วยกับสมปอง

ครูบอกว่าถ้านักเรียนอยากเป็นคนรักการอ่าน นักเรียนต้องแบ่งเวลาให้เป็น นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ทุกสถานที่และทุกโอกาสตามความเหมาะสมของนักเรียน นักเรียนจะอ่านหนังสืออ่านเล่น ดูรูปภาพจากหนังสือ อ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือเรียน หรือเข้าห้องสมุด ค้นคว้าเพิ่มเติม นักเรียนก็ได้ชื่อว่าเป็นคนรักการอ่าน แต่อย่าลืมว่านักเรียนต้องทำบ่อย ๆ นี่จึงจะได้ชื่อว่าเป็นคนรักการอ่านอย่างแท้จริง นักเรียนทุกคนยิ้ม และบอกว่าต่อไปพวกเขาจะทำตัวให้เป็นคนที่นิสัยรักการอ่านอย่างแท้จริง

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง บัณฑิตนิเทศ

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านจากการสอนแบบปกติ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและพบทวนลักษณะนิสัยรักการอ่าน ผลดี และผลเสีย
3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดโปรแกรมการสอนแบบปกติ

การประเมินผล 1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

2. สังเกตการสรุปของนักเรียน

ภาคผนวก ข

- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน
- ตารางแสดงความแตกต่างของคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและการสอนแบบปกติ
- ตารางแสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ
- ตารางแสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	4.44	16	2.24
2	4.00	17	3.88
3	3.41	18	4.95
4	2.87	19	3.42
5	4.07	20	4.56
6	4.14	21	2.04
7	2.04	22	2.79
8	6.45	23	2.67
9	4.00	24	1.76
10	4.63	25	4.37
11	2.84	26	2.49
12	4.10	27	2.70
13	2.96	28	2.29
14	2.45	29	4.59
15	2.77	30	2.01

ตาราง 6 แสดงความแตกต่างของคะแนนสัปดาห์การอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
หลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง		ค่าความ แตกต่าง	อันดับ	กลุ่มควบคุม		ค่าความ แตกต่าง	อันดับ
	ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง			ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง		
1	83	120	37	16	90	100	10	5.5
2	80	101	21	11.5	85	96	11	7
3	78	100	22	13.5	80	90	10	5.5
4	76	98	22	13.5	80	98	18	9.5
5	69	90	21	11.5	78	86	8	3.5
6	63	86	23	15	74	80	6	1
7	56	74	18	9.5	73	80	7	2
8	56	70	14	8	65	73	8	3.5

$$\Sigma R_1 = 98.5$$

$$\Sigma R_2 = 37.5$$

$$U_1 = n_1 + n_2 = \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - \Sigma R_1$$

$$U_2 = n_1 + n_2 = \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - \Sigma R_2$$

$$U_1 = (8 \times 8) + \frac{8(8 + 1)}{2} - 98.5$$

$$U_2 = (8 \times 8) + \frac{8(8 + 1)}{2} - 37.5$$

$$U_1 = 64 + \frac{72}{2} - 98.5$$

$$U_2 = 64 + \frac{72}{2} - 37.5$$

$$U_1 = 1.5$$

$$U_2 = 62.5$$

$$U = 1.5^{**}$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 แสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ

คนที่	คะแนนนิสัยรักการอ่าน		ผลต่างของคะแนนนิสัยรักการอ่าน	อันดับ	R-	R+
	ก่อน	หลัง				
1	83	40	37	8	-	+8
2	80	104	21	2.5	-	+2.5
3	78	100	22	4.5	-	+4.5
4	76	98	22	4.5	-	+4.5
5	69	90	21	2.5	-	+2.5
6	63	86	23	6	-	+6
7	56	74	18	1	-	+1
8	56	70	24	7	-	+7
			รวม		0	36
Mdn	69.5	90.5	22.0			
Q.D.	11	13.8	1.3			

$$T = 0^{**}$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 แสดงคะแนนนิสัยรักการอ่านของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ

คนที่	คะแนนนิสัยรักการอ่าน		ผลต่างของคะแนนนิสัยรักการอ่าน	อันดับ	R-	R+
	ก่อน	หลัง				
1	90	100	10	5.5	-	+5.5
2	85	96	11	7	-	+7
3	80	90	10	5.5	-	+5.5
4	80	98	18	8	-	+8
5	78	86	8	3.5	-	+3.5
6	74	80	6	1	-	+1
7	73	80	7	2	-	+2
8	65	73	8	3.5	-	+3.5
			รวม		0	36
Mdn	78.5	86.5	8.5			
Q.D.	3.25	8.25	1.5			

$$T = 0^{**}$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเกสรารักษ์	ชื่อสกุล สีกกะบุชา
เกิดวันที่ 11 สิงหาคม	พุทธศักราช 2509
สถานที่เกิด	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 52/82 ตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านโคกสูง ตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2525 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2528 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีประเทืองวิทย์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2532 กศ.บ. (สังคมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา พ.ศ.2540 กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร